

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIV.

CHICAGO, ILL., 15. ÚNORA 1912.

ČÍSLO 2.

Jan Žeranovský:

BÁJ Z PRAVĚKŮ.

N OC hluchá celý grunt již zavalila
a v jizbě, v níž jen svíce hoří bledá,
si kolem stolu domácích kruh sedá:
strýc, tetka, dětí směs, jež v sváru byla.

A u kamen se bába usadila,
báj prastará se jizbou z úst jí zvedá:
v ní zvučí sláva, hnět i muky děda,
i vnuků hanba, již jim v čelo vryla.

Tot' velebáj o Ječmínkovi králi,
jak slýchají ji od pravěků zníti!
A v temné mlčení se jizba halí.

Však stranou v přítmí hoch naslouchá malý,
pěst' svírá vzdorně a ve zraku svítí
mu budoucnosti velké hromobití

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Když v Župě Střední projednával se nový pokus na sblížení veškerého pokrokového Sokolstva slovanského aspoň ve velikém Chicagu, když jednalo se o jednotném postupu po stránce technické a společném vystupování veřejném znovu a znovu šlo tou myslí naší, jakž bylo by krásné, kdyby bylo nám zprvu a v tom celku porozuměno. Br. Čermák i pisatel těchto řádků po celou řadu let poukazovali jsme na možnost takového technického postupu jednotného všech našich sdružení sokolských a výsledek? Marno mluvit — dnes v Chicagu v míře menší pokus se děje, nadšení činovníci naši i druhých jednot slovanských se schází a přičiňují. Těšíme se tomu, jako doufáme, že nenajdou se zase jednotlivci, bratři a sestry, aby rozbíjeli. A jestli z těchto snah jako zárodku pravého dojde později k pochopení toho všeho co hlásali jsme na místech těchto na prospěch věci sokolské vůbec, budeme jen rádi, zapomínajíce všeho toho co za přičiňování naše bylo nám údělem.

Vynikající spisovatel americký, H. Kaufman, ve svých populárních úvahách praví: "Neříkej nám, mnoho-li máš — ale ukaž nám, mnoho-li jsi byl vykonal. Nepoukazuj nám na to, co vlastněš, ale ukaž, čeho jsi docílil svým vlastním přičiňováním. Zděděné bohatství jest tak málo tvojí zásluhou, jako zděděné

zdraví. Zděditi bohatství — k tomu není více důvtipu potřebí, nežli k pádu do louže. Znamení dolarové, není znamením mužnosti . . ." Pěkná — a velice pravdivá slova. Kdo honositi se může řadou cifer za dolarovým znamením, ten ještě nedokázal, že užitečným jest členem společnosti lidské, že užitečným byl svému národu, svému nejbližšímu okolí — tou dlouhou řadou cifer za \$ nedokázal ještě, že více práva má na úctu a vážnost, nežli obyčejný nádeník, který bdí nad čistotou našich ulic, neb staví naše stoky. Ovšem, nedokázal — poněvač mu důkazů žádných není třeba. Kdo táže se takového na jeho dobré skutky, zásluhy? Kdo táže se ho, zdali kdy jen prstem pohnul tam, kde kynul by prospěch jen veřejnosti a ne jemu samému? Nikdo se netáže a proto on nemusí se namáhati, aby v minulosti své vyhledal jediný dobrý skutek, na který by mohl s pýchou ukázati. Lesk zlata tak nás oslepuje, že v tom lesku vidíme vše, s leskem zlata ztotožňujem schopnosti, zásluhy, charakter! I my demokratičtí Sokolové ustupujem uctivě stranou, kdykoliv blíží se štastný smrtelník, obklopený touto kouzelnou září! I my s uctivostí nasloucháme slovům jeho, v nitru našem probouzející se odpor násilím potlačujem — i v dobách pro nás svátečních ohlížíme se jen po těch, kteří by touto září našim dnům dodali žádoucího lesku, žádoucí důstojnosti! Proč by se

tedy oni zbytečně namáhali, aby světu dokázali, že na tu úctu a vážnost mají svými zásluhami jakési právo? ě.

Mr. Geo. Goldie, starý učitel tělocviku v universitě Princetonské, vzdal se na konci minulého roku místa svého a rozloučil se se svými kolegy a žáky následujícími slovy: "Čítám dnes již 71 roků a odstupuji po 51leté nepřetržité činnosti ve svém povolání. Těším se úplnému zdraví, moje svaly posud jsou tak pevné a pružné jak byly před 25 roky — nepocítil jsem v těle nikdy reumatických bolestí, ano netrpěl jsem posud nikdy bolením hlavy." Nevádíme slova staříckého učitele tělocviku proto, abychom snad našim mnohým "inteligentům" poukázali na to, jakému zdraví těšiti se může 71letý člověk, který po celý svůj život systematicky tělocvik pěstoval. Víme, že by nám opět "vtipně" odpovíděli, že "znají lidi ještě starší, kteří těší se pevnému zdraví, ač prý se za celý svůj život ani jednou kol hrazdy neotočili." My bychom jim na to mohli ovšem říci, že ti jejich zdraví starci jsou výjimkou, kdežto u nás svěží a zdraví starí tělocvikáři jsou pravidlem — ale nemáme chuti hádati se s lidmi, kteří oči majíce, viděti nechtějí. Uvedli jsme slova starého učitele tělocviku, bychom opět mohli našim Sokolům poukázati na to, že dobrým učitelem tělocviku může býti i takový, který není více s to prováděti velkotoče a stoje, že úspěšně lze tělocvik vyučovati, aniž by učiteli bylo třeba veškeré výkony na nářadí předevíčovati. Jest čas, abychom i u nás učili se znáti rozdíl mezi vedoucím družstva a mezi učitelem. ě.

Vítáme srdečně přítele Sokolstva a učence českého hraběte Luetzova, obhájce svého národa a milovníka míru světového! A s námi uvítal muže toho i Výkonný Výbor naší N. J. S., jenž ústy starosty svého takto mu zatelegrafoval: "Vítám Vás na půdě americké jménem 7,000 nadšených duší pro věc národní, spojených pod praporem Národní Jednoty Sokolské v Americe. Necht' posláni Vaše dobude oprávněného místa pro kulturu českého národa a uznání jeho hrdin. Za N. J. S. v Americe Karel P. Hrbek, starosta." Hrabě odpověděl telegraficky: "Srdečný dík. Doufám, že moje cesta do Ameriky bude užitečná pro věc národní." Záhy na to mluví hrabě před kongresem Spojených Států ve Washingtoně, zdůrazňuje mírumilovnost lidu českého, navštíví presidenta a tisk americký roznáší jen dobré zvěsti o práci na prospěch jména českého po celé Unii. Přednášková činnost na universitách zahájena, Američané zvědí o národu českém z úst povolaných a my radujeme se s radujícími a těmi, kdož k dobré věci podnět dali jménem obě. Kolbena své doby v Č. A. Tiskové Kanceláři.

Podle současných zpráv z některých míst není činnost všude taková, jakž by se v tomto období jeviti měla v tělocvičnách sokolských, ba někde zdá se skoro jakoby bylo stanutí naprosté. Proč to? Což ti starí nemohou se na chvílenku do Sokolny podí-

vat a přesvědčit se na vlastní oči jak to všechno jde? Či již nadšení vyprchalo a beznadějnost se jich zmocňuje? Byl by smutný úkaz, tak jako smutné jsou úkazy, o nichž v době poslední sami jsme se přesvědčili. V některých jednotách stačí dnes již jen nějaká ta zábava, nějaký tanec a podobné, a nabídnuteli pomoc svou i chcete přispěti ochotně k nějakému tomu "trochu mysle cviku", přednášce a pod., dostane se vám žel za odpověď, že — poměry jsou divné, že by nebyla návštěva třeba, aneb že by se na něčem podobném sotva "vydělalo".

V Župě Západní má být zahájen přípravný kurs jenž trvati má jeden celý týden. Kurs bude v Omaze a o síly učitelské bude postaráno. Jestli kurs po stránce technické jen z části vyrovná se onomu v Chicagu Župou Střední pořádanému budeme moci býti spokojeni, jako slibujeme si hodně co do výchovy sil evičitelských. Po chicagském kursu zůstalo mnoho dobrého, jež v Župě Střední se jeví a k činnosti napomáhá, tolikéž říci lze o kursu Župy Východní. Z toho i onoho zůstalo něco a nám se hlavně zamlouvá, že evičitelky Sokolky z nich máme. V Omaze tohoto důležitého bodu rozhodně by se nemělo zapomenout. Víme, jak jinak evičitelka se sestrami pokračovati může, jak spíše chápe různé potřeby svého pohlaví a jak dovede vyhověti v dobách, kdy třeba nejvíce pozoru i uvědoměti si nebezpečí jednotlivých evičenek ji svěřených. Na Východě bratři D. A. S. rovněž měli kurs v pořadu rozvíjející se činnosti své a naši byli tu učiteli. Nás těší jen, protože právě tato okolnost dokazuje nejlépe jak sblížili se ti, již nedávno ještě navzájem se potírajíce, věci sokolské vzájemné nechtěli jednotným postupem rozuměti.

Právě dokončil svá studia na konservatoři. Noviny se o něm rozepisují — předpovídají mu skvělou budoucnost. Vše čeká s napjetím dne jeho vystoupení. Koncertní síň jest plna zvědavců. Mladý umělec vítán jest bouří potlesku — zahrnut chválou — zasypán květinami. Vše hrne se k němu, aby mu gratulovalo — každý spěchá, aby mu stiskl ruku a pronesl slova obdivu. Otec i matka tonou v štěstí — hle, tot' pouhý počátek — jaká to slibná budoucnost! Každý se o mladého umělce zajímá — každý je štásten, může-li se jen k němu přiblížiti — každý předpovídá mu skvělou kariéru — slávu — bohatství! Ale od toho slavného dne neuplynou ani 24 hodiny — a hle, jaká změna! Ti, kdož ho obdivovali, jemu ruku tiskli — dnes zdraví ho chladně, jako každého obyčejného smrtelníka. Umělec má talent — ale ještě potřebuje pomoci — je mu třeba, aby mohl opřít se o ty, kdož mu tolik slibovali — leč dnes již má každý své starosti a mladý muž vidí, že stojí osamocen — že jediné, nač spoléhati může, jest jeho vlastní síla — jeho vytrvalost — jeho nezdolnost. — A když pustí se chutě v zápas — tu k hrůze své poznává, že často i ti, kdož jako mušky tlačili se k němu, pokud obklopen byl oslňujícím leskem slávy, dnes těší se z toho těžkého boje, že smějí se škodolibě jeho neúspěchu! — Proč jsme se

o tom rozepsali? Odpust', čtenáři milý, ale na tu četnou řadu našich dnes slavených a zítra trpce zklamavých talentů vzpomínáme si vždy, kdykoliv stáváme se svědky slavnostního otevření "důstojného stánku sokolského". Zde také vše čeká s napjetím — vše hrne se do nádherné dvorany, vše chválí, obdivuje — slibuje! ale dozní hlučné fanfáry — dozní slavnostní řeči — a jednota zírá vstříc neuprosné skutečnosti. Vidí, že jest osamocenou, že jí samé nastává těžký boj — že na širší veřejnost spoléhati nemůže. Staví se nádherná budova, "aby ta česká veřejnost mohla býti na ní hrdou" — ale ta hrdost trvá jen po dobu slavnosti — druhý den již není po té hrdosti ani potuchy — a na veškeré volání zní to ze všech stran: "Hm — proč si uvalili takové břemeno na sebe?" — Tak jest ta veřejnost na svůj stánek hrdou, tak plní daný slib! — A proč se zase o tom rozepisujem? Abychom naše jednoty sokolské již jednou pohnuly k tomu, by budovaly stánky jen pro sebe, jen pro své účely — aby zbytečně nepokoušely se probouzet pocity hrdosti u lidí, mimo řad našich stojících, ale aby stavěly si stánky, na které každý upřímný Sokol bude moci pyšným býti. A k tomu není třeba nádhery — k tomu není třeba velkého nákladu. Jednoduchý, prostý sokolský stánek, vyhovující jen našemu hlavnímu účelu vzbudí více zájmu, probudí více pýchy a vykoná stokrát více dobra, nežli ošlňující nádhery, na kterou musíme stále dožebrať se podpory u lidí, kteří tím svým nadšením a tou svojí pýchou plýtvají všude, kde zazní slavnostní zvuky hudby. Bud' me svými — pracujme pro sebe, a tím nejlépe budeme pracovat pro svůj národ — pro celou společnost! č.

Píše nám činovník jeden z našich nejlepších. Píše a stěžuje a stížností těch někdy jest dosti a žel hodně oprávněných i odjinud. Neuvádíme snad jen proto, že jedná se o článek náš, nikoliv, ale proto, že jsou tu obsažena důležitá upozornění, jichž měli by si bratři i sestry všude povšimnouti a z toho našeho "Sokola" na schůzích i doma hodně čísti. Kdybychom pak o takovém zájmu všeobecnějším se dozvídali, kdybychom pozorovali, že podle rad našich se jde, že tu mnohé se vystihlo a tam vu skutek uvádí co prospěšným jsme věci naší v listě označili, o jak jináče by se nám to za těmi stolky pořadatelskými pracovalo, jak rádi bychom se činili ještě více, jak však nač se rozčilovati, nač illusí si přidělavati ještě více? Čtete: "Prohlédl jsem si milý náš list teprve jen zběžně, ale Tvůj článek "Jak bude?" přečetl jsem pozorně celý. Škoda, že mezi námi tak málo čtenářů a že ani ve schůzích našich nemůže se ujmouti pravidlo, důležitější články z listu našeho čísti a o nich debatovati. Asi mnozí pospíchají k nálevně, jiní ke kartám atd. U nás učinil se před časem pokus, ale brzo zas na to se zapomnělo. Jak by to prospělo, kdyby takové články, jako výše zmíněný ve schůzích se četly a o nich se jednalo!"

V některých odborech sester našich a v některých jednotách vzpomělo se před šikem i jinak památky Boženy Němcové. Bylo 21. ledna padesáte

let co šlechetná ta žena česká, vlastenka a spisovatelka vydechla na posled, zanechavši tu lidu svému knihu a dílo své, dílo ceny převeliké protože právě tak lidové a bohaté na city celého srdce, celé bytosti a péra, které nikdy nezalhalo! Božena Němcová byla kmotrou praporu Sokola Pražského, prvního praporu a prvou nadšenou etitelkou všeho co bylo pod perutí sokolí. Milovala českého člověka a česká žena ve spisech její byl rovněž člověk, jemuž přála lepší budouceno.

Vše, co až posud v zemi této podnikáno bylo v zájmu jména českého, čím snažili jsme se šířiti v cizích kruzích správné vědomosti o národu českém, to vše bylo více méně rázu pomíjejejšího! Národní naše manifestace, naše účasti při slavnostech amerických, triumfy českého umění — nadšené články v denních časopisech a různých magazínech — to vše svůj úkol konalo, ale nebyli jsme s to proniknouti přec do všech vrstev lidu zdejšího a ač v letech posledních vykonáno bylo mnoho, přec každý upřímný Čech cítil, že příslušníci jiných národností, v zemi této usazení, dovedli ještě jiným způsobem, jinými cestami upoutati širší veřejnost na malý svůj národ, z něhož pocházejí. A toho dočkali jsme se konečně také my. Příjezd hraběte Luetzova do země této, kde o národu českém přednáseti bude v čelných universitách, kde promluvil již před vynikajícími politiky ve sboru zákonodárném, jest pro Čechy americké počátkem nové doby, kdy znalost o národu českém, jeho slavné minulosti, jeho vymoženostech na poli kulturním, pronikne do těch vrstev, které až posud byly všemu českému uzavřeny. Proto i my Sokolové, jako upřímní, věrní synové národa svého, vítáme s nadšením hraběte Luetzova na půdě této a zaslouženou čest a uznání jménem veškerého Sokolstva projevujem těm, kdož št'astnou myšlenku tuto přivedli k svému uskutečnění. č.

Bude se zajisté jen znamenitě vyjímati, když na příklad ve statistice N. J. S., na které již pilně pracujeme a tabulujeme, bude napsáno jméno té či oné jednoty a veškeré rubriky, jež činovníci její měli vyplniti budou jednoduše prázdné! Upozorňujeme zvláště tyto liknavce, že dáme si na tom hlavně záležeti, aby tato prázdnota, nedochvilnost a nekázeň vynikaly co nejvíce. Na tabulkách o činnosti jednot, jež zprávy podaly, měření a vážení provedly i dotazní lístky zodpověděly bude tak označeno, aby taková a podobná prázdnota na první pohled každému návštěvníku výstavy sokolské v Praze padla ihned do oka. Totéž týká se odborů Sokolek, jimž namnoze tak zvaný "stud" prý měření a vážení nedovoluje, ačkoliv jsme již na místech těchto několikrát uvedli, že podle našeho návodu může snadno provésti náčelnice, aneb cvičitelka a po případě starostka, není-li tu bratra lékaře, aneb sestry lékařky, již vždy rádi poradí i vysvětlí důležitost takového statistického počínu. Rozumí se samo sebou, že jména činovníků těch, kterých jednot, jak v přítomné době se jeví budou na tabulkách našich výstavních rovněž uvedena a co to znamená pro ty "pilné"

mohou si bratři i sestry vypočítati snadno na prstech. Kde poměry se jinak utvářely, kde nastalo stanutí a vyplnění statistických dat nelze pořádati při nejlepší vůli činovníků bude ovšem v každém případě vysvětleno a omluva podána. Jinak ale stěžovati si nemusíme protože jdou ty zásluky a archy dotazní zpět poměrně dosti dobře a také posledně rozeslané listky již se vrací s náležitými udaji a podrobnostmi. Také mnohé fotografie a obrazy cvičení dochází a jen pohledničky měst ještě tu nejsou a mnohé památky starších a bývalých činovníků. Ty upozorňujeme zvláště, že by měli z těch dob prvých toho našeho Sokolství napsati nějaké vzpomínky a úvahy. Uspořádali bychom spolu s druhým materiálem a jsme jisti, že by v Praze nezůstalo bez povšimnutí. Pro výstavku naší N. J. S. máme již místo vyhrazené a povolené a na vás na všech jest dnes, aby jste si uvědomili co vaší jest povinností. My o druhé se již postaráme.

Když objevilo se na veřejnosti svolání výboru Župy Fuego-Tyrs, vyzývající k druhé výpravě k Všeslovanským Olympiádám, projevíli jsme na tomto místě politování nad tím, že bratřím z druhého tábora již ten nepatrný "modrý nátěr" výpravy zabraňuje konati cestu s námi. Věci povšimla si i Nár. Rada v Chicagu a předseda její p. Vráz byl pověřen, aby schůzi výboru Župy F.T. navštívil a tam přimluvil se za to, by pořádána byla jen jedna, společná výprava. Na to odpověděno bylo, že Sokolové Župy F.T. a jich příznivci ochotně konati budou cestu s námi, když totiž výprava neponese jméno jako "Výprava Nár. Jed. Sokolské" — ale jako "Výprava Sokolstva Česko-amerického". A na to náš Výk. Výbor v poslední své schůzi rozhodl, aby v zájmu shody bylo bratřím od Župy F.T. vyhověno. Tím tedy jest — jak pevně doufáme — nebezpečí dvou výprav zažehnáno. Navštívíme rodnou zem ne jako rozvážení, sváříci se synové a deery, ale vstoupíme na rodnou půdu svorní, pod jedním praporem! My vítáme krok ten jako počátek opravdového zblížení a kdyby až zblížení toto nemělo za následek úplné sloučení, přec jen snad uspíšen bude tím příchod doby, kdy budeme si lépe rozuměti, budeme společně na roli sokolské dle sil svých pracovati a přestanem dětinsky na vzájem si vytýkati, že jeden je lepší druhého jen proto, že ten jeden odívá se "červeně" a druhý "modře". Na zdar!

Bratři dopisovatelé měli by vzít k vědomí, že třeba psáti především pravdu a zase pravdu. Ani silnější pravda tak nebolí, jako když musíme ku svému největšímu překvapení opravovat to či ono následkem špatné informace dopisovatele. Neradi činíme, jako polemiky osobní nestrpíme. Z toho důvodu škrtáme nemilosrdně a to jen právem a podle znění stanov. Kde jedná se o celek rádi povolíme trochu výměny náhledů, ale tu třeba držeti se pouze a výhradně věci o níž se jedná a nezatahovat do sporné otázky otázky jiné. Básní dostali jsme za minulý rok celou haldu a z těch většina šla do koše,

protože vypožorovali jsme tu námahu s jakou pisatelé se nutili do mluvy vázané. Psát jen proto, aby se psalo také neradi vidíme, jako není vždy dopis zajímavý a dobrý, že jest dlouhý jako tasemnice, ale teprve potom má ceny, jestli líčí krátce co se stalo, co opravdu cítíte, aniž by zavánělo "místním puffem". Bývali doby, kdy jsme brali za vděk vylíčením i každé sebemenší zábavy sokolské, divadla a podobně, dnes již máme dobu slohových evičení přec za sebou, písmáků našich jest celá řada a podle toho musí vypadati náš list. Vláda Spojených Států, čili vlastně její odbor zařadil "Sokola Amerického" mezi magazíny, bylo by skoro záviděníhodné, kdyby nebyl v tom ten nehorázný chlup, že nám toto zařazení činí prostě hodně obtíž. Tak na Východě dostanou naši list as za sedm a více dnů po vyjití, kdežto na Západě a na Jihu ještě více se doprava poštovní opozdí a to následkem toho, že pošle se ten náš "magazín" jednoduše s druhými po nákladním vlaku. Magazíny, jež za tisíce a tisíce dolarů mají oznamky a podle toho ovšem i obsah jednotlivých čísel ne zrovna moc časový nedbají a vydavatelé jejich bohatnou, kdežto u nás list výchovný, poučný a časový ve svém obsahu, úřední orgán výchovné instituce sokolské jest takto vládou naší zbytečně v dopravě své zdržován. Těch našich šest tisíc a více výtisků snad by mohlo jít jako bývalo dříve, nu přesvědčíme se a povíme pánům tam nahore, že i v "magacínech" třeba rozlišovati a soukromý zisk a podnik, že liší se od pomůcky čistě výchovné a nevýdělkářské.

Napsal nám kys bratr k roku novému vřelých pár slov uznání i vyslovil se nepokrytě o některých našich "ranách otevřených", považuje tu naši sebekritiku za cestu nejvhodnější. Nepolemizujeme s nikým, kdož vlastní vždy zájmy na zřeteli má, aneb dovede tančit "mezi řadou vajec", dnes podkuřuje "istům", aby zítra "cele byl národní a pro čest jména českého". Nepolemizujeme s nepřáteli věci sokolské, s živly zpátečnickými pak teprve, ale rádi zaznamenáme každou pravdu, jako líbí se nám co napsal právě bratr o němž výše se zmiňujeme. Jen čtěte a uvažte: "Je v přirozené povaze lásky, že co milujeme, proč nadehla se naše duše, chceme mít krásným, důstojným a — pokud jen možno — dokonalým. Nešvar, porušení u věcech a zájmech, jež jsme jednou pro vždy přiblížili srdci svému, neseme těžce a bolestně. Žel však většina z nás snažívá se uniknouti nelibosti, jež se nás zmocňuje, není-li nám dáno viděti drahou věc tak vysoko, jak bychom si přáli, tím, že zastírá se pravý stav věci, že bojí se ohledati, nadtož pak v zárodku vyléčiti místo choré; vědomou lží zachraňujem si pochybné zdání pravdy! Takovou pštroší politikou ovšem náprava se nezjedná, naopak usnadňuje se tím jenom postup nové krajnosti, novému nebezpečí, že jednou pod řítícími se troskami nevyléčených chyb a shovívavých k nim předsudků pohřbena bude i sama dobrá věc!"

Mysleli jsme si vždy, že jen my tady a v té české Americe zejména, dovedeme spáchatí lečjaký hum-

buk, mysleli jsme si, že v Čechách, kde naši honosí se již dnes kulturou přímo záviděníhodnou nelze tak snadno balamutiti lid i v listech druhu vážného a obsahu jinak poučného, na vzdělání lidu vypočítaného. A přec! Čtete ty oznámky některých denníků českých, čtete oznámky mnohých týdeníků a listů krajinských. Co tu všelijakých zázračných pilulek, co břeček a životních elixírů i meducín, jež léčí všechno na dištanc. Ale vřehol všeho co našli jsme minule jako přílohu listu vzdělavatelného: "Zachraňte se před dlouhým chřadnutím, před předčasným stárnutím" atd. atd." Obrázek hrozný kouká z perspektu a člověk s vyvalenýma očima na vás přímo řve: "Cítíte se zcela zdravým?" Jestli ne, tož jest tu přiložený poštovní lístek na pana doktora v Berlíně a on ihned pošle dávku jeho "zázračného medikamentu". Chlapík ten má 7442 vysvědčení, že jest "na alrajtě" a list, který dal si za tento humbukářský kousek praseprosté a dryáčnické oznámky zaplatiti povídá na jiném místě a v jiných sloupcích o tom, jakž prý poctivě lze obchodovati atd. Tak vida naši v Čechách již mají tu patentní veš také ve svém kožichu, jenže u nás vládá pomalu a jistě začíná ty kožichy a žoky humbukářské vyprašovati, kdežto v Čechách teprve nyní, jakoby se chtěli stůj co stůj amerikanisovati. A tomuhle se říká dvacáté století?

JEST PRÁCE SOKOLSTVA V AMERICE SKONČENA?

Setkali jsme se se starým Sokolem, s nímž přes třicet let pracujeme již na "roli sokolské" v této cizí zemi a po obvyklém pozdravu přirozeně česko-americké Sokolstvo stalo se předmětem našeho hovoru. Mluvili jsme o tom, jak cizí nádherné ústavy tělocvičné česko-americký dorost nám hromadně odcižují — co nevezmou nám ústavy zvané Y. M. C. A. — to vezmou nám veřejné parky, při nichž jsou zřizovány vábné tělocvičny, kde přirozená touha mládeže po hře jest v plné míře ukájena — a tu starý náš druh a nadšený Sokol pronesl tato slova: "Sokolové, zdá se, již úlohu svoji dohráli. Oni ukázali na důležitost tělocviku — věci uchopil se zdejší lid, a práce naše jest skončena."

Slova ta tanula nám na mysli po celý den — ještě nyní jich často vzpomínáme a o nich přemýšlíme. Jest pravdou, že práce sokolských jednot jest skončena? Na první pohled zdálo by se že ano. Byli jsme jedni z prvních misionářů, kteří šířili v této zemi poznání důležitosti výchovy tělesné — pomáhali jsme šířiti v zemi této novou víru, že výchova, při níž zanedbávána jest stránka tělesná, jest výchovou pochybenou, výchovou neúplnou — a když lid zdejší tuto víru, námi hlásanou, přijal za svou, mohli bychom klidně složiti ruce v klín a říci: práce naše jest skončena — víra námi před lety hlásaná se šíří — mohutní — nalezá v lidu americkém dnem se dne více stoupenců — co jest nám činiti více?

Přemýšleli jsme o těchto slovech — dlouho jsme o nich přemýšleli a přišli jsme k závěrku, že práce Sokolstva skončena není — naopak, že nyní s tím

větším úsilím by pracovati mělo, aby z jeho středu šířilo se to pravé poznání výchovy tělesné, aby americký lid seznal, že nám českým Sokolům nejedná se jen o stránku tělesnou, ale že má-li výchova tělesná míti pro společnost lidskou jakési ceny, musí kráčet ruku v ruce s výchovou mravní.

My nesmíme býti spokojeni s tím, že americký lid staví nákladná hřiště — nádherné tělocvičny. Na těch rozsáhlých hřištích — v těch nádherných tělocvičnách jest ještě mnoho a mnoho, co musí býti odstraněno — co musí býti zlepšeno. Veřejná naše hřiště nejsou dnes ještě tím, čím býti mají — veřejné tělocvičny posud jsou většinou volným rejdištěm mládeže, jejímž jediným a hlavním cílem jest udolati při hře družstva tělocvičen neb ústavů sousedních. Nemůže-li vítězství býti dobyt cestou přímou, poctivou — členové družstva již dovedou se postarati o to, aby vítězství získáno bylo cestou jinou — a úskok, podvod, šalba, surovost, hrozby, zastrašování, jsou prostředky, jimž dosažen býti má ten hlavní cíl. Vítězství za každou cenu jest posud heslem. Vítězstvím, byt' sebe nepoctivěji dobytým dobývá učitel uznání, zásluhy, ale takovou tělesnou výchovou nejsou vychovávání budoucí charakterní občané — takovou výchovou vštěpována jest lidu nemravná zásada, že účel světí prostředky, že ten nejnižší úskok, podvod, jest omluvitelný, pokud proveden jest tak obrátným způsobem, že není pozorován — výsledkem takové výchovy jest nepoctivost, šalba, podvod ve veřejných úřadech — výsledkem takové výchovy jest zásada, že podvodník jest tak dlouho poctivým, váženým a ctěným, pokud nedopustí se toho jediného nešikovného činu, že — se dá chytit.

A když zvoláme na naše spoluobčany americké: to není tělesná výchova, jak my ji rozumíme, jak nám ji naši čeští učitelové hlásali, a oni se otáží: "a jak tedy rozumíte jí vy?" — tu přáli bychom si z hloubí srdce, abychom mohli říci: "pojd'te do našich sokolských stánků, tam užíte, co tělesná výchova znamená — tam spatříte, jak čeští velikáni představovali si obrození národa — tělesné i mravní obrození společnosti lidské!"

Můžeme takto s dobrým svědomím k Američanům mluvit? Našli by u nás vzor tělesné i mravní výchovy?

Když jsme tak nadšenými hlasateli a zastanci té víry, která zajišťuje každému blaho na zemi — postarali jsme se za tu dlouhou řadu let o důstojné chrámy, v nichž bychom vznešené zásady mohli k platnosti přivádět? Kdyby cizinci přehledli naše řady, viděli jak silni jsme počtem a viděli s čím ta vychvalovaná tělesná výchova musí dělit se o přístřeší — a kdyby se nás při tom otázali: "čím to jest, že tisíce hlasatelů tak krásné zásady nebylo posud s to postarati se o důstojné přístřeší, kde by ty vznešené zásady nebyly nuceny dělit se o místo s celou řadou účelů jiných?" Jakou bychom mohli dáti těm cizincům odpověď?

Jest tedy práce Sokolů skončena? Není! Sokolstvo, které ve svůj štít vepsalo vznešené zásady, pronesené Tyršem, má ještě mnoho práce k vyko-

nání! Lid americký bude ohlížeti se záhy po zářícím vzoru všeho toho, co výchova tělesná znamená — a ten vzor měl by nalézt v ústavě sokolských!

Však my vepsali ve štít svůj ještě jiné heslo — my honosíme se, že vedle výchovy tělesné a mravní pečujeme o výchovu národní. Chceme-li tomtuto úkolu svému dostáti, musíme na prvním místě postarati se o to, abychom tu česko-americkou, národně odumírající mládež získali. A když podaří se nám ji získati, musíme vše na to vynaložiti, abychom si ji udrželi. Zbytečno jest volati k rodičům, aby děti k návštěvě tělocvičen nutili, když ta mládež v nich nenalezá, po čem touží, když záhy shledá, že český tělocvičný ústav jest jen místností zbudovanou pro výdělek, kde před ziskem musí ustoupiti vše — ano, že často tělocvik ustoupiti musí s cesty i zábavě druhu velice pochybného, že mládež v místnosti takové nemůže odávat se svým oblíbeným hrám, aby vzhled místnosti nebyl poškozen, že cvičiti musí na nářadí často velice primitivním — kdežto cizí ústav láká pohodlím, moderním nářadím všeho druhu, které od rána do večera jest připraveno k volnému používání, kde každý odati se může hrám, po jakých každý mladík, v americkém ovzduší vyrostlý, baží. Můžeme tedy právem mluviti o výchově národní? Nikoliv. Pokud nepostaráme se o to, aby dorost česko-americký byl do ústavů našich váben tak jako jej vábí ústavy cizí, nemůžeme právem výchovou národní se honositi. Nevymlouvejme se na jednu neb dvě přednášky do roka, k níž se ani sami Sokolové nedostaví — nepoukazujeme na divadla, která volíme často hlavně k vůli výdělku, bez ohledu na mravní jejich cenu, nepoukazujeme na české zábavy, při nichž české slovo slyšeti někdy je takovou vzácností!

Tedy ani tou národní výchovou se posud právem honositi nemůžeme — ještě zde jest mnoho a mnoho práce k vykonání a proto opakujeme: Práce Sokolstva v Americe není skončena — ona měla by nyní teprv počínati — nyní mělo by teprv s tou prací býti započato s úsilím dvojnásobným!

Ale — kdo tu práci vykoná?

Ti staří, upřímní, ztrácí se z řad našich jeden po druhém. Jednoho odpudí roztrpčenost nad marným úsilím — druhého nevděk — zloba — třetí vymlouvá se, že jest čas ponechati vše již těm mladším.

A kde jsou ty mladé síly? Je jich dosti — budou míti tolik vytrvalosti — nadšení — sebezapření, co měli ti staří? My obáváme se, že nikoliv a proto voláme ještě k tomu zbývajícimu hloučku starých: neopouštějte řady sokolské! — práce naše není skončena — ještě mnoho a mnoho schází k vykonání — vytrvejte v práci! — neopouštějte šlechtitou věc v době, kdy nadšených, upřímných, schopných a zkušených pracovníků potřebuje nejvíce! ě.

PRVNÍ VŠESLOVANSKÝ SJEZD PRO PÉČI A OBECNÉ OZDRAVENÍ.

Tak úředně zove se sjezd, který pořádá se ve dnech 15. května až do 19. května (28.—31. — ruského data —) v Petrohradě na Rusi a sokolská my-

šlenka jest na pořadu sjezdu v plném svém dosahu, pochopení a nejširším pojetí. Česká Obec Sokolská v Praze již učinila potřebné kroky, abyúčastnila se podniku všeslovanského a čeští lékaři a vynikající písmáci odborní, bratři i sestry, vychovatelé, učitelové a evičitelové, slovanští sociologové a všichni pokrokovci, kdož upřímně a poctivě usilují o vývin těla i mysle lidu svého, ozdravení jeho a utužení na jednu, jakoby poznávali, že konečně naskytá se příležitost ukázati co v práci lidové jsme vykonali a jak i v tom ohledu národ náš pokročil. V sekci pro tělesnou výchovu jsou naši: Dr. Scheiner, Dr. Masák, Dr. Černý, Dr. Panýrek, Dr. Foustka, prof. Weigner, prof. Klenka a JUDr. Heller. Na evičišti Sokol zjednal si jména velikého a v postupu theoretickém a po stránce výchovné ukázati hodlá spolu s druhými bratry Slovan v Petrohradě. Význam tohoto podniku slovanského, čistě našeho, nelze ani doceniti. My, kteří po celou řadu let šestnácte pečovali jsme a starali se o poučení českého člověka a Sokolstva zvláště lidovými, prostinkými a snadno pochopitelnými články zdravotními dnes zde, abychom zítra tam doplnili slovem živým, uznáváme sjezd tento jako novou metu všech těch z nás, jímž záleží na lepším lidu příštího, na lepší jeho výchově a toho našeho budoucna — mládeže obého pohlaví!

Známe z vlastní zkušenosti na kolik my Slované, odborníci na cizích sletech býváme odstrkováni a zde v Americe nejdenně se stalo, že práce českého člověka, aneb odborníka Slovana začasté v cizím objevila se rouše, aneb naše pokusy jinými jednoduše využitkovány jsou, jestli zrovna nebylo zlehčován a bagatelizován práce těch, kdož majíce daleko lepšího vzdělání předběžného náhodou a nikoli vlastní vinou nezrodili se v zemi této. Jenže my jsme houževnatí a dovedeme vytrvati a tak se potom stává, že po letech námahy věc naše posléze vítězí a zvítěziti musí! Tak jest i v tom našem Sokolství a soustavné práci naší tělocvičné a tak i v našem oboru. Jakmile jsme se vyvinuli tu již sotva dáme se sraziti. V cizích bývá kruzích a u příležitosti mezinárodních zápolů, sletů a o sjezdech vědeckých, odborných, stavovských a unii mnohých jednot i organizací. Zkušenosti ty má lékař, učitel, právník, novinář, evičitel náš, evičitelka, učitelka, Sokol, odborník i Sokolka a hle, na tomto sjezdu — slovanském sjezdu, tedy sjezdu našem, všichni mají si býti rovni, všichni stejná mají mít práva a stejně přispěti ku zdaru a výsledkům práce slovanské. Tu nikdo jich nezakřikne, tu nikdo nebude se tázati pod jakou korouhví a barvami hodlá přednáseti, jen když pobratim a tu nikdo nebude závistivě pohlížeti k vynálezu svého bratra, radám jeho a zkušenostem druhých zbytečně překážeti, protože přednášející nevyšel zrovna z "kulturního národa", jediného na světě čili "našich přátel" německých doma a zde amerických "knownothingů". A povážíme-li, že v Praze již svolána česká sekce slovanského výboru, jež vešla ve spojení as s šedesáti mluvčími spolků českých i založila užší výbor pracovní, jenž pečuje již od nynějška, aby na sjezdu česká práce a česká účast byla co nejdůstojnější, zdaliž vám srdce ra-

dostí neposkočí u vědomí, že tu bude velkolepý zápol mysle slovanské a hned na to v zápětí v té drahé naší matičce Praze zápol tuhý na cvičišti tedy těla i mysle všech kmenů slávských. Tam ukázka pokroku po stránce theoretické, technické a výchovné na dobro všeho lidu slovanského a tu obrovská manifestace zkázněných šiků slovanských, ženy a muže i dítek na důkaz co dobrého a silného v národech jedné matky. Tam prvý všeslovanský sjezd (obščestenoje ozdravljenie) na ozdravení lidu našeho a zde prvý slet Svazu Slovanského Sokolstva, šestý Sokolstva, jež slaviti bude své padesátiletí . . .

Také my za tou velikou vodou zde přispěli, seč bylo lze, ku rozmachu věci sokolské s výsledky zde lepšími, onde nepatrnými a jsouce vždy ve spojení s našimi tam doma snažili jsme se o povznesení jména Sokol, jména českého a slovanského vůbec. Jakýkoli úspěch našich doma byl úspěchem naším a nám vždy jaksi povzbuzením v práci další a dosti nevěděné, ba často i marné a jejich vítězství v zápolech evropských vítali jsme s nadšením i obdivem. A také na šestém sletu scházeti nebudeme a v zápolu slovanském na Letné chceme se přihlásiti k veliké rodině sokolů, jejíž hnízda dnes po celém jsou již Slovanstvu. Budeme tam a jestli jen poněkud se dá budeme i v tom zápolu theoretickém, v Petrohradě, budeme i tam s důkazy práce své, jež náhodou dnes již vedle druhých bratrských šiků snadno obstojí. Dostalo se nám lichotivého pozvání, abychom i my v dotyčné sekci podali svůj referát i přihlásili jsme se do sekce druhé: "Tělesné výchovy", na téma: "Důkazy o účinku tělocviku na jemnou tkáň i kostru lidskou".

Organisačnímu výboru předsedá znamenitý ruský člověk, pravý přítel lidu a přítel Sokolstva, akademik prof. Vladimír Michajlovič Bechtěrov, vynikající neurolog, jenž vlastním původcem jest sjezdu tohoto. Sjezd má čtyry sekce to jest pro sociální medicínu, pro tělesnou výchovu, pro sociální etiku a pro paedologii. V poslednější jsou otázky rozumového a mravního vývoje dětí a sjezd celkem dle pořadu má účel vědecký i vědecko-praktický a schůze jeho budou veřejné a užší, všeobecné a sekční. Na schůzích se vyslechnou přednášky pořadové, přednášky osob pozvaných organisačním výborem i osob zvolených místními slovanskými výbory. Sokolstvu se v každém ohledu vychází vstříc, jako jedné z nejlepších institucí výchovných, slovanských! V souvislosti se sjezdem bude uspořádána výstava shodná s pořadem sjezdu a tu ovšem, jestli jen poněkud se dá mohli bychom i my z N. J. S. výstavky pro Prahu chystané znamenitě použiti, podle materiálu, který již dnes máme po ruce. Členy sjezdu mohou býti představitelé slovanských vědecko-sociálních organisací a osoby, které dle své vědecké přípravy a činnosti shodují se s účelem sjezdu. Hosty sjezdu mohou býti členové rodin účastníků sjezdu; jim se udělují veškeré výhody, které jsou stanoveny pro členy sjezdu. Členský poplatek stanoví se pro Rusy v obnosu 8 rublů; zahraniční Slované členského příspěvku neplatí. Referáty a debaty jsou dovoleny ve všech slovanských řečech a

nářečích a tedy ovšem i česky, kdežto výtahy přednášek v protokolu budou i v ruštině uvedeny, jako překlady z jazyků druhých Slovanů.

NEBYLO KŘIVDĚNO NIKOMU!

Mnoho nemilé, nemístné a zbytečné nakvašení spůsobeno bylo rozhodnutím, že k "chicagské zkoušce", v níž vybírání byli borci, kteří zastupovati mají Národní Jednotu Sokolskou při VI. Všeslovanském Sletu v Praze, nebyli připuštěni Sokolové, kteří obrali si tělocvik za své povolání jako profesionální gymnasti. Poukazováno bylo s důrazem na stanovy N. J. S., které Sokoly takové ze závodů nevylučují, při čemž však zapomínáno bylo na tu hlavní okolnost, že **závody všeslovanské nejsou vedeny dle našich stanov, dle našich pravidel, ale dle řádu v Sokolstvu českém panujícího a tomu že musíme se podvoliti.**

Těžce nesli jsme ztrátu tak vyspělých borců, ano když hlásili se ku zkoušce, měli jsme za to, že opustili dráhu nastoupenou a chtějí vrátiti se do řad sokolských a sami byli jsme ochotni přimlouvat se za to, aby nebyli z našeho středu vylučováni, ale oni na dráze nastoupené setrvali a tu nezbyvalo nežli se vši rozhodností prohlásiti, že jako takoví, nemohou při Olympiádách sokolských na závodech se podílet! Stěžováno bylo na křivdu — bezpráví — a my, abychom ve věci té nabyli jistoty (neb křivditi nechceme nikomu) psali jsme na Sletovou Kancelář do Prahy se žádostí, aby nám zděleno bylo, zdali takoví Sokolové, kteří vystupují jako placení gymnasti, mohli by na závodech bráti podíl a odpovět, která nás od ochotného jednatele kanceláře, br. Choděry došla, zní následovně:

"K otázce účasti profesionálních gymnastů na sletě, zejména snad při závodech sokolských po úradě s br. náčelníkem Dr. Vaníčkem, zděluji s Tebou, že **nemohou na závodisti závoditi.** Něco jiného jsou učitelé tělocviku, t. j. oni jsou též placení, ale **za vyučování,** kdežto jmenovaní členové jsou placeni za cvičení přímo, tím se vlastně ze sokolských řad vymykají, zejména co se týká účasti při závodech."

Uvádíme dopis v plném znění, poněvadž bylo vytýkáno, že ku zkoušce připuštěn byl placený cvičitel, který dle našich pravidel jest též profesionálem, ačkoliv my již dříve prohlásili, že musíme řídit se dle řádu a pravidel České Obce Sokolské a ne dle pravidel a řádů amerických!

Kdyby z Prahy došla odpověď byla bývala odmitnutým bratřím příznivou, byli bychom na tomto místě dnes se vším důrazem žádali, aby se jim stalo po právu. Ukázalo se ale, že křivděno nebylo nikomu a že jinak ani jednati nebylo možno. Nežádáme pro sebe, pro Výk. Výbor a Výbor Župy Střední za veškeré obviňování a ostré kritisování žádného zadostučinění — shora citovaný dopis nám stačí. Prejeme si jen, aby v zájmu shody v řadách našich celá ta záležitost po tomto vysvětlení pokládána byla za skončenou.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" budíž zasílány hlavněmu pořadateli za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakož osvědčení do listu příjímá jednateř Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednateřové zvláštní.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednateř Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavněho pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, a podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

K ČLÁNKU O GYMNASTECH Z POVOLÁNÍ.

V posledním čísle orgánu našeho uveřejněn jest opět dopis br. Hellera z Prahy, v kterém nemálo překvapila nás následující slova:

"V 'Sokole Amer.' byla před časem nadhozena otázka profesionalismu sokolského a bylo ukazováno na naše bratry cvičitele, působící jako učitelé tělocviku na ruských gymnasiích. To prý jsou profesionálové sokolští a závodění s nimi jest prý vyloučeno... Byla to jen stručná poznámka, ale tím více zabolela. Zejména dotkla se bra. Erbena, který rovněž působí na škole tělocvičné (důstojnické) v Petrohradě. Nechci polemizovati s oním názorem, ale tolik mohu ujistiti každého, že nepohlížíme na učitele tělocviku jako na profesionály, a že skutečně žádnými profesionály nejsou."

Zabolelo-li bratry v Čechách naše upřímně míněné upozornění, kterým snažili jsme se předejiti nemístným a přec možným projevům se strany našich, pak tím více musí boleti nás, že smysl slov našich jest tak křivě vykládán, ano že za vinu kladena jest nám věta, jaké jsme nikdy nenapsali a kterou dává se článku našemu zcela jiný smysl. A to bolí nás tím více, poněvadž nespravedlivé obvinění toto pochází z kruhů, odkud bychom se něčeho podobného nejméně nadáli. Br. Heller praví, že vyslovili jsme se o těch bratrích, kteří působí jako placení učitelé na Rusi, "že to jsou profesionálové sokolští a závodění s nimi je prý vyloučeno..."

A na to odpovídáme my, že ve smyslu tom jsme nikdy nepsali a kdo má o tomto tvrzení jen dosti malou pochybnost, toho odkazujeme na článek gymnast amateur a gymnast z povolání, uveřejněný v červencovém "Sokole Amer.", kdo se o věc

zajímá, ten at' přečte si článek ten pozorně a pak posoudí, zdali jsme psali ve smyslu takovém, jak se nám za vinu klade, zdali jsme opravdu prohlásili my ony bratry za profesionály, "s nimiž závodění jest vyloučeno!"

My sami neprohlásili sokolské učitele na Rusi za profesionály — zmínili jsme se pouze o tom, že dle amerických pravidel byli by za profesionály pokládáni a jelikož na této straně oceanu pronášeny byly o věci té časté poznámky a my obávali se, aby na konec někomu z našich řad nenapadlo vytasiti se s protestem neb nějakým podobným projevem, upozornili jsme na to a řekli zároveň, když rozhodnem závodů se účastniti, že tak učiniti musíme bez jediného slova námitky neb protestu! Pravili jsme doslova toto:

"V družstvu Č. O. S., které dobylo vítězství v Turině, známe tři borce, jimž tělocvik stal se životním povoláním — kteří dle pravidel amerických byli by vřaděni mezi gymnasty profesionální. Jsou to bratři, kteří zastávají místa placených učitelů tělocviku na Rusi. Jest možné, že v družstvu Č. O. S. r. 1912 budou titíž bratři — a možná že do té doby i jiní přední borci Č. O. S. vstoupí v řady učitelů z povolání a přihlásí se též k závodům. Jsou naši borci volni podstoupiti zápas za těchto okolností? Tato otázka musí zodpovídaná býti zde v Americe — musí býti zodpovídaná dříve, nežli se přikročí k výběru družstva. Bylo by zbytečným družstvo vybírat, ku zkouškám je zváti a značné sumy peněz vydávati, kdyby teprv potom o otázce této mělo býti jednáno. A rozhodneme-li závodů se účastniti, pak bud' me hotovi podrobiti se všem závodním pravidlům bez jediného slova protestu!"

Řekli jsme tedy, že v družstvu byli tři bratři, jimž tělocvik stal se životním povoláním. To jest skutečnost, ač při tom ani ve snu nám nenapadlo, stavěti bratry ony na stejný stupeň s takovými gymnasty, kteří dávají se najímati k závodům za plat, neb za plat vystupují na jevištích. Řekli jsme, že dle názoru našeho, tedy amerického, placení učitelé jsou pokládáni za profesionální a jelikož jako takoví, když věnují se jen tělocviku a ničemu jinému, jsou ve výhodě před těmi, kteří tělocvik mohou pěstovati jen po svém celodenním zaměstnání, naléhali jsme na to, aby bylo zde rozhodnuto, že nebude nikdo odvolávati se na pravidlo americké a že když rozhodnem závodů se účastniti, podvolíme se pravidlům Č. O. S., která sokolské učitele tělocviku za profesionály nepokládá.

Jak mohl kdo vyčísti z tohoto našeho upozornění, kterým chtěli jsme předejiti jen možným nemístným a nevhodným projevům, že bychom my prohlášovali sokolské učitele tělocviku za profesionály, "s nimiž závodění jest vyloučeno", nejsme s to si vysvětliti a bratry zámořské nemohla slova naše boleti více, nežli bolí nás toto obvinění.

Podáme malou ukázkou, aby bratrům v Čechách bylo jasno, jak bylo vždy a jest posud v Americe na učitele tělocviku pohlíženo. Pisatel tohoto v mladších letech vládl obratně končářem i šavlí a utkání se s obratným soupeřem v tomto úpolu bývalo jednou z nejmilejších jeho zábav. Po svém přestěhování se do Chicaga stal se cvičitelem Plz. Sokola a to za plat takový, který nestačil ani na krytí výloh, jaké měl s cestováním na pouličních

drahách, neboť bydlil daleko od tělocvičny a musil tuto navštěvovati téměř denně, odpoledne i večer. V době té uspořádán byl ve starém Central Music Hallu šermířský turnaj, ku kterému jsme se též přihlásili a šli jsme v průvodu br. R. Jandusa složit povinný vklad. Když bylo ředitelům turnaje řečeno, že přihlášený působí jako cvičitel Sokola a že odměnou jeho jest nepatrná náhrada, která nestačí ani k uhrazení cestovních výloh, byli jsme odmrštěni — a ač nevěnovali jsme se tenkrát tělocviku zcela, majíce své stálé zaměstnání, nic to nespomohlo: brali jsme za vyučování "odměnu" a jako takoví, byli jsme vřadění mezi profesionály.

Tak pohlíží se na učitele tělocviku zde a my víme, na základě zkušenosti, co jest také někdy možné. Vítěz bývá rád velikomyslným k poraženému — přehlédne i to, že bylo mu zápasiti za podmíněk nepříznivých — ale poražený často rád hledá jinde příčiny své porážky a jelikož jsme chtěli předejít, aby nebylo poukazováno na to, že bylo nám závoditi se Sokoly, jimž stal se tělocvik životním povoláním, připomenuli jsme našim borcům, že bude jim s takovými závoditi a proto aby dříve rozhodli, chtějí-li se za poměrů takových závodů účastniti anebo ne — a rozhodnou-li že ano, že pak musí tak učiniti bez jediného slova protestu!

To byl smysl článku našeho a kdo přečetl jej pozorně, nepředpojatě, toho nemohl se nemile do-
tknouti.

Jak pisatel zmíněné poznámky i článku tohoto pohlíží na sokolské učitele tělocviku sám jako Sokol, to dokazují nejlépe slova, která napsali jsme v čísle minulém; napsali jsme slova ta o celé dva týdny dříve, nežli jsme spatřili v tisku dopis br. Hellera a slova ta dokazují, že my na sokolské učitele tělocviku pohlížíme právě tak, jak na ně pohlížejí v Čechách. Napsali jsme ve zprávě o "chicagské zkoušce" následující:

"Musíme činiti (jako tam t. j. v Čechách činí) rozdíl mezi Sokolem, který třeba byl jako cvičitel placen, přece zůstává v řadách sokolských, v sokolských tělocvičnách své schopnosti uplatňuje ku prospěchu Sokolstva — a Sokolem takovým, který na jevištích vystupuje jako placený, profesionální gymnast!"

Těmito slovy jasně vyslovili jsme, jak my pohlížíme na sokolské učitele tělocviku a byla-li učiněna v článku našem zmínka o tom, že dle amerických pravidel učitelé sokolští jsou pokládáni za profesionály a dle toho i v našich řadách navykli jsme se tak na takové pohlížení, učinili jsme tak jenom proto, abychom předešli poznámkám takovým na závodisti, abychom předešli poukazování na americká pravidla po závodech. Úmysl náš byl ten nejlepší a líto jest nám, že smysl článku našeho byl tak nesprávně pochopen.

Jsmo však br. Hellerovi povděční za slova, s kterými se v témž dopise shledáváme a sice následující: "V Sokolstvu jest jakýkoliv profesionalism vůbec vyloučen, a to nejen z důvodů mravních, nýbrž i věcných . . ."

Jest to totéž, co tvrdili jsme stále my, že v So-

kolstvu profesionalism jest naprosto vyloučen a že stěží připuštění byli by k závodům ti Sokolové, kteří obrali si tělocvik za zdroj své existence tak, že na jevištích vystupují jako placení gymnasti. Bylo nám dokazováno, že se mýlíme, bylo prohlašováno, že nespravedlivě vyloučení byli ze zkoušky ti, kdož na jevištích stále vystupují — až br. Heller naše slova potvrdil! Jak vidět, liší se naše ustanovení velice od pravidel, jakými řídí se Sokolstvo v Čechách: my ze závodů vylučujeme placené své učitele, kteří v našem středu působí, k našemu rozvoji přispívají, ale o skutečných profesionálních gymnastech nestojí v stanovách jediného slova, těm jsou brány sokolského závodistiště otevřeny. V Čechách tomu rozumějí opáčně a jest si přáti, aby budoucí sjezd tuto otázku na základě nabytých zkušeností jednou pro vždy náležitě a spravedlivě rozhodl. Č.

CVIČENÍ, SOKOLNA A ZDRAVÍ.

Když povážíme, že na světové výstavě pro pěstování zdraví v Drážďanech, v Němcích byla uznána potřeba tělesných cvičení od věku nejútlejšího a tomu našemu Sokolstvu dostalo se příležitosti, vedle německých Turnérů, dokázati v čem záleží soustava práce sokolské a jiných tělocvičných sdružení evropských i amerických, zdaliž se nepotěšíte? A nenapadne vám, že od té doby našeho pořadatelsví listu snažili jsme se postoupiti trochu dále a vykládati důležitost tělocviku i po stránce vědecké, výchovné a odborné. Výklady ty spojovali jsme vždy se vším co bylo třeba znáti lidu našemu, aby zachoval si zdraví své, aby spíše vzdorovati dovedl nemocem a chorobám všelikým, vystříhati se mohl nákazy a různým nebezpečím, jakž tu i jinde se vyskytují. Dokázali jsme, že člověk otužilý tělocvikem spíše mnohý náraz přírody vydrží a silným jsa i hbitým ve svalu i v mysli své, chápavostí, jarostí a bystrostí nad jiné obyčejně vyniká! **A řekněmež si přímo, že tělocvik vlastně, třeba cvikem těla se zdál na pohled cvikem čivů jest v řadě první.** Vždyť obraz pohybu, po velení a po ukázání aneb po označení vtiskne se nejprve čivovým ústrojím cvičence, totiž ústředím čivovým a jestli výkon se opakuje, nepovedl, aneb opravití má a piluje konečně vtisknutí to jde do té míry, že rozhodnutí vůle, takový známý a určitý pohyb vykonati, stačí k tomu, aby se jedním rázem jako samo sebou vybavilo veškeré k tomu potřebné množství hybných popudů v jich rozmanitých odstínech. Tato vlastnost našeho ústrojí vůle umožňuje, že LZE SE NAUČITI určitě ovládati pořadající činnost vůle člověka a že složené tvary základní všech možných pohybů mohou se státi zájištěným majetkem jednoho každého. A jestli tomu tak, pak máme-li tu moc ovládati vůli svou a ovládati tělo své i mysl, zdaliž nemáme v rukou zbraň nejlepší proti různým chorobám, proti neřadám a nepřátelům lidstva epidemickým, když sami otužení jsouce, učíme se znáti jak zdraví si zachovati, život si prodloužiti. Vždyť čím známější jest tělu našemu pohyb, tím méně jest nutna uvědomělá činnost po-

řádající. Práce vůle, jakž Schmidt dí, jest pak ustanovena pouze ještě stupněm žádaného hmotného výkonu síly vzhledem k výkonným a pohybujícím svalům.

A pak podívejme se v Sokolně na borce naše, když jedná se o neznámé nové tvary pohybu nových sestav a nových cvičení. Tu chybí čílové soustavy onen vtištěný obraz a musíme si jej jednoduše pokusy zjednat, čili hledáme i pozorujeme i odkrýváme, abychom tak děli, nové sestavy svalové. Zde vystupuje pak v plném svém právu nejenom práce vůle, která pohybům dodává síly, nýbrž i práce vůle, jež pohyby pořádá. V tělocviku našem proto dbáme hlavně soustavnosti, věduce, že především upevňující svaly zcela zbytečně se někdy stahují a pracují a účinek svůj navzájem si rušíce činí údy jen dřevěnými a neobratnými. Takové přiřazené pohyby musíme vůlí svou a cvičenců potlačovati a žatvo obého pohlaví zvláště na to upozorňovati, že nevyvíčený, který má uspořádati nějaký neznámý pohyb, spotřebuje mnohem více práce svalové a zvláště nervové, nežli vyvíčený, jenž koná pohyb nejen rychle, lehce, ale účelně, protože šetří co možná nejvíce síly a docíluje největší krásy tělocvičné co do vnější podoby, kdežto vnitřně tělu svému prospívá a zdraví jeho zvláště. Tak získává se jistota ovládnutí těla, výevik rychlosti ve cvičení čivů a z toho následuje duchapřítomnost i pohotovost, vedle veškeré té účasti a způsobu činnosti plic, srdce a krevního oběhu i lepšího vyměšování škodných látek z těla.

Ku každému spořádanému pohybu jest potřebí jisté lhty ku přemýšlení. Pravda děje se úžasně rychle, jako po telegrafu, ač podnět vůle potřebuje po dráze čílové běžící jisté, měřitelné doby, aby dospěl ku svalu, kterému jest dáno takto nařízení se pohybovati tím, či oním směrem, tou či onou mírou. Sval potřebuje krátké doby ku přípravě na práci, jež se na něm žádá a po té se teprve stáhne. Tuto dobu, jedná-li se o rychlé provádění cviku učíme se skracovati, což děje se vnitřním náponem předběžným, kterým se veškerá čivní i svalová soustava přivádí ve větší dráždivost. Dráždití přes míru a stále jedno a totéž svalstvo a tedy i tytéž čivy bez jakékoli soustavy, jest cvičení jednostranné a pro nás nemá významu. Zavrhuje takovouto jednostrannost "sportu" protože záleží nám Sokolům i Sokolkám na zachování si svěžesti, pružnosti a výkonnosti ještě v té době kdy již jsme staršími. "Sport" vychová jen jisté částě a jisté skupiny svalů a čivů, kdežto náš tělocvik soustavný, v náležitém rozsahu a správným způsobem konaný s ohledem na každého jedince tvoří jistý prostředek každému přístupný, ničím jiným nenahraditelný k získání co možná největší míry zdraví, k udržení téhož a zabezpečení se proti sklonnosti a choulivosti, změkčení, zženštilosti, slabošství, nezdatnosti a předčasnému sestárnutí, výkonnosti v práci tělesné i mysle a plné radosti a požitku ze života v každém věku

Jistý činovník, bylo kdys v Chicagu o sletu, ptal se nás nač prý tohle všechno ti naši hoši potřebují

vědět. "My jsme cvičovali, jak víš, na Brown a 20. ul. a tehdy nám nikdo nepovídal. Vždyť ten "Sokol" není přeci žádný lékařský list, abys to pořád do nás cpal co má být a co ne a co můžeme dělat a co bychom neměli!" Dnes ovšem, znajíce požadavky nové doby musíme se jen výroku takového útrpně usmáti a jen politovati dotyčnou jednotu, kde činovník ten a jemu podobní "jsou ještě všechno". Patrně nechte mnoho, ba ani neví, že dnes třeba znáti vedle toho cviku pouhého i podmínky zdárného vývoje zdravotnického nejen jednotlivce, nýbrž i veškerenstva a tu nám Sokolům, že hlavně přísluší, jako instituci výchovné, udávati jak se otužiti třeba, však ale i jak toto otužení si zachovati, jak škodlivinám předcházeti a čeliti. Cvičiti a hned zase cvičením získané mařiti toho přece dovoliti nelze a proto sledujeme Sokola, Sokolku a jich příkladem dobrým každého člověka, českého pak zvláště, aby předmětem jeho péče bylo zdraví ve všech jeho úkonech a v každé době, at' pracuje, či odpočívá aneb se věnuje ušlechtilé zábavě.

Nežli však můžeme cvičiti musíme se rozhlédnouti kol, kde to vlastně cvičíme, musíme zkoumati v jakém prostředí žijeme, v jakých poměrech a jak zařízena jest i stavěna ta naše Sokolna. V tom ohledu zdravotní má jisté požadavky na obydlí naše a ovšem i na místnosti, kde cvičíme. Stavbám novým věnujeme tudíž hlavní zřetel, jako usilujeme o obydlí starší na jichž zlepšení pracujeme. Ve větších městech a různých státech máme i různá opatření zdravotní a stavební řády, jímž podvoliti se nutno. Jinde mělo by se dbáti před počítáním stavby o zdravotní stav místa stavebního a okolí, zavedení pitné vody, rozměry místností a jakému mají sloužiti účelu, zavedení potrubí a záchodků, umístění sprch, koupelen, otvorů ventilačních, umístění oken, ústředního a jiného vytápění, osvětlení, příležitost k větrání, snadnému čištění atd. To vše jsou věci na které se třeba tázati odborníka dříve, nežli se ku stavbě přikročí, abychom se vyvarovali zdravotním chybám a tam kde se jen přestavuje a opravuje zrovna tak musíme býti opatrnými, uváživše, "že i v Sokolně čistota půl zdraví!" Někdy dají se plány i tak pozměniti, že náklad není veliký a Sokolna pak opravdovým stává se ústavem jakým bez odporu, jestli o výchově mluvíti hodláme, býti má.

Společné požadavky, nehledě k účeli budovy, tedy i každého obydlí a každého většího aneb menšího domu, označuje Kurka, pokud místa stavebního se týče pak hlavně, tím, že má mít vždy spodek suchý, volně pro vzduch i vodu prostupný, nesmí tam být nahromaděno látek ústrojných, jež tlením a zahníváním ohrožují zdraví lidské a podporovaly by vzrůst a množení se choroplodných zárodků, o nichž jsme si byli pověděli v čísle minulém. Jestli ale stavba na takovém místě musí se provést, pak starejme se o náležité odvodnění a o zabránění výstupu vlhkosti do vyššího zdiva náležitou izolací asfaltem, cementem a jinou podobnou látkou vlhkost nepropouštějící. Za dobrou spodinu stavby platí

skála, hlína, písek, za prostředně dobrou: ornice, za špatnou: bažinu, rašelinu a nános.

Stavební hmoty mají býti pro vzduch tak přístupné, aby přirozená ventilace zdí a stěn netrpěla, mají býti suché a vlhkosti nepřístupné, mají podporovati tepelné pravidlování a nemají obsahovati choroploďné zárodky a neposkytovat jim ani vhodnou půdu výživnou. Toho zvláště musíme být pamětlivi, kde stavíme ze dřeva, aneb kde používáme starého materialu přestavujeme a opravujeme. Ku stavbě se hodí pískovec, vápenec, cihly, cement, boten, malta a dobré dřevo a ovšem kde větších rozměrů jsou stavby konstrukce železná. Je-li materiál pro vzduch neprostupný mají býti v něm, aneb mezi jeho jednotlivými kusy větší mezery pro maltu. Při novostavbě pečujeme vždy o náležitě vysušení, neboť čím vlhčí jsou stěny, čím nátěrem různým nepropustnější, tím chladnější místnosti a tím horší ventilace. Ve vlhkých místnostech těžko se cvičí, protože jest tu vždy špatný vzduch a teplota se špatně rozděluje. Sokolna má mít dosti světla, oken a celá budova pokud možno vysazena paprskům slunečním. Cvičárna pak musí být prostranná a vysoká a ventilace dokonalá. Stropní a podlahový násyp musí být rovněž prostupný a ústrojných látek a podobných hmot dlužno se vyvarovati; popel, škváry jest nejlepší materiál násypný, též tak cement. Podlaha má býti teplá a pro vodu nepřístupná; může-li voda při obvyklém mytí šterbinami do násypu, aneb papíru a lepenky nedehtované prosakovati, působí tato vlhkost, rozklad a hnilobu případných přímíšenin ústrojných v násypu a ráda pak vzniká houba dřevomorka i jiné. Nejlepší podlaha jest dřevěná, naolejovaná, v menších místnostech linoleum krytá, ve cvičárně hladká a čistá. Prach vířiti se nesmí, ani koštětem, ani žíněnkami. Koberce v zasedacích sítích jsou právě zásobárny prachu, jehož musí být ob čas zbaveny a tu nevyklepávají se ale vysáváním prachu vakuovým čisti. Týmž čistiti lze i záclony a tapety.

Prach ve cvičárně jest největším zlem, povážíme-li co v něm nebezpečí nákazy a na kolik cvičenci i jinak silní, otužilí, žactvo a Sokolky by mohli utrpěti. Zdrojů jest celá řada: Z ulice okny, aneb dveřmi i obsahuje nejjemnější částčky hlíny, šterku aneb dlažby, vyschlý a rozmělněný trus všech možných vírat, vysehlé a rozmělněné chrchle. A právě tyto mohou býti nejnebezpečnějšími! Prach můžeme nanést z ulice obuví, šatem a p. A v tom může být popel, saze a nejjemnější částčky šatů a jiných tkaniv, na nichž na všech mohou býti choroploďné zárodky, jež při vdechování a usazením se na pokrmech dostati se mohou do těla našeho. Vzduch se znečišťuje hlavně vydechnutým a mnoho kyseliny uhličitě obsahujícím vzduchem. Osvětlování a kouření rovněž vzduch znečišťuje, tak jako vytápění, plyn z kamen a jiné plyny zvláště tam, kde se cvičí po nějakém tom "velkolepém" plesu, zábavě, divadle a jiném větším shromáždění lidu na místech, jež zoveme tak rádi tělocvičnou školou. Dusné, tmavé místnosti a vlhké se pro práci tělocvičnou nehodí a běda jednotě, jež jsou v podruží ještě

s takovými npřátely zdraví lidského musí zápasiti! Větrání budiž dokonalé, okna na dlouho však otvírati není radno, neboť tím se vzduch nezlepší a stěny jen zbytečně příliš schlazují i povstávají páry vodní.

Tolik o Sokolně, kamž voláme mládež ze školních lavic, kde vyrůstá nám úzkoprsé, slabé, zkřivené pokolení, v továrnách, dílnách, písárnách, obchodech, závodech a úřadech uplatňuje sedavé zaměstnání, aneb jednostranná práce strojem i bez něho své vlivy tak, že může zmrzačiti i dobře rostoucího člověka a proto jest důležité pro celý národ a pro soutěž jeho s národy jinými, aby zdraví své si chránil konal potřebné zdravotní opatření kde jich třeba, otužoval se v mysli volné a aby byla uznána potřeba tělesných cvičení již od věku nejtělejšího. Tedy na školách veřejných bez rozdílu a u nás v našich Sokolnách — pravíme Sokolnách, nikoliv síních . . .

Frant. K. Klepal:—

ANTHROPOMETRIE A VÝCHOVA TĚLESNÁ.

Při našem zodpovědném povolání cvičitelském neznáme v technickém směru zajímavějšího předmětu nad studování pravidel anthropometrie, dle metody povolaných anatomistů a fyziologů pravidelné měření a vážení cvičenců, kteří pod naším dozorem pěstováním soustavného tělocviku a správnou životosprávou, přirozeným postupem snaží se tělesné ústrojí přivést k normální dokonalosti. Vidíme-li při veřejném cvičení děvčata neb chlapce prováděti poněkud složitější cvičení prostná s naprostou ladností v souladném tempu s každým povel; vidíme-li shromáždění pozorovatelů bouřlivou pochvalou odměňovati každý provedený výkon členů vzorného družstva na pevném nářadí; čteme-li druhého dne v jistém časopise kritiku imponující čtenářům sympatickým tónem, milerádi se domníváme, že proti směrům práce naší nestává námitek.

Nechechme tímto úvodem referovati o mnohém smutném zjevu, s kterým se namnoze seznamujeme, ani nechceme činnost ve směru tomto jednotami aneb jednotlivcem pěstovanou kritizovati tvrzením, že naprostá elegance s přirozenou uhlazeností při každém jednotlivém pohybu je možností toliko u cvičenců zdravím a normálním vývinem tělesným a duševním se vykazujících. Však při tomto kritizování nesmíme zapomínati, že mládež dorůstající, členové družstva dospělého, jistým neduhem chronickým neb organickým trpící, zasluhují mimořádné pozornosti nejen při cvičení samotném, ale i při posuzování a měření dlužno s uvedeným faktem počítati, a dle možných dokladů individualitu jednotlivce studovati. Za stávajících poměrů posuzování soustavné výchovy tělesné cvičenců obého pohlaví na mnoha místech jeví se toliko při chvilkovém nadšení, slavnostní ukázce, však přesvědčiti se jedenráte o tom určitém významu práce výchovné, pokrokovou instituci sokolskou mezi lidem slovanským hlásané, k tomuto záslužnému úkolu nedostávalo se nám pracovníků, kteří, obohaceni mnohaletou zkušeností na základě nashromážděného materiálu, k důležitému uspořádání statistiky anthropometrické by se odhodlali.

Na mnohém ústavě zdravotním seznamujeme se v posledním čase s praktickou soustavou umělého léčení za pomoci tělesného cvičení, které se prostřednictvím povolaného lékaře nemocnému na místo léků odporučuje, kterýmžto poněkud přirozeným léčením nepravidelný oběh krve v těle nemocného pozvolna navrácí se k stupni správnému.

O soustavě podobného pěstování cvičení tělesného jedině za stávajících poměrů nemožno hovořiti; nedostatek času

nedovoluje našim cvičitelům věnovati se s mimořádným zájmem jednolivcům, však při první prohlídce zdravotní, buď lékařem neb cvičitelem provedené, velice můžeme prospěti v mnoha případech doporučením pěstování speciálního druhu cvičení, kterému každý cvičenec v zájmu vlastního zdraví milerád věnuje 15 neb 20 minut pozornosti před určenou hodinou pravidelného cvičení.

Že se zdravotním prohlídkám, pravidelnému měření a vážení a správnému vedení statistiky anthropometrické u našich cvičitelů nevěnuje zasloužené pozornosti, je smutným faktem, o kterém se na tomto místě nejednou psalo. Stávali se tak vlivem smutných poměrů, na které dovedeme nezasloužené stěžovati aneb nedopatřením samotných cvičitelů, z nichž padesát procent na neznalost předmětu, druhá polovina na nedostatek času dovede se vymlouvat, ponecháme čtenářům k posouzení.

Tak dalece, jak nám s poměry na mnoha místech umožněno se obeznámiti, k zdravotní prohlídce sborem ustanoveným lékařem donucováno je zněním pravidel toliko členstvo v případě pojistného, v pádu úmrtí atd. Mládeži, která u mnoha sborů počtem devadesáti procent seznam cvičenců tvoří, té bujaré omladině, kterou pěstováním tělocviku v budoucí zdravé pokolení hodláme slovanskému kmenu v cizině odchovati, těm dítkám zapomínáme prospěti mravní pomocí v okamžiku, kdy cizina soustavným postupem svou mládež s pokrokem času zdatněji vede.

O zajímavém tomto předmětu redaktor časopisu "Výchova Tělesná", učitel tělocviku, Jaroslav Karásek, zmínuje se v ročníku VI. číslo 3. v článku "Pedologie ve škole" asi následovně: "Nestačí, aby se mládež pozorovala a měřila rok, dvě neb tři leta pouze na některé škole, neboť výsledky práce té mají cenu jen pomíjející, dokud nemohou se srovnati s výsledky normálními, průměrnými. Jest nutno, aby po celou delší řadu let činila se taková pozorování, ne-li na všech školách, tedy alespoň na velmi mnohých, na velikém počtu dětí, a teprve potom, až ohromný materiál bude spracován, až dospěje se tím k číslům konečným, průměrným, pak teprve dojde i další šetření náležitěho podkladu a měřítka."

Na vhodné tabulce uspořádáme známkování provedeného měření na jistém počtu cvičenců, z nichž každý jednotlivec reprezentuje jistou procentovou stupnici, a pak možno velmi snadno pochopiti, v jakém směru měření a vážení značného počtu při zdravotní prohlídce možno v poměrně krátkém čase uspořádati, při čemž nutno pamatovati, že soustava o správném měření musí býti souměrná, má-li se správné statistiky v ohledu tom docíliti.

K prohlídce děvčat neb cvičenek ženského odboru odporujeme ustanovení sestry náčelnice neb s předmětem tímto obeznámené členky technického odboru, která buď s lékařem neb cvičitelem o pravidlech anthropometrie a správném měření může promluvíti.

Za tímto účelem odporujeme bratrským jednotám zavedení mimořádné, za tím účelem spracované tabulky anthropometrické, v každém případě cvičence pravidelná cvičení navštěvujícího, na které po jedné straně uvádíme jméno cvičence, obydlí, zaměstnání, nemoce v rodině, úmrtí a příčina úmrtí sourozenců atd., jakž již v listě našem označeno bylo a právě pro výstavku naši v Praze na podnět pořadatele se koná či konati má. V tabulce uveřejněné nalezáme číslice, které v jistém směru s ohledem na stáří a tělesný vývin cvičence poměrně normální stupnici označují. Však při měření shledáme, že jenom v nemnoha případech s výsledkem našeho měření můžeme je v souměrné procentové stupnici porovnat, vzhledem k tomu padesáti procentová stupnice ustanovena pro družstvo cvičícího členstva za průměrně normální, starším vykazujeme místo v porovnání k letům, míře a váze, dítkám ponechávající místo pod stupnici střední, takže tímto cvičící materiál obého pohlaví na tři rozdělené setniny rozdělu-

jeme a dle toho normálnost vývinu při známkování posuzujeme.

Vážení a měření s ohledem na mnohá nedorozumění a vzhledem k správnému zjištění procentové stupnice u každého cvičence provádíme v úplném obnažení, v ustanovenou hodinu před cvičením ve zvláštní místnosti neb kabinetu za tím účelem zařízeném. Měření výšky zjednáme snadno připevněním měřítka nejméně deset stop vysokého ke zdi neb jinému předmětu kolmo postavenému, ku kterému postavíme cvičence zády v stoji spatném, v připázení, hlava zpřimena. K snadnému měření ostatních částí těla používáme míry páskové, chceme-li se toliko na měření objemů částí těla omeziti. Při měření ramen musíme pamatovati, že jenom od jednoho ramena k druhému šířku zjistiti hodláme, nikoliv objem hrudníku v pravidelném připázení.

Objem hrudníku měříme u každého cvičence třikráte; prvně při normálním stavu, podruhé při vzedmutí hrudníku vdychnutím přivoleným, při čemž mohutnost dýchacího ústrojí částečně s rozdílem při prvním a druhém měření pozorujeme a s výdechem zaznamenáme.

Zálokti a předloktí měříme na místech v článku "Važme a měřme se" označených při pravidelném upažení, prsty natažené, sval pažní měříme v upažení skrčeno na místě, kde prominentní sval dvouhlavý je v objemu nejsilnější, při čemž pěst cvičence je pevně zatáta, s palcem směrem k hlavě obráceným. Stehna měříme v samém rozkroku v přiměřeném stoji rozkročeném, váha těla na obou nohou spočívající. Chodidla, chceme-li, měříme páskovou mírou od poloviny paty vnitřní stranou chodidla toliko ku konci palce, toliko jednu stranu, čili délku chodidla.

O normálním stupni krvetlaku v těle lidském možno se snadno přesvědčiti používáním za tím účelem ustanoveného "sphygnomonometru", přístroje při zdravotní prohlídce nemálo důležitým, s jehož pomocí oběh krve a tepnu můžeme posuzovati. Lékař provede nejlépe neb poradí.

Při častém používání jednoho teploměru v případě určitého počtu cvičenců, hledíme na prvním místě k tomu, aby teploměr v dobrém stavu se nalezal, rtuť na určitém stupni se nalézala a teploměr náležitě alkoholem čistěn byl, nežli jej do úst cvičence odevzdáváme. Koná se, kde lze aneb třeba mimo všeho toho, co již br. pořadatel byl nám v listě označil.

Statistika anthropometrie v naznačeném pořadu správně upravená, dle soukromého náhledu pisatele, prostřednictvím každého náčelníka jednoty doručiti by se měla náčelníkům župním, kteří dle procentové stupnice jednotu v seznamu zařazenou s poznámkami k rukou vrchního náčelníka pro uspořádání správné statistiky časem doručují.

Domníváme se, že snahám našim na mnoha místech nebude náležitě porozuměno, však těšíme se domněnkou, že v řadách našich těchto praktickým a nutným "novotám" mezi členstvem cvičícím získá slušné procento stoupenců, zejména až dokončen bude nynější prvý pokus listu našeho. A tomu zdar!

"DO SVÉHO CHCEME, NE DO PODRUŽÍ!"

St. Louis, Mo., 8. ledna.

Níže psaný dovoluji si žádati o uveřejnění v listu našem článku z "Věstníku Sokolského" č. 19, listu České Obce Sokolské, psaný naším starým písmákem sokolským, br. Karlem Vaníčkem. Hodí se na poměry naše leckde a ačkoliv byl úvodník onoho čísla, jest přece celá spousta bratří a sester, jež asi nečetli. Mám za to, že nebude na škodu, když naši v úvahu vezmou v plném znění. Br. Čermák podal sice již výňatek, ale pro mnohé tu ještě více, co znáti třeba.

Václav Zavadil.

"Snem nejluznějším každé zdravé jednoty sokolské jest vlastní tělocvična. Snaha po vlastním bydle tak jest při-

rozená, že podle mohutnosti její v jednotě zcela dobře lze souditi na opravdovost přesvědčení sokolského mezi členstvem na porozumění myšlenky sokolské.

Vlastní tělocvična! Dnes v podruží ještě, za rok ve svém, dnes hostinský ještě může hroziti, že nás vyhodí, poněvač Sokolové málo pijou, nebo že ruší svými skoky v sále hluboký pochod myšlenkový místní honorace při mariáši, nebo maxlu; dnes klerikální nebo jinak nepříznivý pan řídící, po případě velmocný pan školník může dosíci výpovědi Sokola z tělocvičny školní důvody všemožnými, násilně sestrojenými, ale jakmile jsme jednou ve svém, všechny takovéto projevy "přátelství" malomocny budou a zůstanou. Nebude více třeba choditi po špičkách, aby pan řídící nehuboval; nebude více nutno nadbytečnými zábavami nadháněti hostinskému výdělek, aby vyjasnil své, jupitersky svraštěné čelo; nebude nám každé soboty uklízeti nářadí do kůlny na dvoře, protože v sálu bude obvyklá taneční zábava; nebude nucené přestávky v masopustě nebo v době, kdy společnost divadelní zaujme sál pro svá představení; nebude ustupovati pro večer, v němž bude pořádána schůze politická.

Život spolkový ve svém po svém si zařídíme a přičiníme se, aby rozkvetl co nejvíce, nejza tísně a zdržován žádnými útlisky lidí zistných nebo nepřejícelých.

Snaha po nezávislosti tane tedy v první řadě členstvu, zvláště cvičicím, na mysl, ale ona není sama. Hned vedle ní otázka zdravotní se vynořuje. Nebudeme více polykati mračna prachu v sále hostinském, kde v podlaže zaschlo do set chrchlů od poslední zábavy; nebude nám na dále svlékati se ve studené, zatuchlé komoře; nebude více trýzně z kouřících kamen; nebude celé řady jiných závad zdravotních. Ve svém budeme míti čisto a vzdušno, sál náš bude sloužiti jen cvičení a ničemu jinému, a kdybychom i za rok několik zábav v něm uspořádali, však my si jej dáme lépe do pořádku, než možno neb chtěno bylo v hospodě! Ve svém budeme míti čistou, teplou šatnu se sprehami a záchody zdravotně nezávadnými; ve svém budeme míti prostrannou zasedací síň s knihovnou a čítárnou — oh, bude to radost!

A proto sbíráme, každý groš chráníme, nic nedbajíce vrtění hlavou nevěřících, či posměšku nepřejícelých. "Nitka k nitce a chudý má košilku," praví ruské přísloví a my — "haléř k haléři, za několik let máme tu kolika tisícový základ a často i pozemek stavební." Pak najednou s pošklebky jako by ut'al, méně nedůvěry, za to více — závisti. Ano, závidí se nám, jak jsme k těm penězům přišli a pod. S nebe nám nespady, ani jsme jich nevyhráli na burse, tím méně v malé loterii, ale těžce jsme je nastřádali, namnoze vlastním grošem. Ale máme, proto ta závist. A kde se vzal, tu se vzal — návrh na postavení spolkového domu, v němž by přistřeší také došel spolek ochotníků, Beseda, politický klub atd. atd. Před ním nikomu ani nenapadlo, že by pro pp. bulkáře z Besedy bylo potřeba zvláštního domu, ale jakmile Sokol blížek rozhodného kroku, žádá podporu obecnou pro podnik svůj — zadržte, at' pracujeme společně at' se síly netřítí; v Národním domě bude místo pro všechny dosti! Všecky spolky přispějí jménem svým, budou pořádati zábavy a hráti divadlo ve prospěch stavby — d'as by v tom musel být, aby do tří let nestál zde spolkový dům jako z cukru! Toto přispění! Beseda složila na oltář 58 K 32½ h, dále přinesla do vínku skříň s několika desítkami knih z "anno tabák", dva ohmatané šachy, staré domino a několik her odřených karet; ochotníci s velkou slávou postoupili trojí potrhnanou dekoraci a několik prken, která představují svět; politický klub několik set makulatury, brožur o správné cestě k vítězství (po které bohužel nikdo nejde) — to bylo vše. Nadšených řečí ovšem na celé vozy.

"Když ptáčka chytají, pěkně mu zpívají" — a ne jeden ptáček-sokolík chytil se již na pěknou písničku o svorné součinnosti. Někde přímo nadšené rozhodne se členstvo pro

dům spolkový, jinde jsou tvrdší palice, které ten svůj těžce sebraný groš stavební opatrně potěžkávají, nemajíce mnoho chuti, vlézt do pastí. Na takové jde se oklikou. Některý vlivný pán vezme si na starost bratra starostu a usedlejší členstvo starší; budou-li ti získáni, však ti mladí fanfaroni cvičící povolí! A kde v jednotě ženský odbor, tam se to již navlékn, aby sestry hlasovaly pro spolkový dům. (Mám v ruce doklady, kde bratři hořce litují, že sesterský odbor ženský, jemuž nadšení přiznali plná práva členů, do jediné hlasoval pro postavení spolkového domu, v němž budou rozhodovat — ochotníci.) A tak se staví dům spolkový. Dobří cvičenci, jimž hlavně záleží na prostorné, vzdušné tělocvičně, pozorují s hrůzou, jak velké místo zaujalo jeviště; však, hoši draží, dočkáte se ještě větších a nepříjemnějších překvapení! Podívejte se jen, kam vám dali šatnu: dosud jste měli komoru, teď budete míti sklep, tot' celý rozdíl. Chtěli jste sprehy? Beseda jich nepotřebuje, ochotníci pak teprve ne, ti mají dosti plavby na jevišti, k čemu takový výdej! Beztoho rozpočet překročen, nutno škrtat vše, co zbytečno. A tak se dovídáš, brachu mileny, že nutna jest sice herna, bohatě vypravená, nevyhnutelná kuřárna, ale holou zbytečností že jest malá sprehovna. A ty jsi se na ni tolik těšil! Inu, leccos, nač jsi se těšil, ukáže se ti preludem. Těšil jsi se v první řadě na cvičení ve vzdušném, prostranném sále. Ač jeviště zaujímá celou třetinu sálu, nereptáš, maje na mysli zájem celku. Ale myslíš, že tomu celku leží jen trochu na srdci zájem Sokola? Jak se mylíš, hochu drahý! Počkej, až přijde divadelní společnost; nezacvičíš-li si jen šest neděl, budeš nebi děkovat. A náčelník vlasy bude si rváti, až dostaví se mu po divadelní pohromě do prvního cvičení hrstka věrných — sotva polovice počtu dřívějšího. Všichni ostatní zatím odvykli, zlenošili, odpadli, to se těžko napravuje...

Těšil jsi se, že nebude více třeba stěhovati každé soboty nářadí — dočkej jen masopustu, uvidíš. Všecky spolky, od Besedy až do zábavního spolku "Rámus", mají svůj "representační" nebo "elitní" věneček, to bude nějakého harcování! Že v pondělí sál ještě řádně neuklizen? Snad se mistr dekoratér "k vůli tým kotrmelecům" nepřetrhá?

Zkrátka, Sokol v milém domě spolkovém všade jen překáží, vznikají nedorozumění, kyselosti a radost ze života v nových místnostech jest ta tam. Místo vzrůstu dostaví se často chabnutí, pokles, úpadek...

Že malují černě? Ba nikoli, řadou příkladů bych mohl posloužiti, kdyby jména nebyla choulostiva. A to jsem se ještě ani nezmínil o případech, kde ve spolkovém domě též hostinec (většina). To teprve jsou hořké chvíle! Ale to ličiti mně odpustíte, většina z vás zkušenosti s hostinskými mi zná.

Co tedy dělat? Nedávno šel jsem kolem vilky, v jejíž štítě nápis "Malá, ale naše!" — To heslo se mi velmi zalíbilo. A doporučoval bych je všude, kde s nevelkými prostředky rádo by se stavělo. To zajisté chybou základní mnohé budovy sokolské, že jest příliš nákladná, více než snese kapsa jednoty. Dělá se leckde nad prostředky a výsledek? Těžký dluh, jako koule galejníková tíží jednotu, která si chtěla pomoci. Tato nákladnost bývá často příčinou, že Sokol ohlíží se po spolcích ostatních a leckde pak ze středu jeho vyjde návrh na dům spolkový, jenž by se lépe vyplácel, resp. spíše uskutečnil, než samotná tělocvična. A konce? Jak napřed řečeno.

Čeho vlastně potřebujeme? Čtyři zdi a střechu nad prostorem řádnému životu životu cvičebnímu. K tomu domek s bytem pro sluhu spolkového, s místností pro zasedací síň (zároveň sborovna, knihovna a nedělní čítárna), se šatnou, odpovídající dvojnásobnému počtu cvičenců a ovšem se záchody a kde možno, i se sprehami. A to všechno spraví budova přízemní, nejvyšší (domek průčelní) jednopatrová, ale stavěti drahé paláce tam, kde v době do daleka dohledné při

největším rozkvětu nějaká 4 družstva členů cvičiti budou, tot' při nejmenším lehkomyšlnost. "Malá, ale naše", necht' zaznívá stále ve sluch bratří a s tímto heslem spíše a zdárněji dodělají se samostatnosti, než snahou po nádheře a monumtálnosti.

A s nikým se nespojovat. Úkol jednot sokolských tak jest veliký, život jejich tak obsáhlý, že není možno, aby vedle nich, zvláště v hodinách večerních, ještě nějaký spolek druhý mohl tělocvičny užívat. Cvičí-li třikrát v týdnu členstvo, dvakrát ženy a jen jednou dorost, kde tu pro jiný spolek místo? Výjimkou-li propůjčíte sál ku konání schůze nebo zábavy některé, či konečně k nedělnímu představení ve prospěch jednoty, to vše na vás závisí a nemusí se opakovati, nebude-li tak vůle vaše; kde jste si však jednou nasadili spolužitele do tělocvičny, poneseťe důsledky toho trvale a ty vždycky jsou nemilé.

Znáte bájku o krtkovi, jenž přijal ježka na byt?

Za jednu ze závor proti takovému sebevražedným podnikům spojovacím pokládám ustanovení, aby stavební fondy jednot sokolských byly stanovami označeny pouze a výhradně k účelu budov tělocvičných, výhradně Sokolu náležících. Nevěřte, že netřeba tak toho určitě vyjádřiti; víte-liž, kdo po vás do výboru přijde?

Tam, kde vyhnutí není, nutno se ohraditi aspoň výhradami, pro cvičení, aby nebylo nad nezbytnou potřebu často rušeno. Vím sice, že kde není slušných sousedů, není žádná výhrada nic platná, nieméně však bez výhrady ještě hůře, tu není možná vůbec obrana žádná...

Nejjistější však zárukou jest čilý zájem členstva cvičícího na životě spolkovém, ten zabrání skoro vždy všemu šantročení a smlouvání na úkor jednoty.

Ovšem zase jen tam, kde s čílostí rozvaha se pojí."

F. K. Šnepp:

"VŠERUSKÝ SPOLEK UČITELŮ TĚLOCVIKU".

Ku podivu až, jak v poslední době Rusko začíná si všimati tělesných cvičení, at' už ve způsobě tělocvičné anebo sportovní.

A lze s dobrým svědomím říci, že o ten nový ruch neposlední zásluhu mají čeští učitelé tělocviku, již snaží se všude po Rusi uplatniti sokolskou soustavu tělocvičnou; těchto průkopníků české věci tělocvičné poněmáhle počítáme přes půl druhého sta, roztroušených po celém Rusku ve hlavních městech, provinciálních místech i v nejzazších končinách obrovské říše "bat'uškovy".

Je pak přirozeno, že tito bojovníci za tělocvičnou věc, jimž koluje v žilách krev Západu (mluvíme se stanoviska ruského) a již nemohou v titanské nirvaně ztuhlého života jejího zapomenouti sokolského kolotu, a pokud lze, snaží se uplatniti své zkušenosti a vyspělost českého sociálního života i na Rusi.

Je stejně pak přirozeno, že tito hoši pomyslili i na svou odbornou organizaci.

Myšlenka společné organizace učitelské je již dávna; několik let už tomu, co byla vyzdvížena a dlužno říci, že mohla býti dávno již uskutečněna, kdyby bylo více upřímnosti, pochopení věci a vážnosti jednoho ke druhému, spravedlivé ocenění vzájemné práce a nebylo zbytečného boje o "jenerálské výložky", kterých posléze dostalo se jinému, než komu patřily, postrannímu "vsádníkovi", jemuž z nenadání dostaly se ještě i "epaulety" maršálovské. Osud stihá nena-dále, zejména když síla pomáhá osud dělati.

Když se ostruhy bojovnosti poněkud otupily chvilkovým úkojem a pilníkem kritiky, uražení zamlkli v "dolee farnien-te", neuražení a celý voj nových, svěžích sil vstoupil na společné bojiště a nyní konečně stavovská organizace sokolských

učitelů tělocviku je na cestě správného účelu a naděje na splnění "dávnověké" iniciativy.

Stanovy pod nápisem, který je titulem tohoto článku, zadány ruské vládě.

Nebude nezájímavo seznámiti se s podstatou stavovské organizace na Rusi, vyvolané českým přičiněním.

Máme za to, že je to zajímavé pro posouzení poměrů a podmínek společenských v Rusku i pro posouzení podstaty věci samé.

Zakladatelé spolku vytkli "Všeruskému Spolku Učitelů Tělocviku" tento účel:

"Povznesení tělesné výchovy na Rusi vůbec, zvláště pak školské mládeže. Odborové vzdělání a povznesení členů spolku. Mravní a hmotné povznesení členstva. Péče o soustavu tělesná cvičení všeho druhu."

Vhodný-li a výstižný-li to cíl?

Máme za to, že ano!

Pohled'me, jakými prostředky čeští bratří na Rusi budou usilovati o dosažení vytčeného účelu. Je to především:

1. Pořádání tělocvičných kursů pro vzdělávání učitelů tělocviku. — 2. Pořádání odborných sjezdů, anket, veřejných cvičení, přednášek a výletů. — 3. Vydávání a šíření odborných knih, časopisů a literatury o tělesné výchově. — 4. Pořádání odborných výstav a organizace odborných knihoven. — 5. Vypracování a zdokonalování tělocvičného názvosloví a učebních osnov tělocviku pro školy všeho druhu. — 6. Opatřování spůsobilých a vskutku odborně vzdělaných učitelů tělocviku. — 7. Zřízení pensijního fondu a pojištění pro případy úrazu. — 8. Všemi zákonitými prostředky k dosažení vytčeného účelu pracovati."

Vystihují-li tyto prostředky správně a plně snahu našich bratří-učitelů na Rusi?

Mníme, že jsou to prostředky široké podstaty, správné a spravedlivé a dosažné, než ovšem stejně obtížné a zodpovědné!

Členstvo pak dělí se pouze na dvě kategorie, z nichž prvá je téměř illusorní: na čestné a činné. Může se pak členem spolku státi každý učitel tělocviku bez rozdílu pohlaví a charakteru školy.

Tuť přece vyslovena nejprostší, všeobecná a demokratická zásada, kterou v podstatě neruší ani požadavek doporučení dvou členů.

Vzhledem k rozsáhlosti a osobitým poměrům ruské říše správa spolku spočívá na třech orgánech; jsou to: 1.) Valný sjezd, jemuž mohou obcovati všichni členové do jednoho bez rozdílu. — 2.) Sbor důvěrníků, představitelů, okrsků tak zvaných podle vládního ustanovení a rozdělení ruského ministerstva vyučování "učebných okruhů"; do této rady důvěrníků volí se po jednom představiteli za každých 10 členů každého učebního kraje. Konečně 3.) Předsednictvo, které je výkonným a oficiálním orgánem, v počtu 5 členů a 2 náhradníků.

Sjezdy pořádají se podle možnosti v různých městech a porady sborů důvěrníků v různých místech; sídlem spolku pak a předsednictva jest ruská "mátuška", bělokamenná Moskva.

Činnost spolku však rozprostraňuje se na celou široširou Rus, říši zasahující do dvou dílů světa.

Tot' podstata formální a ideové organizace odborného a stavovského souručenství ruských "prepodavatělů" (učitelů) tělocviku.

Zajímavost její, dobrou vůli a snahu zakladatelů hned však v začátcích ruší ruské poměry a zkosnatělost ruského úředního řízení.

Stanovy byly již třikrát zadány.

Pokaždé se záporným výsledkem, což pochopitelně kazí prvé, nejvyšší nadšení a vzbuzuje pocit hořkosti v prospěšné a vážné práci. Na štěstí je dílo nikoli v beznadějných rukou: "A byt' i cesta daleká, ta Sokolika neleká..." Ba

neleká, a až nám ministerstvo osvěty zdědí nedostatky ve stanovách, které na konec jsou, snad, a důvěřujeme — poslední překážkou, zadáme stanovy **po čtvrté**, a praví-li se „do třetice všeho dobrého“, díme: „a do čtvrtice ještě lepšího“ a pak **nejlepší**: uvedeme již spolek v život; doufáme bystrý a rušný, pilný a silný, svěží a pokrokový v život snaživé práce, účelného úsilí a věcného prospěchu v oboru tělesné výchovy a mravního rozvoje mládeže ruské.

Ruský národ ze slovanských, ba, nemýlíme se snad, ze všech národů je **tělesně nejzachovalejší**, a tato skutečnost zároveň s působností **Sokolstva na Rusi** dává tušiti radostnou perspektivu a těšivé příští společné a vzájemné snahy o **povznesení tělesných a mravních sil národa ruského**.

S takovou důvěrou tělocviční pracovníci budou silní ve svém úsilí, které se ovšem dokonale může zdařiti jenom tehdy, pochopí-li v tom směru i Rusové svůj prospěch a poctivé, nezištné snahy a čestné pílení **učení sokolského**. I budeme spravedliví a nestranní: v tom směru však v současných poměrech a za dnešní doby nehledíme již tak utěšeně do budoucna. Ruská povaha je osobitá a nejvš domýšlivá, přeceňuje a přeměňuje své „velikánství“ ve „velikášství“, a to mohlo by býti kamenem úrazu ve věci tak šlechtěné a ideální, o níž jsme psali.

I malý národ je silný — my Čechové s důstojností a demokraticky máme právo v tom ohledu správně souditi.

A veliký národ u vyspělejšího, třeba mnohem a mnohem menšího, může se, chce-li, mnohemu užitečnému naučiti. Tu historickou pravdu Rusové musí si uvědomiti, chtějí-li spravedlivě a nestranně pochopiti ten prospěch, který jim na Rus zanesli čeští Sokolové.

A pak jim půjde k duhu a nebude protivné ani české sokolské „Na zdar!“

V Moskvě — leden 1912.

VĚSTNÍK SLETOVÝ.

POŘAD SLAVNOSTÍ VI. SLETU VŠESOKOLSKÉHO.

V neděli 26. května: Cvičení žactva obecných škol.

V neděli 2. června: Cvičení žactva škol středních.

V neděli 9. června: Cvičení žactva ze sokolských jednot z Prahy a okolí

- a) cvičení prostná, společná,
- b) cvičení společná po jednotách,
- c) hry a závody,
- d) ukázky na nářadí.

V neděli 10. června: Cvičení žákyň ze sokolských jednot v Praze a okolí:

- a) cvičení prostná,
- b) hry,
- d) ukázky na nářadí.

V neděli 23. června odpol.: Cvičení dorostu sokolského:

- a) kroužení kužely,
- b) společná cvičení žup,
- c) vystoupení s evi. různými (různosti, stojany, závody, nářadí).

V pátek 28. června, 7. hod. ráno: Závod jednotlivců o přebor „S. S. S.“, odpol:

- a) cvičení žactva ruských škol,
- b) schůze soudeů.

V sobotu 29. června, ráno od 6. do 9. hod.: Závody družstev vyššího a nižšího oddílu. Dop. v 9. hod.: Zkoušky na prostná žen. V 10. hod.: Zkoušky na prostná mužů. Odpol. ve 4 hod.: Veřejné cvičení:

- a) cizí hosté a slovanští,
- b) prostná cvičení mužů,
- c) prostná cvičení žen,
- d) povinná vystoupení žup ve cvičení společ., část I,

e) vzorná družstva žen na nářadí,

f) povinná vystoupení žup ve cvičení společ., část II.

V neděli 30. června dopol.: Průvod. Odpol. ve 4 hod.: Veřejné cvičení:

- a) prostná cvičení žen,
- b) prostná cvičení mužů,
- c) vystoupení žen ve cvič. společných a po župách,
- d) povinná vystoupení žup ve cvičeníh společ., část III.,
- e) jízda sokolská.

V pondělí 1. července dop.: Závod prostý a zvláštní. Odpol. ve 4 hod.:

- a) antická scéna (Marathon),
- b) cvičení starších evienců:
 1. společná,
 2. na nářadí,
- c) cvičení nejlepších závodních družstev na nářadí,
- d) zvláštní cvičení slovanských hostů,
- e) prohlášení výsledků závodů a rozdělení cen.

V úterý 2. července: Výlety.

— Minule zajeli jsme si do Chicaga v záležitostech sletových a pokud se týče výstavy N. J. S., jakož uspořádání listu za naší nepřítomnosti v dobách slavnostních v Čechách a tu setkali jsme se s dvěma nadšenými přáteli Sokolstva našeho a N. J. S. zvláště, vynikajícími Američany prof. Millerem a Thomasem, prvý z Olivet koleje v Michigan a druhý z Chicago University. Promlouvali v „Little Bohemia“ u br. Fialy o národu našem a Sokolstvu, podrobivše důkladnému rozboru překlad Tyršova díla nejkrasšího: „Our task, aim and goal“ a dotazující se na překladatele byli jen mile překvapeni, když pojednou vešli jsme do dveří. Náhoda hrála tu úlohu znamenitou! Za chvíli jsme se seznámili a zvěděli, že oba tito vynikající mužové a sociologové hodlají navštívit Čechy, studovati tamní poměry a lid náš a hlavně výchovnou instituci naší, Sokolstvo. Nyní již vešli ve spojení s vůdcem družstva našeho br. Jos. Čermákem a zařídili si vše, aby jeli s výpravou Sokolstva amerického. Oba budou dopisovati do čelných listů anglických a tak pomohou roznésti slávu jména českého a práce sokolské i do takových kruhů, kde snad vůči nám byl ještě nějaký ten předsedek. Prof. Miller již ostatně ukázal v „Daily News“, vyslovuje se pro zavedení českého jazyka na vyšších školách chicagských, jakým jest přítelem lidu našeho a u příležitosti mnohých přednášek vůbec.

— Také u nás chceme zachrániti památky na prvé doby toho našeho Sokolství v Americe a v St. Louisu, Mo., se v tom ohledu pracuje as nejvíce. Však i v jiných jednotách mělo by se odevzdati zvláštním výborům, aby výstavy naší N. J. S. bylo důstojné. Vzpomínky starých Sokolů a činovnic bývalých i bývalých členů, s hlavou ojiněnou, však mysle ještě jaré potřebujeme nejvíce. Požádejte je všude, kde se jen dá za napsání vzpomínek, zapůjčení památek sokolských, zdělení o rozvoji Sokolstva, naší N. J. S., důležitější úryvky z dějin jednotlivých jednot, různé památky z účasti Sokolstva na projevech národních mimo všeho toho, co již minule jsme uvedli. Kde měření a vážení členstva není ještě hotovo, popiltež si bratři a sestry. Čas kvapí!

— S Athletickou Uní Americkou se vyjednává, aby navštívilo družstvo její, delegace a hosté Prahu o sletu všesokolském a to na cestě své ze Štokholmu z tamní Olympiady. Olympiady té Češi se nesúčastní, protože zápolití by museli pod vlajkou rakouskou a nikoliv svého království.

— Protektorát nad sletem přijalo král. hlavní Město Praha, kdežto na evišti se již pilně pracuje. Plány vypracoval stavební odbor i došlo se k číslici výdejní 700,000 Korun. Aréna jest rozpočtena pro 75,000 diváků a 10,000 evienců a 5,000 žen. Výzdoby bran, úprava pro scénu marathonskou vše bude ve slohu antickém a pracuje tu architekt A. Dryák.

— Po celých Čechách konají se sbírky na vydání sletová a pořádají župní výstavy. Zábavy sletové budou mít jednot-

ný ideový základ, to jest předvésti z umění vše, co vyrůstalo zároveň se Sokolstvem. Novinkou bude besídka všeho dorostu a řada besed v sídle pražských a předměstských jednot, jichž uspořádání bude svěřeno těmto jednotám. Hosté způsobem tím se rozejdou na více míst. Očekává se návštěvníků přes 30,000. Slet bude sletem všeslovanským, jakž Tyrš byl si vždy přál. K prvému sletu svolal Sokol Pražský roku 1882 tehdy ještě nesdružené jednoty sokolské na paměť dvacetiletí a nyní bude v upomínku let padesáte co prvá jednota sokolská v život uvedena. Proti sletu se houževnatě pracuje živly zpátečnickými a na druhé straně socialistickými demokraty, již z nepochopení a svodem stranické agitace staví se proti Sokolstvu.

— Svaz Slovanského Sokolstva konal 20. prosince m. r. ve Vídni schůzi širšího předsednictva i jednalo se hlavně o prvému sletu v Praze a přípravných pracích, jež nutno vykonati. Poláci protestovali proti pozvání Rusů, avšak protest ten odložen jako nevhodný tam, kde není stranické politiky, alébrž společné činnosti výchovné všech Slovanů. O přebor závodití mohou všichni hosté slovanští.

— Velice pěkně působí před sletem jak Č. O. S. dovede pracovati a činovníci její se přičiňují. Jde tu o sprostředkování česko-polského smíru ve Slezsku. Sokolské jednoty společně budou postupovati a pracovati proti poněmčení kraje.

— Z Petrohradu přijede celé družstvo důstojníků ruských vedením br. Erbena a bude o sletu závodití ve vyšším oddělení.

— V době sletu bude odhalen pomník otci Palackému, kde budou zástupcové politického i vědeckého světa shromáždění vedle Sokolstva slovanského a boreů nejlepších i Čechů zahraničních. Pomník jest dílo prof. Suchardy. "Palacký jest buditelem národa, jemu a jeho době děkujeme zázrak — vzkříšení národa." Této myšlenky odpovídá seskupení pomníku.

— Tentokrát měli bychom se za v čas o to postarati, aby pohyblivé obrazy, jakž na sletu všeslovanském pořízeny budou, dostaly se pouze a výhradně do sokolských rukou i v té české Americe, a měli jsme tak dosti vhodných prostředků k agitaci pro věc sokolskou i poučení pro náš dorost a mládež obého pohlaví. Mohlo by se poslati potom od jednoty k jednotě a připravit k tomu vhodná přednáška některého ze zúčastněných činovníků. Výhradní právo náš V. V. jistě by spíše docílil v Praze, nežli nějací ti opět podnikatelé soukromí.

— Bratři Sokolové! Bratři Slované! Úsilovné snaze a pevné vůli naší podařilo se konečně sloučiti nesčetné houfy Sokolstva slovanského v jediný celek, mohutný svými rozměry, silný naší oddaností, krásný vznešenými úkoly, jež jsme jemu na srdce vložili. Vedla nás k tomu nezádržná touha po povznesení lidu slovanského, jehož bytost svéráznou chceme podepřít zdravou a tuhou výchovou, vypěstěním a sušlechtěním jeho přirozených schopností tělesných a tím budovati základ pro mravní rozvoj a duševní pokrok Slovanstva. K tomu cíli chceme spěti cestou přílehající k povaze a fyzickým vlohám národů našich svými sokolskými cviky, ovládanými vědomím naší plemenné pospolitosti a společných zájmů našich. To hodláme osvědčiti společným vystoupením o I. Sletu Svazu Slovanského Sokolstva, který svoláváme ku dnům 26. června až 1. července 1912 v Zlatou Slovanskou Prahu. Ponejprv má tu v organisovaném celku vystoupiti mládež slovanská, aby prokázala vyspělost svoji a zdatnost a v junáckém závodu změřila své síly pilným cvičením utužené. Zveme Vás proto, muži i ženy, k tomuto slavnému projevu životnosti Slovanstva a výmluvnému důkazu významu a účelnosti našich sdružení na tomto důležitém poli kulturním. Nechat' zděděné vlastnosti otců a dědů našich, zdobené bohatýrskými tradicemi, osvěžované probuzenou touhou po novém, důstojném životě Slovanstva, spojí se

k velkolepému obrazu sokolské práce a snahy, ku svrchované ušlechtilosti a dokonalosti lidské se nesoucí. Slet náš připojili jsme k VI. sletu České Obce Sokolské pořádanému v upomínku na padesátileté trvání prvé jednoty Sokolské v Praze a tím i celého sokolského zřízení. Královská Praha, to starobylé hlavní město Čechů, slavné svojí historií, bohaté vzácnými památkami, krásné svojí polohou a úpravou, to vždy žhavé ohnisko slovanského ducha, chystá se s celou vroucností a radostí přivítati ve zdech svých milé hosty své a zahrnouti je upřímnými projevy své opravdové, hluboké, uvědomělé lásky. Nuž, vzhůru tedy bratři k práci a slavnému počínání! Nechat' opět jednou zazní společný náš chorál a na odív světa zjeví se obraz sdružených hrdů a paží slovanských v závodu síly a pružnosti, krásy a ušlechtilosti, zasvěcený blahu a zdatu drahého lidu našeho! Na zdar! Czołem! Zdravo! Předsednictvo Svazu Slovanského Sokolstva: Dr. A. Novotný, jednatel. Dr. Car Lazar, místopředseda. Jindř. Vaniček, náčelník. Dr. Jos. Scheiner, předseda.

— Do této rubriky sletové zaznamenati dlužno, že příteli Sokolstva obě. Vrázovi poštěstilo se, že ode dneška jmenuje se výprava naše Výpravou Sokolstva Amerického, protože zástupci všech jednot českých a borei jejich s bratry Slovaný na jedné lodi společně do Prahy se vypraví. Sotva těší koho více jako právě nás a my příteli Vrázovi za včasné upozornění dotyčených kruhů jen vděčíme, jako vděčíme mu za seznámení lidu našeho s ukázkami práce sokolské o posledním sletu a krásami vlasti staré. Spůsobem tím se věci propívá a výpravě Sokolstva na šestou Olympiadu z Ameriky nemění. Také br. J. Fryš z Detroit, Mich., jezdí po českých osadách a ukazuje co krásná má česká naše zem a co půvabů pro návštěvníka. Pokud víme přihlášky k výpravě denně se množí a kdo chce jeti učini dobře, když za v čas si místo zajistí.

CVIČENÍ 2 LIB. DŘEVĚNÝMI ČINKAMI,

stanovená pro závody a veřejné cvičení členů Župy Západní v Crete, Neb., r. 1912.

Časomíra 1, 2, 3, 4. — Ruch mírný.

Základní postavení: Stoj spatný, připažit.

Cvičí se čtyřikrát v pravo a čtyřikrát v levo stranou.

Poloha rukou, kde poznamenáno není, jest palcová.

SESTAVA I.

I.

1. Předpažit. — 2. Skrčit zapažmo. — 3. Trčít stranou. — 4. Výdrž.

II.

1. Stoj úkročný pr. — předpažit na l. (pravou obl. dolů).
2. Výdrž.
3. Půlobrat v pr. ve stoj předkročný pr. — zapažit, (obl. vzhůru).
4. Výdrž.

III.

1. Stoj únožný pr. — upažit.
2. Půlobrat v pr. ve stoj přednožný pr. — předpažit (l. obl. vzhůru).
3. Zanožit pr. — skrčit zapažmo a hned trčít v před vzhůru.
4. Výdrž.

IV.

1. Stojem zákročným pr. a půlobratem v pr. ve stoj úkročný pr. — pr. obl. dolů, činky srazit ve vzpažení (pol. dl.).
2. Předklon — obl. zevnitř, činky srazit v předpažení (pol. hřbetní).
3. Vzprím — upažit (pol. hřbet).
4. Přisunem pr., stoj spatný — připažit.

SESTAVA II.

I.

1. Upažit (pol. hřbet).
2. Ohnout upažmo (poloha hřbetní).
3. Trčít do vzpažení.
4. Výdrž.

II.

1. Stoj skřížný pr. v zad — odpažit (obl. zevnitř, poloha hřbetní).
2. Výdrž.
3. Výponem obr. v pr. — dřep — předpažit zevnitř (obl. zevnitř).
4. Výdrž.

III.

1. Vztyk, stoj úkročný pr. — ruce v bok.
2. Záklon — trčít vzhůru.
3. Výdrž v záklonu, předpažením zapažit.
4. Vzprím — předpažit.

IV.

1. Půlobrat v pr., zanožit pr. (unožením) — činky srazit v zapažení.
2. Přednožit pr. (unožením) — činky srazit v předpažení (v pol. hřbet).
3. Přinožit — připážit.
4. Výdrž.

Poznámka. Na dobu 1. a 2. ve IV. taktu prochází páže pol. upažení.

SESTAVA III.

I.

1. Předpažit zevnitř.
2. Ohnout v předpažení zevnitř (činky před prsa).
3. Mrštit do upažení.
4. Výdrž.

II.

1. Půlobrat v pr., výpad pr. v zad — skrčít zapažmo.
2. Náponem pr. stoj zanožný pr. — trčít v před.
3. Půlobrat v pr., úhyb pr. — předklon na pr. — předpažit (obl. vzhůru).
4. Výdrž.

III.

1. Vzprím, unožit pr. — mírný úklon na l., skrčít zapažmo a hned trčít vzhůru.
2. Vzprím, stoj úkročný pr. — kruhy na levo, vzpažit.
3. Půlobrat v pr. klek l. — předpažit (obl. na l., poloha hřbetní).
4. Výdrž.

IV.

1. Vztyk ve stoj zanožný l. — upažením, činky srazit ve vzpažení (pol. hřbetní).
2. Přisunem pr. stoj spatný — obl. zevn., činky srazit v předpažení dolů (pol. dl.)
3. Zapažit.
4. Připážit.

SESTAVA IV.

I.

1. Předpažit vzhůru l. — zapažit pr.
2. Skrčít zapažmo.
3. Trčít v před vzhůru pr. — v zad l.
4. Výdrž.

II.

1. Výpad pr. stranou — pr. v bok — l. upažit (pol. hřbetní, hled v levo).
2. Náponem pr. úhyb l. — l. v bok — pr. upažit (pol. hřbet, hled v pravo).
3. Obrat v pr. (na l. noze) stoj úkročný pr. — vzpažit zevnitř (pr. obl. dolů, l. upažením).
4. Výdrž.

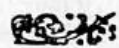
III.

1. Půlobrat. v pr. únik pr. — Kruhy dovnitř do vzpažení zevnitř a hned paže skrčít, činky za hlavu (pol. mal.)
2. Výdrž.
3. Výpad pr. v před — trčít v před vzhůru (pol. hřbet).
4. Odhyb l. — zapažit l. — kryt vrchní pr. (pol. mal.)

IV.

1. Náponem l. předhyb pr. — předpažit vzhůru l. (obl. na zad, pol. dl.) — zapažit pr. (obl. na před).
2. Výdrž.
3. Přisunem pr. stoj spatný — vzpažit (pr. obl. na před, pol. hřbetní).
4. Oblouky zevnitř, činky srazit za tělem a hned připážit.

Franta Slavětinský, náč. Župy Záp., Ravenna, Neb.

DOPISY.

Cleveland, O., 31. prosince.

Povinnost volá, musím se ještě jednou chopiti péra, ačkoliv bych rád již popíral tu radost mému nástupci. Jelikož nebyl náš nastávající dopisovatel přítomen veřejnému, musím podat zprávu sám. Hned již předem musím přiznat, že bylo v celku nejlepší, a také každý jiný z přítomných musel říci, že to bylo jedno z nejlepších a nejzdařilejších veřejných vystoupení, jaké kdy Sokol Cleveland širšímu obecenstvu a příznivcům Sokolstva kdy ukázal. Již o druhé hodině odpolední před započatím cvičení tělocvična byla naplněna diváky a přátely Sokola Cleveland nejen z východní naší části, ale i ze všech stran Clevelandu a to proto, že jednota naše snaží se uchovati si dobré jméno nejen v práci tělocvičné, ale i vše- s ranně vzdělávací. První vystoupilo 19 žáků od 6—10 roků vedením br. Lva ku prostným 3 oddílů; cvičení těch nejmenších nedá se tak posuzovat, však doufám, že br. Lev na příště překvapí nás a bude hledět se svou omladinou vyrovnat se těm velkým. Při tomto vystoupení viděli jsme, jak některým rodičům slza nedala se udržet a vytryskla z oka radostí nad tou drobotinou, jak si statečně počínala. Po prostných měli přetahování jeden druhého. 2.) Bylo cvičení žáků od 10 let a sice na nářadí ve 4 družstvech a to na koni na šíř, skok do výše, šplhadlo (lano) a koza na dél. Cvičení prováděli živě a pak novým pěkným nástupem šli ku cvičením prostným 4 oddílů a provedli je velmi dobře, vůbec u některých byl patrný neobyčejný talent a ráznost; cvičil br. A. Panka. Avšak první palmu vítězství onoho dne dobyly si žačky do 16 let provedením 3 oddílů ozdobných tanečních kroků. Bylo velmi dobré a br. E. Šlapák může být hrdým na tento úspěch. Pak nastoupilo 16 Sokolů pěkným rejem k 4 oddílům prostných; cvičení provedeno dobře a bylo dosti složité a činilo jen dobrý dojem. Na dalším programu byly Sokolky s dlouhými činkami (barbells); provedly 3 oddíly znamenitě a zajiště jsou spokojenější, nežli leta předešlá. Však s něčím jsem nebyl spokojen a to jest, že naše děvčata nosí šněrovačku a tím zabraňují nejen výdechu a činnosti ústrojí těla svého, ale i vykonávání lepších výkonů a tak ztrácí cvičení celý dojem. Na to nastoupila 3 družstva Sokolů ku cvičení na nářadí. I. četa bradla, až na nějaké maličkosti cvičila dobře; II. četa cvičila na hrazdě, tam bratři ukazovali sílu, svižnost a talent. 3. četa cvičila na koni na dél; cvičení prováděli dle svojí možnosti; daleko lepší by bylo, kdyby ti nejmladší měli svého pravidelného cvičitele. Na ukončení pak provedli Sokolové 4 pěkné skupiny, pak nastoupili všichni cvičící a br. starosta K. Bernreiter promluvil několik prostých slov, ale od srdce k srdci i dával hlavně příklad těm mladým na jejich chování v tělocvičně a na veřejnost vůbec, poukázal na činnost Sokola Cleveland a děkoval příznivcům naší jednoty a vyzýval k další podpoře naší a ukončil s přáním všem dobrého nového roku. Tím program vyčerpan a obecenstvo s

radostným úsměvem nad zdařilou, úspěšnou a namáhavou prací se volně rozházelo, těšíc se na něco pěkného na příště. Večer na to byla taneční zábava a druhý den, na nový rok, byla dětem vystrojena hostina a br. Kroupa promluvil k nim.

V prosinci byla pořádána přednáška Svazu Svobodomyslných. Přednášel obě. J. Jelínek, redaktor "Světa": "Husitství a Husité". Přednáška byla poměrně málo navštívena a hlavně málo ženského pohlaví bylo přítomno; nu což, při zábavě nějaké si vynahradí!

Jest nutno také oznámit naši volbu činovníků na tento rok. Za starostu již po čtvrté zvolen br. K. Bernreiter; náměstek star., Fr. Kavan; tajemník, Fr. Skala; účetník, J. F. Dura; pokladník, J. Boček; náčelník, A. Panka a dopisovatel do "Sokola Amer." Fr. Holešovský. Přejí všem jmenovaným mnoho zdaru v novém roce, jakož i všem členům našim a vůbec veškerému Sokolstvu a hlavně těm, kteří budou slaviti záhy jubileum 50letého trvání Sokolstva, jež tak zmohtnělo. Kéž jen, nežli přijde ještě jednou 50 let, všude by znělo od srdce a z českých úst: "Co Čech, to Sokol!"

Na zdar!

Polda Všečetka.

Oakland, Kal., 12. ledna.

Ten slavný, zlatý král český Přemysl Otakar II. vedl české voje až k moři baltickému a tam u těch chladných vln mořských zaznívala mluva česká, dupot a velení vojsk českých. Ano, tehdy byla doba slavná pro národ náš. Dnes máme jiné vojsko české, vojsko mohutné, které pod heslem "Ku předu, zpátky ni krok!", kráčí s vypjatou hrudí, s hrdým čelem ku vytknutému cíli "Sokol" rozepjal své perutě a nejen že doletěl ku moři, jako v starověku ten zlatý král, on přeletěl šíř oceán, hory, doly a bystré oko jeho hledalo místa, kde by mohl založiti nová hnízdečka. A hle, po letech z malých družin vzrostly sokolské jednoty mohutné. Nyní je na nás, bratři, abychom to jméno české hlásali, aby jméno "Sokol" i u cizinců bylo v úctě. Tam, kde omývá pacifický oceán břehy zlaté Kalifornie, sešla se asi před půl druhým rokem malá hrstka Čechů a svolali schůzi. Br. Pac. Župy J. Justice ujal se slova a vyložil, jak prospěšno by bylo založiti novou jednotu u nás. Hned téměř po ukončení jeho řeči jednota založena a starý kyrysník, který v mnohých jednotách, jako v Paříži, New York uatd. byl vždy dobrým členem, br. Jan Buben, byl zvolen starostou Sokola Oakland v Oaklandu. Jest tomu právě asi rok, co chystala se naše jednota poprvé vystoupiti na veřejnost a pořádati ples. Vůle naše byla dobrá, ale finanční naše poměry špatné, a téměř všichni pochybovali o výsledku. A nebylo nám věru do smíchu, když kolem půl desáté hodiny večerní sál byl téměř prázdným. Členové dostavili se všichni, ale když nás bylo pouze 16. Tu tam bylo slyšeti: "Špatně to asi dopadne." A hle, po desáté večer najednou sál se začal naplňovati a rozjařilá společnost rozházela se až v pozdních hodinách raních. Bratři ze San Franciska navštívili nás velmi četně, vůbec Čechové z protějšího břehu měli lví podíl na dobrém výsledku zábavy naší. V létě měli jsme výlet, i ten nezůstal finančně za plosem a vynesl pěkný výteček. 10. února pořádáme druhý výroční ples a doufejme, že i ten dobře dopadne. Čím můžeme se pochlubit, jest, že v plesu tam většina členů jednoty naší objeví se v stejnokroji sokolském. Dlužno podotknouti, že náš br. starosta Buben hlavně o to se přičiňoval, aby členové pořídili si sokolský kroj. V čem jsme pozadu, jest cvičení. Potřebovali bychom zde trochu mladé krve, zvláště nyní, když Pacifická Župa bude pořádati závody. Ti bratři, kteří chodí do cvičení, at' hledí, aby také v závodech čestně mohli vystoupiti. Náš dorost činí se znamenitě; ať jest cvičení jen jednou za týden, vždy jest čestně navštíveno, a jak chlapeč, tak dívka činí se a pokračují. Schůze, které se pořádají každou 3. neděli v měsíci, jsou vždy čestně navštěvovány. Jak nezistně se u nás pracuje,

ještě viděti z toho, že letního času členové pořádali domácí výlety a vždy nějaký ten dollar padl do pokladničky naší. Br. Holub a br. Kocour na obě zábavy prodali nejvíce lístků a tím nemálo přispěli k dobrému výsledku. Br. Br. Strybl jako účetník a br. V. Machek jako jednatel mají vždy své knihy v nejlepším pořádku. V poslední hlavní schůzi zvoleni byli: br. J. Buben, starosta; br. J. Machek, pokladník; br. F. Strybl, účetník a br. V. Machek, jednatel.

Na zdar!

Ludvík Hora.

Plattsmouth, Neb., 20. ledna.

Již dlouhý čas nepodal jsem žádné zprávy do "Sokola" a za celých 12 let mého pobytu v Plattsmouth zaslal jsem 4 dopisy v různých dobách a mimo mně ani jediný člen naší jednoty za tu dobu svůj sokolský brk do inkoustu neponořil, aby nás nějakou novinou aneb o činnosti (která poslední dva roky umírá) do našeho úředního listu oznámil. Cvičení, dokud jsem věnoval všechn svůj volný čas, ještě se trochu drželo; věnoval jsem se dle sil svých: topil v zimě, čistil koupelnu a mnoho menších prací, o kterých naši členové nemají ani zdání a vše to rád a zdarma. A je mi bolno při pomýšlení, že 19. února máme přípravný cvičitelský kurs župní a v naší jednotě není mladíka, který by s láskou k věci sokolské se přihlásil, že by si přál navštívit kurs. Bratři, koho má jednota vyslat, když se žádný nehlásí a budeme snad někoho nutit, jen aby se vyplnilo místo od T. J. S. Plattsmouth? Smutné poměry. Vždyť i ty úřady naše vězí takřka rok od roku v jedněch a těchže rukou a tu není divu, že i ta úřední činnost ochabuje. Kde spočívá vina? Tak se mi zdá, bratři, kdybychom byli věnovali polovic energie české škole a povznesení českého jména, jako jsme se starali o zapravení dluhu, váznoucího na naší síni, mohly naše úřady býti v rukou mladších členů, mocných řeči české ve slově i písmě. Jednota naše byla vždy dosti obětavou ku evičičím členům. A mým nátlakem a horováním zařídila nám krásnou sprehu a oblekárnu. Sín naše může každého Čecha naplniti hrdostí, až na tu nešťastnou činnost. Dále jsem jist, že v Plattsmouth nečte "Sokola Amer." ani čtvrtý díl Sokolů. Kde máme nabývat nových sil a energie, když žádný neví, jak vlastně Sokolstvo pokračuje? Za uplynulý rok cvičení naše nestojí ani za řeč. Posledně cvičil jsem 27. října, byl jsme 2 členové. Žactvu, co jsem zanechal cvičení od mého poranění před 2 roky, se nevěnovala žádná pozornost a tak nemáme nic. Přednášku jsme pořádali jednu, divadla dvě. Blíží se doba, kdy jednota naše slaviti bude 20leté založení. Měli bychom vystoupiti pěkným veřejným a nějakou dobrou přednáškou. Doufejme, že poměry se co nejdříve změní na naše dobro. Bratři, vzpružme se (ještě není pozdě), at' ta naše krásná síň dostojí svému účelu. Následující činovníci zvoleni pro tento rok: znovuzvolen Louis Jiran, starosta; náměstek, A. J. Kaňka st.; znovuzvolen účetník, Emil Pták (po 10 roků); tajemník, Fr. Kalásek; pokladník, Ant. Kaňka ml.; náčelník, Chas. Hadraba; řídící divadla, podepsaný; výboři majetku: Vinc. Pilný, Jan Paleček Ch. Hulla; domovník, Jan Svoboda st. Přejí "Sokolu Amer." a jeho pořadatelům vše dobré a volám všem našim upřímně Na zdar!

Louis Jiran.

Allegheny City, Pa., 21. ledna.

V poslední schůzi T. J. S. Říp byl čten dopis br. Emila Šlapáka z Clevelandu, kde nás Župa naše uvědomuje, že nás chce navštívit, aby povzbudila k větší činnosti. Je myšlenka pěkná a byl by pro nás slavný den, až by bratři z Clevelandu a z Mount Pleasant se sjeli a ukázali našim rodákům zde, jak krásná myšlenka Tyršova zde za mořem se rozmáhá. My sice již vybrali den na 30. května, jen jestli se uskuteční a budou-li bři. z Clevelandu volni. Připomenout ale nutno, že by Župa naše si nás měla více všimati a aspoň každého půl

Práce v tělocvičně.

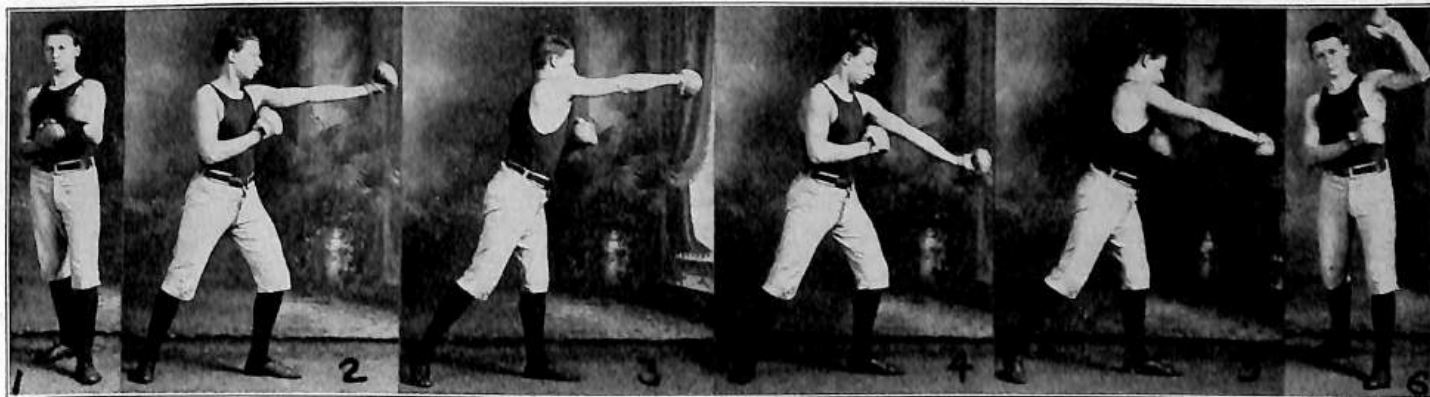

Bratři náčelníci neb cvičitelé,

kteří máte v družstvu svém borce vybrané pro družstvo sletové, k vám vznáším snažnou žádost, neb jen spojeným úsilím našim jest možno docíliti, aby naše účast' při VI. sletu byla v každém ohledu důstojnou.

neme-li si borce na některé vady, jest těžko ho potom vadám těm odnaučovati.

Družstvo závodní musí míti jeden svůj společný výkon volný, který všemi členy družstva musí býti proveden. Vy-

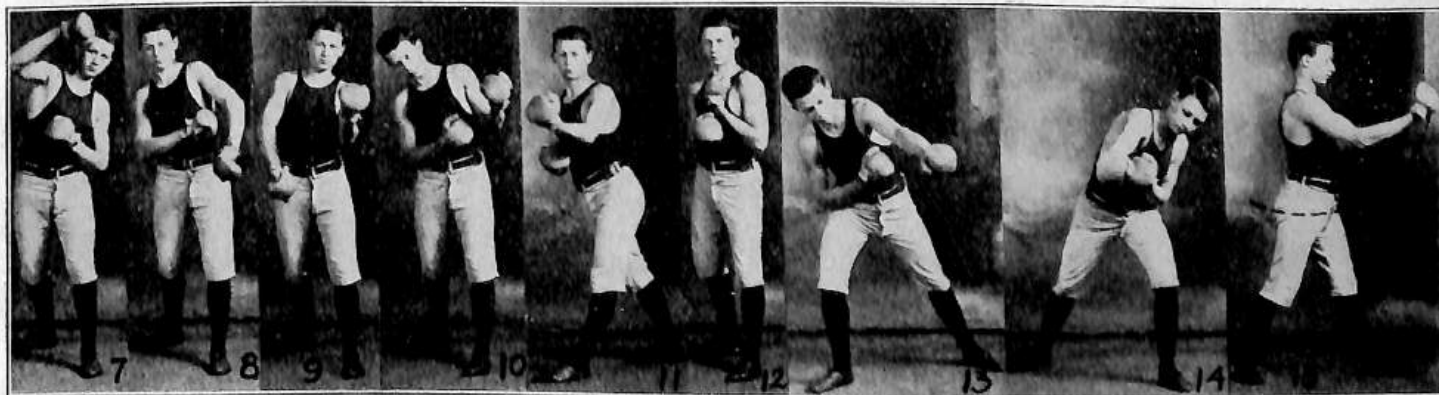
Prostudujte bedlivě sletová prostrná a čtete pozorně poznámky provázející každý oddíl.

Všimněte si, kdy jsou ruce otevřeny, kdy zavřeny; přecházejí-li paže z jedné polohy do druhé, všimněte si dobře, kterou polohou paže procházejí; at' každý prvek jest v pohybu přesně naznačen.

Hled'te, at' přechody z jednoho cvičení do druhého jsou prováděny úsečně sice, ale beze všeho zbytečného, nepěkného trhání tělem; cvičte pilně výpadům — známý cvik, který již každý chlapec by měl správně prováděti — a přece jest přesný výpad u nás takovou vzácností! Obě nohy musí spočívat při výpadu plnou šlápí na zemi — a berce nohy vy-padaající v poloze kolmé; trup vzpříma (není-li jinak udáno).

pracujte dle vyspělosti vybraného borce jeden výkon (5. stupně) na každém nářadí (hrazda, bradla, kůň na šír a kruhy) a při budoucí schůzce na některém z navržených cvičení se usjednotíme, které bude všem borcům přístupno, by docíleno bylo stejného provedení.

Z každé jednoty naší chystají se i jiní Sokolové výpravy se účastniti. Upozorněte takové, že musí pilně navštěvovati cvičení pořadová. Súčastní-li se Sokolstvo americké průvodu při sletu, musí každý náš účastník vyhověti všem požadavkům — musí sloužiti ku cti naší jak zjevem, tak držením těla, bezvadným krojem a znalostí cvičení pořadových! Upozorněte na to ony členy, kteří se chystají a jako obyčejně počítají na to, že jim jejich "vážnost" místo v průvodu zajistí. Nebude bráno ohledu na nikoho — raději malý hlouček So-

Když na konci cvičení zaujímáme stoj spatný, at' noha, kterou k stojné noze připojujeme, jest v koleně napjata a nárt odehnut.

Zdají se to býti maličkosti — ale jak veliký vliv mají na pěkné, přesné provádění cviků předepsaných — a zvyk-

kolů vzorných, nežli celý proud takových, kteří by jménu sokolskému k malé cti sloužili. Budou řady naše přehlížeti naši bratři — bude je přehlížeti cizina — a mým pevným úmyslem jest vyloučiti z oddělení Nár. Jed. Sokolské každého, kdo by důstojně reprezentaci naší jako Sokolů byl na závalu.

Na zdar!

J. Čermák, náčelník družstva.

Základní cviky rohovnické.

Podává J. Č.

Od první chvíle, kdy rozhodnuto bylo, aby borei naši při letošním sletu v Praze podali ukázkou anglického "boxu" čili rohování, shledal jsem, že při pokusu tom narazíme na první velikou obtíž a sice: přílišnou vzdálenost jedni od druhých, která naprosto vylučuje častější schůzku a druhá nesnáze vyskytla se při "zkoušce chicagské", kdy shledal jsem, že naši borei s cviky těmi nejsou seznámeni. Však přes všechny ty překážky nemám v úmyslu původní myšlenky se vzdát a vyjdou-li mi borei naši vstříc s troškou pile, vytrvalosti a dobré vůle, podaří se nám i na pohled nepřekonatelné překážky hravě přemoci.

Podávám dnes boreům našim některé základní cviky rohovnické v té naději, že když si tyto pilným cvičením náležitě osvojí, při druhé schůzce naši snadno budou moci evičiti sestavy. Stačí potom jen ku pomoci vzít paměť a věc bude hotova. Hled'te proto všichni přijít do druhé naší schůzky náležitě připraveni. (Neopomeňte též pilně evičiti různé polohy těla, jak cvičili jste při tak zvaném "nástupu" v Chicagu — víte, jak některé polohy činily vám obtíže. Jmenovitě stoj o jedné noze po vrhu koule (shot-put) se vám nechtěl dařit — a přece vycvičený Sokol má mít svalstvo ve své moci, at' zaujme tělo jeho polohu jakoukoliv.)

Prvním základním cvikem boxu je střeh (on guard). Nelíší se valně od střehu boxu francouzského, jen levá ruka není tak vysoko. Jest asi ve výši ramene sokova, aby byla hotova jak k útoku, tak i krytu těla. Obě kolena jsou ohnuta, levá ruka šinuta poněkud ku předu, pravá ruka spočívá na levé straně prsou. (Obr. 1.)

(Pozn. Při pravidelném rohování každý rohovník má svůj zvláštní způsob střehu a sice dle toho, s jakým sokem jest mu zápasiti, zdali vysokým neb malým a pod.)

Při tak zvaném "přátelském rohování", neb při cvičení, není ruka útočící pevně sevřena, nýbrž jen zpola. Rána zasazená zpola sevřenou rukou, není tak nepřijemnou, jako kdybychom soka zasáhli rukou těsně v pěst' sevřenou.

Jakmile zaujmeme střeh, nestojíme klidně, nýbrž pohybujeme pažema stále, jako bychom prováděli stále "záluďy". V angličtině nazýváme tyto pohyby "working for an opening" (vyhledávání nestřeženého místa). Levou ruku šineme ku předu, napnuvše poněkud paži, hned však paži krčíme, a v témž okamžiku, co levá ruka se od soka oddaluje, pravá přejdouc do polohy malíkové, oddálí se od těla a přibližuje se směrem k tělu sokovu. Tyto pohyby provádíme střídavě bez přestávky, a hraji při rohování velice důležitou úlohu, jelikož pozornost sokova stále k oboum pažím se obrací. Při tomto cvičení, pohybuje-li se levá pěst' sokova směrem k nám, vycházíme jí vstříc pravou pěstí, jako bychom chtěli jeho pěst' v pohybu zastavit — a blížili-li se k nám jeho pravá pěst', vycházíme jí vstříc levou.

K útoku slouží nám pouze ruce, tělo své pak chráníme pažema neb úniky, úhyby buď' hlavy pouze neb celého těla, též odsuny (retreat) nebo posuny (advance), záskoky (leap backward).

Cílem útoků jest: obličej sokův neb jeho tělo nad pasem. Ránu vésti níže pasu není dovoleno.

Sot vrchní levou (lead with the left). Vedeme ránu přímo na obličej sokův, při čemž učiníme předhyb, aby celá tíha těla našeho dodala ráně síly. (Obr. 2.)

Sot vrchní pravou (lead with the right). Cílem jest levá tvář sokova; obratný rohovník obvykle snaží se zasáhnouti sanici sokovu. Pravé rameno při tom šineme značně ku předu a trup poněkud natočíme na levo, aby celá váha těla na pravou paži dolehla. (Obr. 3.)

Sot spodní levou (lead left on the body). Cíl útoku jest žaludek sokův. (Obr. 4.)

Sot spodní pravou (lead right on the body). Cílem úto-

ku jest hrudní koš a sice míříme na velice choulostivé místo — na srdce. (Obr. 5.)

Kryt levou vrchní (guard face with the left). Zvedneme paži a ruku rychle otočíme, abychom prudce vedenou ránu zachytili nitřní, masitou částí předloktí. Obratný rohovník stočí paži při tomto krytu tak, že zachytí ránu loktem, čímž často soka k zápasu neschopným učiní. (Obr. 6.)

Kryt vrchní pravou (guard face with the right). I zde otočíme předloktí tak, abychom buď' paži sokovu zachytili loktem, čímž ublížíme jemu, a ne-li, abychom neublížili sobě, že vystavíme ráně nitřní část' předloktí. (Obr. 7.)

Kryt spodní levou (guard body with the left). Ránu sokovu, vedenou pravou pěstí na srdce, zachytíme, když levou pěst' otočíme rychle do polohy hřbetní a předloktím odstrčíme paži sokovu stranou. (Obr. 8.)

Kryt spodní pravou (guard body with the right). Ránu vedenou levou pěstí na žaludek, odrazíme, když rychle pravou paži skloníme a otočivše ruku do polohy malíkové, odrazíme tak pěst' sokovu na pravo od svého těla. (Obr. 9.)

Úhyb hlavy na pravo (Duck). Vede-li sok ránu levou pěstí (sot vrchní levou) a my opozdíme se s krytem aneb připravujeme kteroukoliv paži k útoku, uhneme se jem ráně rychlým úhybem hlavy. Paže sokova pak jde přes naše levé rameno. (Obr. 10.) Úhyb tento možno též na levo vykonati.

Únik (Slip). Vede-li sok ránu levou na obličej, vykonáme únik následujícím způsobem: Levou nohou, která "na střehu" (on guard) jest v předu, zaujme rychle stoj kročný do vnitř, a tím i celé tělo naše uhně se stranou na pravo. (Obr. 11.) Je-li útok soupeřův prudký, mine pěst' jeho naše tělo úplně a nežli může zaujmouti opět střeh, my po tomto úniku rychle vykonáme o levé noze 1/2 obrát v levo, zaujme střeh a jsouce k sokovu levému boku obráceni, můžeme jej tak se strany napadnouti dříve, nežli on může pomýšleti na obranu.

Nejnebezpečnější rány jsou obvykle na srdce, kam rohovníci nejraději své rány vedou. Výhodným krytem srdce jest tak zvaný "safety guard". Vidíme-li, že nemůžeme ránu vedenou odraziti, ohneme rychle levou paži a přitiskneme ji co nejtěsněji k hrudníku, takže pěst' sokova naráží na svalstvo ohnuté paže a tělu neublíží. (Obr. 12.)

Sot spodní levou, výpadem v pravo. Vede-li sok ránu levou na obličej, čili vrchní sot levou, vykonáme hbitě výpad v pravo zevnitř, čímž ráně jeho unikneme, a v téže chvíli vedeme pod napjatou jeho levou paži sot spodní levou, na srdce. (Obr. 13.)

Sot pravou spodní, výpadem v levo. Totéž, ale opáčně. Vede-li sok sot vrchní pravou, unikneme ráně jeho rychlým výpadem v levo a v téže chvíli pod napjatou jeho paži vedeme sot spodní pravou, na jeho žaludek. (Obr. 14.)

Buďme ale opatrní, abychom věděli, kterou pěstí jest rána sokova vedena, abychom neučinili výpad v tu stranu, kde bychom sokovi poskytli příležitost zasádnouti nám velmi citelnou ránu. Tak ku př. kdybychom vykonali výpad v levo (obr. 14.), kdy sok vede sot vrchní levou, mohl by on naší polohy dobře využítovati tím, že by nám zasádl do obličeje v zápětí ránu pravou pěstí, tak zvaný "upper-cut", který popisují doleji.

Rub spodní (upper cut). Jeden z nejnebezpečnějších útoků v anglickém boxu, který, zdaří-li se, činí zasazeného soka k dalšímu zápasu neschopným. Záludem neb vrchním sotem snažíme se soka pohnouti k tomu, aby ráně naší se uhnul sklonem hlavy ku předu. Jakmile tak učiní, pravá pěst' k útoku tomuto připravená vykoná prudce spodní rub. (Obr. 15.)

Podaří-li se boreům nacvičiti tyto základní cviky, seznáme, jak různé sestavy, útoky a obrany, úniky a obraty snadno nacvičíme. Na zdar!

Tělocvičné hodiny maličkých.

Řekli jsme na tomto místě nejdříve, že cvičitel může znechutit děcku tělocvik od samých počátků — hned v první hodině. Dítě pak buď to tělocvik se úplně vzdaluje — anebo, je-li rodiči nuceno tělocvičnou školu navštěvovati, činí tak s nechutí — nejeví o cvičení žádného zájmu — nevěnuje výkladům cvičitelovým pozornosti a proto také z tělocvičných hodin nemá žádného užítku. A v takovém případě nepřekvapuje nás ani dost málo, oznámí-li cvičitel dětem: „Budete-li dnes hodny, pustím vás dříve domů!“ Jaký to podivný, nepřírozený zjev! Dětem jest slibováno jako odměna, že budou propuštěny z tělocvičny dříve, budou-li se dobře chovati! Kam vábiti je má přirozená touha, kde přimmo s neukrotitelnou touhou mají očekávat dne, kdy „mají tělocvik“, tam jest jim slíbeno zkrácení tělocvičné hodiny jako odměna za dobré chování!

Ale jest to přirozený následek nepřirozeného vyučování — a tato nepřirozenost bije nám posud často do očí i při našich veřejných vystoupeních, kde vidíme nedospělé děti zápasiti s těžkými sestavami prostných, kde místo veselého výrazu, který má býti odrazem radosti, štěstí, vidíme výraz úzkosti, aby jen se v tom labyrintu různých pohybů a obrátů nespělo — tam vyučování tělocvikem nespočívá na zdravých základech. Schopnost, spůsobilost, vyspělost duševní, náklonnosti v různém věku, pohlaví, to vše musíme bráti v úvahu — v cvičích tělesných musí býti zobrazen věk dětský více než při vyučování jiném.

Ale chtěli jsme promluvit jen několik slov o počátečních hodinách maličkých. Vidíme často, že malé děti, svolané v řad, jsou mučeny četnými různými výrazy a povely odbornými, jichž by se měl cvičitel úplně vyvarovati. Napřed sestavme je v řad sami, dle velikosti a připomeňme jim, aby si pamatovaly, vedle koho stojí, aby budoucně, až budou v řad volány, věděly, kde a které místo zaujmouti. Otažme se jich, zdali si dovedou svá místa pamatovati a ony nám hned odpoví, že ano. „Dobře — přesvědčím se, kdo si své místo nepamatoval,“ řekne cvičitel, načež vyběhne děti, aby se rozeběhly po tělocvičně, kam jim libo — „ale,“ dodá, „jakmile dám znamení, uvidím, jak rychle dovedete utvořiti řadu.“ Po té dovolí rozhod — ale nesvolá děti do řady hned — neboť ony se nerady vzdalují s místa, kde řad má býti vyřízen a čekají jen na znamení. Ponechme jim poněkud času, aby se volněji po tělocvičně rozeběhly a pak dejme znamení. To opakovati můžeme několikrát různými způsoby — a neobávejme se, že to děti omrzí — neb že tím máme čas. Poskytneme dětem dosti příležitosti k rychlému pohybu, učíme je poslouchati daného povelu neb znamení — a učíme je rychle vyřizovati řad, což v mnohých školách tělocvičných působí nesnáze nekonečné.

Jiný způsob: Řekněme pravému neb levému krajníku, aby vykonal dva, čtyři, osm kroků v před neb v zad — na dané znamení celý řad vykoná totéž a snaží se řad vyříditi. Totéž v běhu: krajník běží osm kroků v před a zastaví — na dané znamení totéž vykoná celý řad. Aneb postavíme krajníka na jiný konec tělocvičny a ukážeme ostatním, po které jeho straně mají vyříditi řad. To prováděti můžeme z řadu, neb později z rozehodu. Tímto způsobem tvořiti můžeme zástupy: postavíme si levého neb pravého krajníka na jistý konec tělocvičny a poučíme děti, jak na dané znamení se mají zařaditi. Napřed provádíme z řadu, ze zástupu (se změnou místa) — později z rozehodu. Působí-li dětem vyhledání místa nesnáze, řekneme, že nejsou dosti bystrými, aby si svá místa vynašly rychle a provádějeme změny volným krokem — později mírným poklusem a pak teprv během. V každé cvičební hodině můžeme provésti jinou změnu a tak poněkud učíme děti zaujímati místa rychle a v úplném pořádku — a na různých místech. Později poučíme je, že musí naučiti se rychle zaujmouti místo v řadu, aniž by-

chom jim krajníky na určitá místa stavěli; vysvětlíme pouze, že musí utvořiti řadu naproti cvičiteli a tu cvičitel před svoláním řady zaujme pokaždé jiné místo — pouze rukou ukáže, kde pravý neb levý krajník postaviti se má.

Následující snahou naší jest, zasvětit malé cvičence do cviků pořadových, ne snad za tím účelem, abyehom je naučili nějakým komplikovaným cvikům, ale hlavně proto, aby naučili se na povel zaujímati rychle místa, at' již pro cviky prostné, cvičení na nářadí neb hry. Základním cvičením pořadových jsou „kroky na místě“. Již zde učme, aby děti učily se správnému kroku — a aby učily se stejně zastavovati. Nemužeme je ale již při samých počátcích vysvětlováním o správném kroku — malé upozornění a znázornění v každé hodině stačí, aby si malí cvičenci v krátké době pěkný krok a hrdé držení těla pozvolna osvojovali. Máme-li co dělati s dětmi věku příliš útlého, dáme jim na místě vykonati — 2—4—6—8 neb až 16 kroků na místě. Totéž s hlasitým počítáním — s potlesky na každý krok — na každý druhý neb čtvrtý krok; s podupem na 1. a 5. krok — na 1. a 3. krok, atd. Učme je, aby všichni stejně, na povel zastavili, a sice: dáme-li jim vykonati 8 kroků, počítejme a na 6. dobu dáme povel „stát!“ Tím si děti navykají vykonati dva kroky po daném povelu. Po čase zkoušejme dáti povel stát!“ bez počítání — a nepodaří-li se dětem posud stejně zastaviti, zkoušejme to dále s počítáním. Učme je vykonati „krok v před“ a sice tak, aby na 2. dobu zaujaly stoj spatný. Učme je později, že jdeme-li v před na zad, počítáme vždy o jednu více, nežli kolik kroků vykonati máme — a sice dva kroky 1, 2, 3! znázorněno jim, jak na 3. dobu zaujmouti s mírným podupem stoj spatný. Učme je v zástupu úkroky stranou v pravo i v levo. — Vidíme často, že i dospělejší cvičenci neprovádějí kroky stranou při rozstupu správně, úsečně, uhlazeně, což svědčí o nedostatku cvičení základních. Později spojujme kroky na místě s kroky v před, na zad, stranou. Učme dále choditi v zástupu v pr. (l.) kolem a správně na rozích zatáčeti. Učme též děti, jak utvořiti kruh, a můžeme v kruhu prostná cvičení prováděti. Nedávejme dětem prostná složitá — začínejme s nejjednoduššími cviky dvojdobými — paže — trup — nohy; později jednoduché cviky čtyřdobé, pak opakujeme známé cviky složitě dvojdobé — později čtyřdobé. (Podrobnější návod k cvikům pořadovým a vzorky prostných pro různý věk nalezneme každý v knize „Tělocvik“.) Na nářadí obmezujeme se u dětí hlavně na cviky visové a skoky; při těchto znázorňujeme často správný doskok — znázorňování prospěje více, nežli veškeré mluvení. Po nářadí vždy nějaká čilá, dětskému věku přiměřená hra. — Vybírejme hry takové, při nichž přirozená touha po čilém pohybu u dětí jest ukojena — a sice všech a ne jen několika. Her podobných nalezneme br. cvičitel mnohství v různých spisech Klenkových a odborných časopisech.

Po hře opět pochod kolem, neb není radno cvičence propustiti rozehráté — a možno věnovati též 15 minut cvikům, jimiž snažíme se docíliti pěkného držení těla — cvikům rovnováhy a pod. Na konec napomenutí, jak se chovati mají, když jdou z tělocvičné školy, aby nikdo neměl příčin stěžovati si, že „malí Sokolové“ nevědí, jak řádně se chovati, načež všichni po hlasitěm „Na zdar!“ se odeberou do oblekárny.

Bratří cvičitelé často táží se nás na věci, na které ani v těchto místech neodpovídáme, nechtíce zbytečně stavěti na odív, že i cvičitelové nejsou obeznáni s věcmi, které znáti by měl každý obyčejný cvičenec. Odpovídáme všem takovým jednou pro vždy: **čtěte — vzdělávejte se!** Pramenů máte k tomu již dosti. Jsou to naše listy odborné — z nichž možno čerpati hojnost užitečných návodů. Mimo našeho listu jest zde Věstník Sokolský — Sokol — Tělesná výchova. Jmenovitě Věstník přináší hojnost látky v „Cvičitelské příloze“. V našem listě jest seznam četných odbor-

ných spisků — a věnujete-li půl hodiny denně čtení spisů odborných, uvidíte, jak se váš obzor za rok rozšíří. Upozorňujeme na to z té příčiny, poněvač ze zkušenosti víme, že se často mnohý bratr cvičitel táže na věci, které by dávno si byl osvojil, jen kdyby byl chtěl trochu čísti. Č.

Posudek br. J. Holana.

Ku článku "Potřeba technické komise" v čísle 12. Sok. Amer. 1911.

(Dokončení.)

Hned v začátku by rubrika "Práce v tělocvičně" tím získala, poněvač bratří tohoto sboru byli by povinni celý tento cvičební rozvrh dle pořadu, t. j. od první až do poslední hodiny na něm uveřejněné, propracovati. Počítám-li, že takový rozvrh by byl pro 36 hodin vypracován, připadly by pro každého člena tohoto sboru takovému tři večery k vypracování (nejméně pro tři družstva na jeden večer), což by nebylo namáhavou prací a snadno i lehce takovýto rozvrh by byl pořízen ku prospěchu na poli tělocvičném i ku cti samé N. J. S. A právě proto, abychom mohli myšlenkově stejně v celé N. J. S. pracovati, je nutno tento sbor sestaviti, poněvač jinak každý náčelník i každý cvičitel cvičí tak, jak se mu to zdá nej-pohodlnější, kdežto takto každý vedoucí družstva bude muset myšlenkám druhého učiti se rozuměti a nejen, jak někde se stává, že se čeká, až společný cvičitel cvičení ta ukáže a teprve se to odkouká a papouškuje. To není správné, poněvač pěstěním těla má také duch pracovati, abychom dokázali, že cvičením skutečně napomáháme i rozum bystřiti.

Tato látka cvičební bud' v rubrice "Práce v tělocvičně" tak tištěna, aby po ukončení prvních 36 hodin mohla tvořiti samotnou knížečku. Pak by mohlo se cvičeními pro následující 36 hodin pokračováno býti a trochu stupňovati (čili pokračovati) v tom, co uveřejněno bylo v prvních 36 hodinách atd., tak že čtyřikrát opakovaný rozvrh v pokračování prozatím by stačil pro naše všechny jednoty, čímž by byl první pokus vykonán zlepšiti naše tužby a přání na poli tělocvičném. V druhé řadě práce ta by se rozšířila na Sokolky, aby i u nich, co zanedbáno bylo naší vinou, vynahrazeno bylo dvojnásob, aby mohly též i ony ku předu kráčet. A v třetí řadě i u té drobotiny jest potřeba nápravy, aby i bratří vedoucí našli rady a pomoci, jak při vedení tohoto nejnadějnějšího dorostu mají se ve vybírání cviků zachovati a kde jsou hranice, co dětem škodí a co jim prospívá.

Toto jest to nehlavnější a nejkřiklavější, co na nás volá, abychom ten technický sbor už měli a jest mnoho věcí, které čekají na vysvobození a o kterých se dnes nedá ještě hovořiti, poněvač by se tomu ani nevěřilo a myslelo by se, že to vše jsou jen pohádky. Sám náčelník N. J. S. i jeho dva podnáčelníci k tomuto nevyhnutelnému kroku nestačí, poněvač jednou k tomu dojítí musí a proto jest třeba, máme-li dojítí stanovami našimi cíle, zvoliti oněch 8—12 bratří co první sbor technický v N. J. S., kterým by předsedal bratr náčelník N. J. S. O tom ostatním se zatím nezmiňuji, co na starosti bude míti tento sbor a ponechávám to na dobu pozdější, až jak celá záležitost se vyvine a žádám jen bratry, aby důkladně vše si pročteli a namítali-li něco proti mým důvodům, aby veřejně se neostýchali do příštího čísla přinéstí více světla a pomohli tak vybudovati organizaci, která už měla být hned od založení N. J. S.

Nyní v hlavních rysech jsem odůvodnil, proč jest nutno této organizace technické a jsem povděčen br. Čermákovi, že o tom začal, poněvač je pravdou, že by se nám každá organizace vysmála v celém světě, kdyby zvěděla, jak ve vlastním táboře stavíme se něčemu v cestu, co nám jest ku prospěchu. A poněvač Amerika jest pokládána za zemi nejpokročilejší, nesmí Češi v ní usazení zůstatí za všemi evropskými a americkými sdruženími pozadu. A k tomu nepřipustíme a při-

pustiti nesmíme za žádnou cenu, aby něco podobného bylo o nás řečeno a zvláště jako pokrokoví a svobodomyšlní lidé musíme jíti i v tomto případě ku předu a raziti cestu!

Tím končím a přeji zdaru ku zbudování této nové organizace sokolské a obnovují onen již jednou pohřbený návrh "Zřízení technické komise při N. J. S. ve Spojených Státech" a žádám bratry z výboru N. J. S., aby o tomto návrhu zavedli ve schůzi znovu rozhovor a doufám, že tentokráte návrh ten k uskutečnění dojde — zvláště, když bratří z výboru N. J. S. budou míti pro vše účelnou pochopení a všemožně se přičiní ku dobru a prospěchu věci čistě tělocvičných pracovatí, kterýžto účel jest výhradně v našich stanovách vytčen. Tím zajisté se bratří zavděčí celé veřejnosti sokolské i české, jak dovedou pro věci společné nám všem i pro dobro celé N. J. S. pracovati, a buďte jim to v době pozdější milou upomínkou, že vykonali čin dobrý.

A proto ku předu, ku předu, zpátky ni krok — zní naše heslo stále. Na zdar!

Jan Holan, společný cvičitel.

Omaha, Neb., v prosinci 1911.

O župních kursech.

(Píše br. J. Holan.)

Podávám návod ku zkouškám župním, jak bych si tyto představoval, když by k tomu došlo, že by byl přijat návrh zřízení technického odboru při N. J. S. Technický kurs musel by býti na příště veden stejným způsobem a na té myšlence pracuji, aby látka byla uspořádána tak, že by byla přehledná a jasná, jak pro vyučujícího tak i pro absolventa kursu, jakož i lehce pochopitelná. Ovšem, že hned vše nebudu moci poslati k tisku, poněvač to bude dosti pracné a pak nevím, zda se vůbec zde v Americe udržím! V první řadě mám na mysli, že po takovém kursu župním mají býti i zkoušky oněch absolventů vykonány a to nejdříve za čtvrt roku po odbytí kursu, aby dotyčný bratr měl dosti času si ještě vše důkladně rozmysleti, čemu v kursu vyučováno bylo, a takto připraven ku zkouškám jak theoretickým tak praktickým s jistotou předstoupiti mohl. Představuji si to prozatím následovně: Nejprv otázku a na to hned odpověď. Ku příkladu:

1. Co jest tělocvik?

Tělocvik čili cvičení tělesná jsou výkony těla, prováděné pomocí svalů účelným jich ovládnutím za účelem otužování a silení těla.

2. Co jest látka cvičební?

Souhrn všech cviků tělesných nazýváme látkou cvičební.

3. Co jest soustava tělocvičná?

Přehledné urovnání látky cvičební dle určitých pravidel sluje soustava tělocvičná (system).

4. Které jsou různé soustavy tělocvičné?

V nové době vzniklo několik soustav složitého a umělého tělocviku. — Především je soustava německá; zakladatelem jest B. L. Jahn (r. 1816); v pevnou soustavu uvedl německý tělocvik Adolf Spiess (r. 1840). Dále soustava švédská, jejíž původcem jest Petr Henrig Ling (r. 1812). Tělocvičná soustava sokolská spočívá na soustavě německé, podobně jako moderní tělocvik, téměř všech národů vzdělaných. Vyznačuje se převahou umělých cvičení na nářadí. Původcem důmyslné soustavy sokolské, která liší se od německé zcela jiným původním rozvržením nářadí a cviků, jest professor Dr. Miroslav Tyrš. Nalézáme ji v jeho "Základech tělocviku", vydaných v r. 1872 a pak v časopise "Sokol" z roku 1871, kdež jest i odůvodnění této soustavy.

(Dokončení.)

roku k nám někoho vyslat a see br. Tonda Čermáka, který již jedenkrát naše Sokoly cvičil a to bylo tuším, minulého roku v Mt. Pleasant, a od té doby nie; doufám ale, že br. Šlapák na nás nezapomene a zároveň se přičiní, aby se ten den, pro nás tak důležitý, vydařil. Nyní, co se nás týče: Je to velice smutné, když se bratři nechávají upomínat o zaplacení příspěvků a my jsme tak shovívaví, že čekáme třeba celý rok a ještě více, pak se třeba dvakrát upomíná. Nehledíme k tomu, že my sami tím ztrácíme, konečně přijde k vyloučení. Jako poslední schůzi byli jsme nuceni vyloučit tři. Je pro nás značná ztráta. Mám za to, že každý Sokol může těch 30c. měsíčně zaplatit a jistě některý z nich leckdy ty peníze

srdečně děkujeme za její služby a snahu, s kterou pro náš sbor pracovala a doufáme, že i nadále pracovat bude. Nové starostce M. Krátké přeji ze srdce mnoho zdaru k její práci a činnosti. Zajisté jest vám všem známo, že T. J. S. v Little Ferry dostavuje již svůj nový stánek, naši Sokolovnu, která má být 17. února odevzdána svému účelu a slavnostně otevřena. Přejeme našim Sokolíkům mnoho zdaru k jejich slavnosti a doufám, že naše Sokolky tam rovněž budou a Sokolům všemožně přispějí ku zdaru tak významného dne. Jest naším přáním, aby nová Sokolovna i finančně byla zabezpečena a proto Sokolky pořádají v sobotu, 27. ledna zábavu (leap year dance) na pořízení divadelní opony pro novou

Z Památníku T. J. S. Fügner v Long Island City, N. Y., vydaného ku oslavě 25-letého trvání v sobotu, 14. října 1911.
Fotografoval J. O. Záklasník

Činovníci Těl. Jed. Sokol Fügner v Long Island City r. 1911.

všelijak utratí a na Sokola zapomene. Tak by nemělo u naší jednoty být zavedeno a tak dlouho čekat a ještě pak za takové "bratry" platit z pokladny do N. J. S. Přijati byli: Josef Švach a Jan Rathúsky.

Na zdar!

Josef Ledr.

Little Ferry, 23. ledna.

V poslední schůzi byl mně svěřen úkol dopisovatelky a proto spěchám milou mně povinnost vykonat a do "Sokola Amer." zprávu o naší činnosti podat. Nejprve vám oznamuji výsledek naší volební schůze. Výbor jest téměř celý při starém, jen starostku, náměstkou a dopisovatelku jsme si změnili. Na místo sestry Anny Kozlerové jest starostkou M. Krátká a náměstkou A. Vonešová. Sokolce A. Kozlerové

Sokolovnu a i jinak přičiní se hodlají. Jest žádoueno, aby se zábava dobře vydařila. Ani byste nevěřili, jak se všechny těšíme na ten náš český domov, jenom musím podotknout, že je nás poměrně málo a proto appeluji na naše Sokolky a Sokoly: Hleďte získat své přátele a známé pro naši jednotu, abychom byli i početně silnější, neboť v budoucnosti bude nám tak milá Sokolovna neupadla v cizí ruce, ale zůstala pro vždy naší! Na zdar! a na shledanou, 17. února!

Josefina Krejčová.

Oklahoma City, Okla., 23. ledna.

Máme před veřejným, které hodlá pořádati naše Těl. Jed. Sokol ku konci února aneb začátkem března. Jen bu-

dou-li naši cvičenci správně hodiny ku cvičení určené navštěvovati a nespolehat se jedni na druhé. Mnohé jednoty potřebovaly by dobrého cvičitele, my máme dobrého cvičitele br. Karla Dvořáka, který se snaží a vynaloží všechny síly pro cvičence, ale cvičenců máme málo. Některý říká: "Já mám dosti cvičení v práci." Každý může a měl by vědět, že při práci pracují stále jedny a tytéž údy, kdežto při cvičení všechny a soustavně. Bratři! nezapomínejte, že cvičení jest každé úterý a pátek od 8 hod. do půl desáté večer. Žáci od 7 hod. do 8 též ty dny. Sokolky a žákyně každé pondělí a čtvrtek od 8 hod. do 9 večer. Neopomínejte též choditi každé druhé pondělí v měsíci do schůze, jež začíná v 8 hodin večer.

Velká chyba mnohých krajanů i nás Sokolů jest, že neznají a neuznávají dobro Sokolstva a tělocviku. Neví a nerozváží, že jen v zdravém těle zdravý duch. Je zde několik členů, kteří vystoupili a neví, proč. Měli jsme jednoho člena, který musel být vyloučen z našich řad pro neplacení příspěvků. Byl členem proto, aby měl "byznis" a když ho neměl, též neplatil. Bratr cvičitel a náčelník vzali sobě na starost měření a vážení všech cvičenců.

Dne 13. ledna pořádala Těl. Jed. Sokol maškarní ples; bylo dosti příznivé počasí, ale návštěva nebyla příliš velká. Bratři Sokolové a sestry Sokolky, hled'te co nejvíce získati nové členy a Sokolky měly by se připojit k N. J. Sokolské.

Smutná někdy jest chvílka Čechovi býti přítomnu cvičení Sokolek, neboť neuslyší české řeči za celou hodinu. Sokolky a žákyně mají cvičení společně a tu právě měly by být příkladem těm mladším a mluvit česky aspoň tu hodinu při cvičení. Cvičitel mluví česky a dostává anglickou odpověď; jak jest tím potěšen, může si každý pomyslet. Cvičitel nemůže pořád volat: "Mluv česky a ne anglicky!" Děvčata malá, když slyší mluvit anglicky starší, tak myslí, když mluví starší anglicky, my můžeme též. Proč máme Českou Národní Sín, snad proto, aby se tu mluvilo cizí řečí? Abych neopomněl, naše jednoty trvá již pět roků, ale žádný nemá ještě ani kroje. Proto měli bychom hledět a přičinit se, abychom si stejnokroje co nejdříve obstarali. Bylo by záhodno, než bude pořádáno veřejné.

Na zdar!

Josef Falta.

Chicago, Ill., 24. ledna.

Byv zbaven úřadu dopisovatele za Plzeňský Sokol, ani mně ve snu nanapadlo, že budu nucen opět do těchto sloupů psáti, neboť jsem úplně přesvědčen, že můj následník jest povinnosti své znalým. Nutno však tak učiniti a sice na základě článku bratra Orta v čísle minulém. Nečiním snad k navazování nějaké nemístné polemiky, jež stanovy tu nedovolují, nýbrž ku podání několika slov pravdy.

Br. Ort na stránce 366, psáno tučným písmem, tvrdí, že ani jediná jednoty N. J. S. v Chicagu, mimo T. J. S. Tábor, neuznala za dobré slavnosti T. J. S. Oak Park se účastniti. Oproti tomu pisatel těchto řádků dává br. Ortovi na vědomí, že jednotou Plz. Sokola bylo usneseno účastniti se korporativně a jest i v zápisu. Že dostavili se pouze tři členové, jmenovitě br. Stýblo, Krákora a Matějka a několik Sokolek, což již dříve jsem připustil, jest ovšem slabé zastoupení na jednotu naši, a tytéž as jsou příčiny, proč dostavilo se do T. J. S. Tábor k přednášce o Husově tryzně, dle slov br. Orta, "dvanaásť lidí dospělých a něco málo mládeže". Tudíž Plz Sokol "uznal za dobré" slavnosti se účastniti a tu br. Orta upozorňuje, že buď vědomě neb nevědomě nepodává správně, když tvrdí, že od nás tam nebyl žádný. Poznámka má, v prosincovém čísle "Sokola Amer." na straně 410 byla míněna na opravu a najde-li se někdo v řadách našich, jenž by mohl říci, že zasloužil jsem za to oně odvety br. Orta v čísle minulém, rád odložím sokolské péro a slibuji, nikdy je nezvednouti.

Uznávám, br. Ort, že nejsem schopen, řekneme, tak "vybroušených" slov jako on ve svých dopisech. Píši obyčejně krátce, hledím v málo slovech něco napsati i píši pouze česky a přímo, hledím věnovati více času skutkům, nežli psaní a řečnění. Hlavně však snažím se psáti pravdu, ano jsem přístupným bratrské kritice a uznávám právo každého Sokola, kdyby se mýlil, aby mne opravil.

Několika sloupcový náfek br. Orta nad netečností naší ve veřejném vystupování a činnosti naší vůbec jest úplně oprávněný, ale pohříchu již moc starý. Vezměme si několik ročníků "Sokola Amer." a najdeme jich tam mnoho, psaných mnoha různými činovníky! Avšak málo kterého z pisatelů těchto nářků, když již popsali spousty papíru, napadlo, dáti nám, totiž těm, co píšeme "nesmysle a naivnosti", rozumný návod, jak odpomoci těm neb oněm nedostatkům. Jak krásný byl by článek br. Orta, kdyby zakončen byl praktickým receptem k odpomoci našeho bolu. Umíme sice dle "vytrvalého eviku" psáti — ale, to jest vše! Není mi vrozeno kárati poklesků tam, kde nemohl bych radou k nápravě neb hlavně činem odpomoci. Neznám-li cesty k nápravě, raději mlčím.

Ujist'uji br. Orta, že postřehl jsem již dávno nářky jeho na jednotu Plz. Sokola v jeho dopisech, a jen pouze v snaze bratrské snášenlivosti zaujal jsme nevšimavé stanovisko. Čím ublížil br. Ortovi neb snad jeho jednotě Plz. Sokol, že všechny jeho dvojsmyslné nářky namířeny jsou proti nám? Jeho výrok o jednotách, jež nejsou tělocvičnými, nýbrž "výpomocnými spolky", se špatně vyjímá. Pravda, vydržujeme si výpomocný spolek k umoření dluhu na naší budově! Co se týče tělocviku, nezadáme si, vzdor tomu, že 70% našeho členstva bydlí nyní mimo okresek tělocvičny, žádnému druhému v Chicagu. Co doklad toho poukazují na zprávy návštěv tělocvičny, výsledku závodů, atd. Dále různé poznámky o jednotě, jejíž jméno se stkví stále v anglických listech a která pěstuje base-ball místo tělocviku, které vyskytly se svého času v dopisech, byly u nás dobře vystihnuty a přece neříkali jsme ničeho. Ujist'uji, že hry s jinonárodovci neměly u nás až dosud vlivu zhoubného...

Na otázku br. Orta v jeho článku o Oak Parku, míním-li, že řady naše jsou duševně tak vyspělé, že by dalšího poučení bylo jim zbytečným, odpovídám rozhodně — nikoliv!

Mínil jsem dopis tento zaslati br. Ortovi pouze, jelikož nevěřím, že jest místné vésti nějaké polemiky v těchto sloupcích, avšak za příčinou ohrazení se a vysvětlení též uveřejněného článku br. Orta, považuji za povinnost vůči sobě a jednotě, již zastupuji, žádati za laskavé uveřejnění. Slovo mé zde však, v této záležitosti, jest rozhodně poslední.

Na zdar!

Jos. Dvořák.

Milwaukee, Wis., 26. ledna.

Letos se nám povedlo na Sylvestra, měli jsme hned v neděli odpoledne až do druhého rána. Odpoledne jsme odbyli cvičení, asi v 7 hodin se začalo tancovat a tancovalo se do 4 hodin ráno. Lehké i těžké jsme prodávali. Ono jest však jedno, at' se pije to neb ono, všeho moc škodí. V Rapidsích jsme měli o sletu moc "popu" a bolely nás žaludky a zde, když se pije moc piva, bolí hlava. Tomu se dalo odpomoci i prodávali jsme též "Henryho Reislina" a kdo to pil, byl usetřen obojího. Cvičení se nám vydařilo dosti dobře, k uspokojení jak nás samých, tak i obecnstva. Nejlépe se líbila prostná a to 5 oddíl, který zajistil bouří potlesku, neboť ten když jest dobře provedený, je pravá pochoutka. Až prostná měl br. Kostlán nacvičená dosti dobře, přece jen po přijetí br. Štěpánka, který s sebou přivezl obrázky prostných z Čech a sám evičil, bylo jináče, mohli jsme opravit si polohy paží a výpady, což vyžadovalo sice moc cvičení, ale povedlo se. Na hrazdě, až se hoši hodně spouští, na příští Sylvestr, budu-li prý chtít s nimi evičit, budu se muset naučit velko-

toč a myslím ve vyšším družstvu že jich bude málo, který nebude konat přesně. Škoda, že chicagští nebyli přítomni, byli by se pobavili, vždyť mnoho jich přišlo na zábavu, chtějíce chicagské vidět, tak že jsem byl nucen věc vysvětlit. Odpoledne mohlo být obecnostva trochu více, ale počasí v neděli nebylo příjemné. Do 6 hodin ráno přišlo pak začal trochu padat sníh a pak vše umrzlo, tak že chodníky a vůbec ulice byly neschůdnými, a ta zima jako ve Wisconsinu. Proto výsledek jest dosti dobrý. Pěkné zakončení starého roku provedli Sokolové a Sokolky i kánata tím, že o půlnoci se sešupili na jevišti. Zvedla se opona a společně se zazpívalo

dostal z nemilé posice. Sandův krk byl jakoby z kaučuku. Jeho protivník držel jej za nohy vzhůru a vši silou hleděl přimáčkнут dolů, ale nikdy se nepovedlo, krk vzdoroval všemu. Být nevycevičený laik, hlavu by nikdy nebyl nosil po prvním náběhu. — Druhý zápas Šmejkal s Millerem, ač byl hodně stejný a Miller ukazoval více pohybu tím, že byl menší i slabší, mne tak nezajímá, protože proti sobě stála dvě mocná těla, jež postrádala obratnosti prvních. Šmejkal měl Millera dole v páru minutách. Tím, že byli ze žíněnky dole, museli začít zápas znova a to mnohokrát. Prvý zápas trval 21 minut, druhý 14. Šmejkal oba vyhrál. Návštěva byla po-

Z Památníku T. J. S. Fügner v Long Island City, N. Y., vydaného ku oslavě 25-letého trvání v sobotu, 14. října 1911.
Fotografoval J. O. Zákasník.

Sestry Tělocvičného Sboru Dívek a Paní v Long Island City, jež provedly vzorné cvičení se švihadly při závodech a veřejném cvičení Župy Východní, odbyvaných ve dnech 22. a 23. července 1911 v Long Island City.

“Kde domov můj.” Po první sloce br. Hrdlička přál každému šťastného nového roku a společně zazpívali druhou sloku hymny naší a tu se připojilo obecnostvo a zpíval kde kdo. Myslím, že by se bylo vyjímalo dobře, kdybychom byli měli některý prapor, buď český aneb americký, tak že by bylo celku dodalo jen na dojmu. Nu, až podruhé!

Naši čeští “sporti” měli krásný požitok, dne 14. ledna v Národní Síní. Zápasil zde ramenář Josef Šmejkal s Augustem Millerem; Frank Sonda, Čech, s Karlem Jensenem, Švédou. Ač Švéd byl větší i silnější, přece ho Sanda dostal pod sebe dvakrát; poprvé zápasili 36 minut a podruhé 15. Byla to pravá pochoutka pro milovníky zápasu. Oba zápasníci si byli tak rovni, že každou chvíli se myslelo, brzy ten že podlehne a brzy zase onen, ale hbitostí hada každý se

hořela, 50centová sedadla se prodávala, ale 75c. a \$1.00 byla prázdná, tak že podnikatelé zde mnoho nechytli.

Ne jen pořád samý zápas, ples a tanec! T. J. Sokol se dohodla s Dr. Jičínským, který zde bude přednášet 23. března v sobotu večer a jeho dcera Jiřina, jež pojede na studie do Prahy a pak k Ševčíkovi, koncertovat. Bude něco zcela nového, co jsme zde ještě neměli. Mám za to, že si tu příležitost žádný nenechá ujít. V příštím “Sokole Amer.” zdělím vlastní pořad. — Na druhou neděli, 7. ledna, jsme evičili se Slováky, kteří měli v naší síní veřejné a zábavu, jež se jim vydařila znamenitě. Cvičili jsme na hrazdě a koni na šíř. Kůň na šíř, jak pěkná jsou evičení na něm, ale u nás jest hodně zanedbán. Proto, hoši, do sedla, krčení nohou at’ přestane! Do třetice všeho dobrého; za týden na

to byli jsme zase s Poláky. Hoši naši rádi se účastnili; cvičili na hrazdě. Jaký měli pořad, nevím, neb jsem nemohl být přítomen, ač jsem slíbil, že půjdu. Se Slováky též cvičili Chorvátí skupiny a bradla. Jakou obětavost přináší, když si pomyslíme, že vysílají cvičitele každou neděli do Chicaga; aby se tam jen naučil cvičit a seznal theorii i soustavu. Postrádal jsem zde Slováky z Cudahy, Wis.; bylo mně řečeno, že nemají cvičitele, ač nářadí i místnost mají. Ti nešťastní cvičitelové, ti by mohli nadělat práce, jen kdyby jich všady bylo! Na zdar!

J. Zahořík.

Edwardsville, Ill., 28. ledna.

Milí bratři! Musím vám opět podati zprávu o činnosti jednoty naší. Dne 30. prosince 1911 odbyvala jednota naše výroční ples, jenž vzdor slušné návštěvě málem by byl skončil deficitem, jak snad už ani jinak tady nejde. Dne 7. ledna 1912 při schůzi přijato bylo 5 nových členů a 4 členkyně. Při schůzi této učiněn pokus o zřízení místní veřejné knihovny. Jednota naše k tomu ešli odevzdá celou svoji knihovnu, vyjma knih odborných. Ku zřízení této "knihovny" požádány jsou všechny místní spolky za spolupůsobení, což doufáme, že se také stane. Že i česká veřejnost bude požádána za přispění, jest samozřejmé, neboť my zde jsme jen samí chudí horníci. A co nás k tomu nutí? Hlavně touha po vzdělání a pak připadá na tento rok slavnost 100letého trvání městát Edwardsville. U příležitosti této slavnosti bude se každý chlubití svojí vyspělostí, svojí silou. Černá havěť, již tu většina, jak dosvědčuje 12 kostelů, zajisté se chlubití bude svými továrnami na ohlupování lidu, svými nedělními školami i počtem k farnosti jich patřícími atd. a co my Češi? — Prvda, již zde máme dosti prostornou síň Č. S. P. S., stojí několik roků, ale žel, že dluh na ní váznoucí není zaplacen. A co jest toho příčina? Rozhárané poměry mezi krajany. Tot' již snad kletba lidu našeho. Nedělní svobodomyšlná škola má asi 30 dětí a vím dobře, že jest jich zde nejméně 50. A proč nechodí všichni do školy, vždyť nic nestojí? Odpověď snadná. Není a nebude tu člověk, který by byl s to lid zdejší sjednotit. "Nepošlu je tam k vůli tomu" — "a já zase k vůli onomu," — a tak jdou ty planné výmluvy dál. Jak vidno, nemůžeme se se žádným hmotným majetkem pochlubit (na což moc váhu nekladu), ale tu aspoň se chceme pochlubití svojí silou mysle, svojí vyspělostí, neboť to jsou statky, které nehynou a které předčí svojí cenou vše ostatní. Mládež naše po většině vypůjčuje si knihy z městské knihovny, což má za následek, že i ta dospívající mládež se nám odeizuje čtením knih jazyka cizého. Pročež volám k vám: "Dejte mládeži mladší, dospívající i dospělým knihu — knihu českou!" Na zdar!

Fr. Šimáně.

Chicago, Ill., 28. ledna.

Snad bude některým našim Sokolům divné, že se již třetí měsíc neobjevil žádný dopis v našem orgánu od té naší Slovanské Lípy. Za to ted' toho bude trochu více, neboť chei podat obraz nynější činnosti naší. Nyní panuje u nás čilý život na všech stranách, až na některé výjimky, a řekneme si upřímně. 26. listopadu a 25. prosince sehráli naši ochotníci pěknou veselohru "Zlatý pavouk"; na nový rok jsme měli veřejné, spojené s divadelním představením. Byla sehrána našimi ochotníky sokolská hra "Pro péro sokolí" a při tom byly udíleny záslužné listiny našim veteránům. 13. ledna jsme měli maskarní ples. Možná, že se bude některý nejenom náš bratr, ale třeba někteří bratři z jiných sokolských jednot trochu durdit nad tímto dopisem, ale nemohu si pomoci. Nemohu nechat' přejít jen tak mimo. Napřed něco o tom našem divadle. Věřím a vím, jak se ti naši ochotníci namáhali a někteří málo toho svého času vynaložili, aby podali ukázkou své činnosti a námahy našemu členstvu, avšak zatím se ve svém očekávání sklamali, neboť moc malé procento z těch našich 190 členů znalo svoji povinnost sokolskou

a přišli vzdáti své uznání těm našim ochotníkům. Uznávám, že některým bratřím není vždy možno býti tam, kam je sokolská povinnost volá, ale neuznávám omluvu tu, kterou některý bratr má, nejen že neuzná za hodno býti, kde býti má, když toho je třeba, ale někteří ještě zašlou lístek, který se jim pošle, zpět a ještě se všelikými poznámkami. Bratři, to není sokolské jednání! Zdá se mi, že mnohý bratr promarní více desátek v nějakém tom "pětákovém", nežli těch pár centů, jež na něm požadují u nás nanejvýš třikrát do roka. Potom ovšem věřím všem těm nářkům finančním ve všech jednotách, když jedno procento členů v našich jednotách se namáhá, jak jen může, kdežto 2 procenta členstva se na to vše netečně dívá. Jsem převědčen, že kdyby každý ten člen, co jich ve všech jednotách máme, přiložil jen jednu ruku ku práci, tak by jistě odpadly brzy ty nářky, pak by jistě žádná jednota nezaslala nikdy žádných lístků zpět, které se jim zašlou na veřejné anebo na nějakou významnou slavnost sokolskou. Jak jsem již podotkl, měli jsme na nový rok veřejné, na kterém se podílelo 65 členů; kritiku nechci podávat, protože jsem jak dopisovatelem, tak i cvičitelem zároveň, to ponechám bratřím z jiné jednoty, kteří tam byli, i doufám, že již bude též v příštím čísle a snad nebude tak přísná, neboť upozorňuji, že jsem zde v Americe teprve tři čtvrtě roku a každý zajisté zná ty moje začátky u naší jednoty. Zajisté známo, že se u nás neevičilo asi 6 roků, ano dokonce jsme byli již považováni za živou mrtvolu. Zatím ale díky těm našim Sokolům a některým bratřím, že zase přinesli život do té naší evičírny a tím také donutili ty ostatní členy, ovšem ne ještě všechny, ku další práci. Doufám však, že se vzhopí ještě ti ostatní a že zase pomohou přivést tu naši Lípu tam, kde bývala před lety, a když potom budou všichni ti členové vykonávat vše, k čemu se zavázali, když k naší jednotě přistupovali, tak zajisté nezažijeme toho trpkého sklamaní od jiných některých jednot sokolských, jakého jsme nabyli při posledním našem veřejném vystoupení tím, že když jsme jim zaslali listky do prodeje, o kterých snad ani nedali svému evičicímu členstvu vědomost, jednoduše poslali zpět. Bratři, dojistá některý z vás mohl by místo strávení více večerů při tarokách věnovat jich několik pro tu aneb zase pro onu jednotu, zvláště když pořádá nějakou významnou slavnost. Zajisté by pak neměla žádná jednota zasluženou výtku v našem listě, jako napsal poslední bratr Ort. Měl bych ještě toho více na srdci, ale tuším, že bych ubral více místa, nežli třeba a pak chei dopřát ještě slovo i druhým dopisovatelům. Však ještě několik řádek těm našim starým evičencům! Bratři, vyzývám vás, abyste se zorganizovali zase v jednu anebo ve dvě čtyř evičící, tak zvané "medvědí čtyři", i budu vám věnovat každý čas, na kterém se mezi sebou usnesete. Přijďte do evičírny a udělejte si váš vlastní den ku evičení. Nebude žádnému na škodu! Ještě než skončím svůj dopis, musím vzdáti všem těm mým evičencům díky za překvapení, které mně připravili na nový rok tím, že mně věnovali krásnou památku o veřejném. Nikdy toho dne nezapomenu. Též uznání bratru Černému a všem bratřím, kteří si vynasnažili, aby náš krásný ten večer obstál důstojně. Na zdar!

Franta Petr.

Baltimore, Md., 29. ledna.

Na sklonku měsíce ledna odívá se příroda v krásné bílé roucho; celá krajina, kamkoli jeden pohlédne, pokryta jest běloučným hávem, pod kterým zdá se, že vše podřimuje. Krásné zimní období jest s námi, poskytuje tomu útvaru zemskému a živočichům po třech obdobích úlevu, odpočinku a takřka posiluje opětně ku dalšímu zápolu a práci.

Povázíme-li ale život, bytí člověka, přijdeme k úsudku, že není snadné a téměř nikdy odpočinku.

Vždyť celá ta cesta osudem člověku vytknutá jest jaksi pout', na které jest nám se bráti. —

Setkáme se tu se zdarem, štěstím, obtížemi; tu ostří

zármutku raní srdce naše, onde pak radosti provází nás cestou slunnou. —

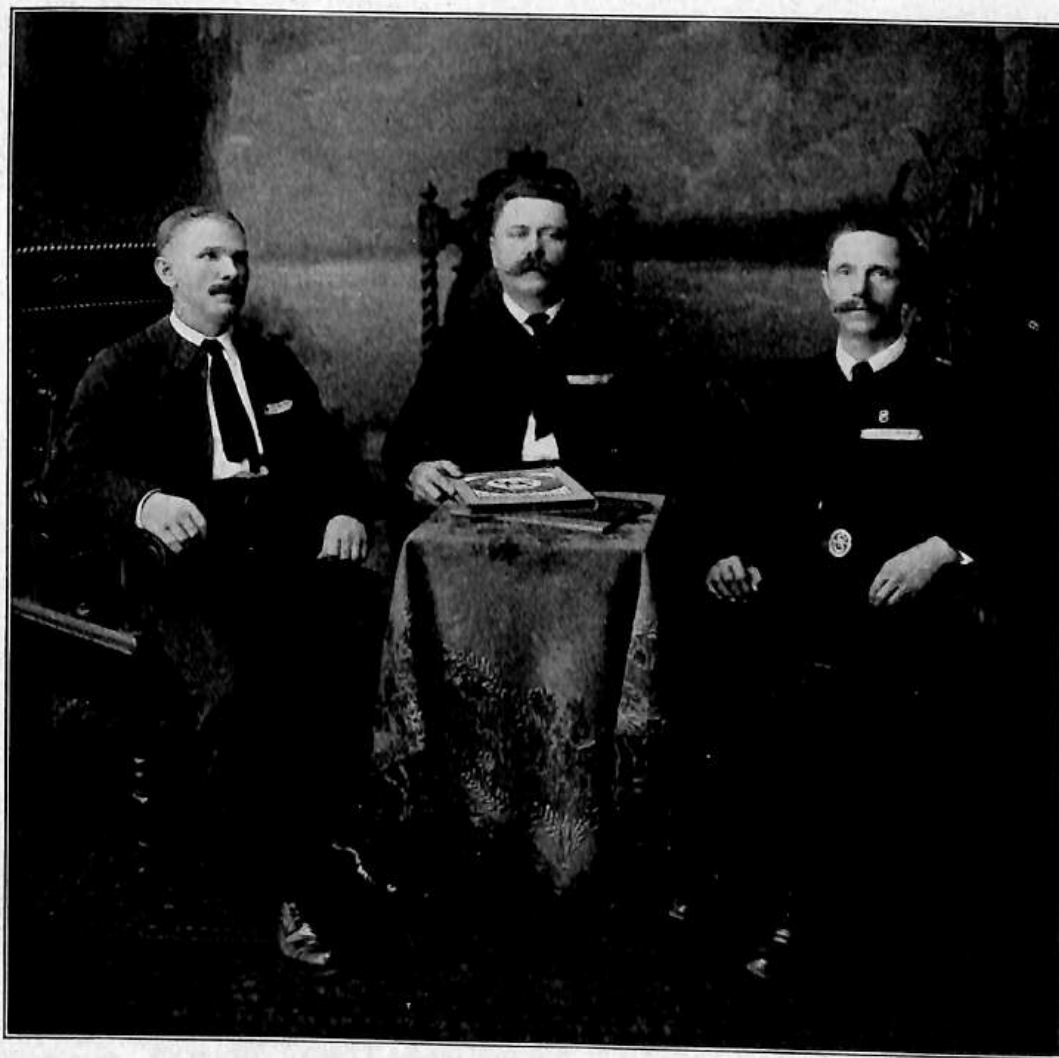
Ale ty cesty naše jsou rozdílné, co se týče plodnosti a pravého žití. Nedá se dnes upříti, že výchova tělesná a mysl hraje svou neocenitelnou roli, že usnadňuje, a značně napomáhá raziti si cestu bez bázně vlnami životními.

Není možno býti lépe obohacen, nežli nad pravé zdraví, krásně vyvinutého těla, mocného ducha, jenž ve spojení šlechetného citu, čestného charakteru, pevné vůle, nemůže býti ničím jiným nahrazen. K tomu všemu máme cestu otevřenou, k tomu vede nás a hlásá to naše Sokolství, a to všem mělo by býti našimi nepostrádatelnými vlastnostmi.

mohli: "Konali jsme vše, co možno pro původ, národ, blahobyť svůj."

Dobré procento Sokolů skládá u přijmutí jednot svých sliby, které pak nekoná, konání jich jest jim pak lhostejné naprosto. Uvažte, bratři, hled'me, by jednání, práce a vše bylo nás důstojné. Jest vskutku nutnost vzpruhy v řadách našich; velmi nerad píši, ale jest to pravda do očí bijící, jest smutno, bolno, když povážíte, že z 218 členů naší T. J. S. Blesk navštěvuje cvičení asi 20; že schůze naše jsou slabě navštěvovány a v dobrých, šlechetných podnicích shledáte se s těmitěž bodrými tvářemi, jež nikdy nechybí a které s hravostí sečtete.

Z Památníku T. J. S. Fügner v Long Island City, N. Y., vydaného ku oslavě 25-letého trvání v sobotu, 14. října 1911.
Fotografoval J. O. Záklasník.

Zakládající a dosud žijící členové Těl. Jed. Sokol Fügner v Long Island City.

Obérmě sobě za družku vědění; to zajisté přivede nás k blaženému cíli; bud'me hloubavými a sami sobě upřímnými. Vždyť říká se: "Osvětou k svobodě, vzdělaností k blahobytu." Co již bylo napsáno a skutky dokázáno, a přece, jak píše br. Holan: "že duch nehybnosti a těžkopádnosti vane v jednotách, stěží srovnatelný s pružností právě sokolskou," a dále, jak br. pořadatel cituje: "Pravdu pochopit, jí neohroženě hledět v tvář, dle ní jednat, jen to nás zachrání a zvelebí. Je nedůstojno, ano sebe zrádno, s málem se spokojiti!"

Ano, jděmež na pravý stav věcí, budujme na těch podstatách našich drahých předků, aby jedenkrát na konci pouli naší každého z nás s úsměvem vítězným v tváři říci jsme

Co se týče návštěvy tělocvičny, ta něco málo ochabla v týdnech minulých, ale bude co nevidět v opětném proudu, obzvláště žactvo již v hojném počtu se dostavuje. Cvičí se dle rozvrhu hodin pod horlivým dozorem br. cvičitelů. Zaslých jsem, že připravují se bratři k zavedení několika veteránských čet. Zdar vám, Sokolové, tot' velice potěšitelné! Budilo by zájem a radost nevýslovnou. Doufám, že v hojném počtu se dostavíte, pak bude mi možno podati zprávy obšírnější v dopise příštím.

Těž vzdělávací činnost pokračuje utěšeně; dram. odbor opkoval o novém roce "Pražské švadlenky" a to s úplným zdarem, obzvláště první tři jednání.

Dne 27. ledna přednesly nám dívky České Svob. Školy

„Honza pán“ a to s obdivuhodnou lehkostí a přesně. Jejich krásná, čistá i jasná výřečnost v té milé mateřštině zasluhuje pochvaly. Návštěva nebyla taká, jak dalo se očekávat, ale mravní výsledek byl skvělý. Horlivý učitel školy Dobroslov Paska, zasluhuje veškerého uznání, neboť svou příčinlivostí docílil mnohých úspěchů. Dne 8. února sehraje odbor náš krásné drama „Václav Hrobčický z Hrobčic“; též v tento měsíc pořádají se naše 40. Šibřinky.

Dne 13. ledna rozloučil se s námi jeden z našich zakladatelů Sok. Jed. Blesk, br. Václav Šimek, jehož pozůstatky doprovodili jsme k poslednímu odpočinku, dne 16. ledna. Nelitostná smrt vyrvala jej z náručí jeho přátel, učinivši konec života muži tak dobrého, šlechetného srdce, který byl znám široko daleko. Čest budiž jeho památce! Vyslovuji všem svoji hlubokou soustrast.

Na zdar!

Vinc. J. Ševčík.

St. Louis, Mo., 29. ledna.

Tak šťastně jsme se rozloučili s tím starým rokem, aby opětně jsme hleděli budoucnosti vstříc. Naše T. J. S. pořádala 31. prosince zábavu; tak činí po mnoho roků. Program toho večera byl více zpěvní a pak jednoaktovka. Že naši pěvci si nechali tentokrát záležet, nebude nikdo upírat a býti. též na výsledek hrdí, že se jim Sylvestr podařil. Je výsledek dobré práce a obětavosti. O půlnoci provedena scéna starého a nového roku, pak nastalo objímání, potřásání rukou, přání a slibování; zdali se všechna vyplní, budeme mít úrodný rok v našem Sokolu. Aspoň tak očekávají možno při správě nynějších činovníků. Byl jsem též překvapen, že máme všechny pracovníky ze staré školy, ale nanejvýš dobré činovníky. Starosta Fr. J. Holman, náměstek J. Šiška, tajemník Aug. Tesař, jednatel V. K. Tríska, účetní Fr. Ettvert, pokladník Ant. Pešout, náčelník V. Zavasil, výbor majetku: Jos. Janda, Fr. Buršek st. a V. Hejtmánek; knihovník V. Procházka, ředitel divadla Fr. Rainer atd. Těm mladým ponechán zábavní výbor, tělocvik, divadlo i zpěv. Každý bude mít dosti práce po celý rok, jen svorně, s láskou se činit, pak půjde vesele ku předu.

S měněním a vážením členů i druhých jsme hotovi, teď jen hledat ony upomínky z dob dřívějších, aby výstavka N. J. S. byla četná a bohatě opatřena; nečekejte, bratři, na poslední den. Víme, že mnozí z vás máte různé věci, ani třeba nevíte, prohledejte vaše skříně a naleznete mnohé zajímavosti z dob dřívějších. Že při práci té i naše sestry se musí účastnit, jest rozhodně samozřejmo, jen bych si přál, aby předčily naše Sokoly; teď hledejte a hned odevzdejte výboru.

Ze soukromých i veřejných zpráv zvidáme, že br. R. Stýblo, cvičitel Plzeň. Sokola v Chicagu, Ill., dostal své práci, v které se mu podařilo soustředit veškeré slovanské Sokolstvo v městě tom pod jeden prapor v práci technické, jest významné a krok ku předu a zajisté uvede tělocvik u větší rozmach v pospolitě práci. U nás v St. Louisu jistě v některé nejbližší schůzi bude učiněn v tomže směru pokus. Dnes máme tu sbory Dalmatinský Sokol, Slovenský Sokol, Chorvatský Sokol a Polský Sokol, sbory to dosti na členstvo silné; kdyby podnik se zdařil, prospělo by nejen slovanské vzájemnosti v práci národní, v práci tělocviku i sokolské; doufáme, že se tak stane.

Mnoho se u nás mluví: „Tak co, pojeděš do Prahy?“ — „Což je o to, já bych rád, ale prostředky nedovolují.“ Ovšem ten, který jen trochu může, neměl by této příležitosti opomenouti. Býti přítomnu VI. sletu všesokolskému, pohlížeti na práci sokolskou, viděti ty ohromné šiky Sokolů, pokochati se krásou přírody naší vlasti, na kterou tak často myslíme, spatřiti rodná města a místa našeho mládí, to vše musí mít velký dojem na každého, zvláště ale když může zvolati: „Jsem také Sokol!“ Nebude dobré zvoliti užší výbor, který by mezi Sokoly i na veřejnosti činně pracoval a

mohl podávati bližší informace; máme ovšem ve svém středu br. K. Jeřábka, který je pověřen firmou ku přihláškám, ale jednota měla by též věděti, jak počet Sokolů se hlásí; nečekejte na poslední dobu, hleďte, kdo miní jeti, již nyní se připravovat a získati počet přátel věci naší co největší.

Dne 27. t. m. měli jsme 37. výroční Šibřinky; že se vydařily, je jisté. Výbor zábavní se přičinil a překvapil každého svým vkusem, jak to asi bude vypadat, až se po smrti dostaneme do toho „Podsvětí“ (nemyslím, že by to tam bylo tak zlé, když je čím hasit). Výbor pilně pracoval po celý týden a pekla přibývalo, až pak bylo úplné a myšlenka sama dosti dobře vystižena, neboť čertů se dostavilo hodně a čertic ještě více, z kterých ale nebyl strach a mnohý při tanci tu čertici držel v objetí, „po celý život“, abych tak děl. Že návštěva byla veliká, dokazuje, že v poslední době jednotě naší se vše lépe daří a lépe se pracuje, neméně nesmíme posuzovati zábavy jen dle příjmu, ale dbáti i mravních výsledků, vždy a všude mít na mysli, že pracujeme pro Sokolstvo i národnost naši.

Dne 14. února t. r. připadá 47. výročí založení prvního tělocvičného spolku Sokol v St. Louis, Mo. Jednota naše oslaví památnou schůzi, ku které svoláni budou naši členové s rodinami a budou tu Slovenský a Dalmatinský Sokol. Výbor pilně se připravuje.

Na zdar!

Vác. K. Tríska.

Granger, Texas, 29. ledna.

Jest již na čase zase něco napsati do našeho listu, aby mi nebyla připomenuta povinnost. Ono se řekne psát, ale co? Napiše-li člověk trochu té pravdy, tu musí se obávat, aby se mu nedostalo „satisfakce“ tak pěkně „po sokolcku“, nenapiše-li nic, je také zle; — inu, tihle dopisovatelé mají opravdu slasti! Jednou za tři měsíce napsat něco do orgánu není mnoho, ale i za tak dlouhou dobu nelze mnohdy látku k napsání sehnati, zvláště když se neevičí, schůze neodbyvá, atd. Uplynulý rok 1911 byl těžkým zkušebním kamenem pro T. J. S. Granger a někdy se zdálo, že v té rozháranosti, liknavosti a až mrazivé netečnosti členstva musí se jednota rozejíti. Ve cvičitelském sboru panovaly třenice téměř po 8 měsíců a podle toho také vše vypadalo, neboť když ti, již mají býti vzorem zkázněnosti vynikali všude nekázní a samolibostí — tu nebylo divu, že vliv ten působil na veškeré členstvo. Celkem vzato byla návštěva evičení tuze slabá, přetřovaná častými prázdninami. A divno jen, že někdy bratři si nevzpomenou na čestný slib, který při vstupu do jednoty složili. Že hlavním úkolem Sokola jest tělocvik, uznává při přijímání každý — jenže na to se brzy zapomene. Schůze byly navštěvovány příliš chabě, ač tajemník každou téměř schůzi svolával poštovními listky, což je skutečnou a zřejmou nedbalostí, Sokola nedůstojnou! Takový člen, který ani jednou do roka do schůze se nedostaví, evičení pořadová ne navštěvuje, ba ani příspěvky si nepřijde zaplatiti a nechá za sebou br. účetníka běhati, orgán nechte — takový člen věru za mnoho nestojí a nevím, má-li býti nazván Sokolem... Vzhledem k nepořádnému placení příspěvků, ukázalo se, že nejlépe jest, jedná-li se přísně dle stanov N. J. S., neboť byli bychom se málem ocitli na pokraji finančního úpadku, a přimlouvám se, aby s každým členem, který zůstane s placením pozadu, naloženo bylo dle stanov. Počet členstva za rok 1911 klesl z 52 na 38 a at' nikoho nepřekvapuje, klesne-li na 25. Bude ovšem méně členů, ale za to méně zklamání a méně „syslů“.

V minulém roku zatancovali jsme si na jednom maškarním plesu (v lednu), který nám přinesl nepatrný finanční výtežek; pořádali jsme jednou veřejné (v srpnu), jež mělo sice uspokojivý mravní výsledek, ale dopláceli jsme; naše I. četa účastnila se veřejného. Těl. Jed. Sokol Oenaville a naše účast byla bratřím oenavillským vítanou. Družstvo do Oenaville bylo vysláno T. J. S. Granger, ale na vlastní útraty

borečů. Veřejné cvičení T. J. S. Oenaville potkalo se s úplným zdarem a tamní bratři přislíbili svou účast na naše veřejné, které mělo býti uspořádáno v říjnu, leč sešlo z toho. — Podal jsem tu v hrubších jen rysech obraz naší "činnosti" za rok 1911.

Výroční schůzi odbyvali jsme 21. ledna, ježto následkem studeného a deštivého počasí z prosincové schůze sešlo. Na rok 1912 zvoleni téměř všichni starší činovníci s výjimkou pokladníka (bývalý pokladník zvolen za náčelníka) a s malou změnou v technickém odboru, jakž následuje: Starosta, Eng. Jelínek; náměstek, A. A. Špaček; tajemník a dopisovatel, B. Hatka; účetník, F. L. Machů; pokladník, Fr. Genser; náčelník, Franta Chuděj; místonáčelník, B. Hatka.

S novým rokem pouštíme se do práce s novým nadšením, novými silami vykonati chceme větší kus práce, než roku předešlého. A dokážeme toho? Bratři, zajisté ano, pakli svorně, pilně a s nadšením pracovati budeme! Jen práci, opravdovou práci, činnost a vytrvalostí dospějeme k metám vyšším. Máme dobrou cvičitelskou sílu v br. náčelníkovi, který přislíbil všemožně naplniti páky, aby naše tělocvična proměněna byla v mraveniště, což se mu může podařiti jen za pomoci všech členů. Pokusme se znovu získati dorost, který neblahými spory v cvičitelském sboru jsme ztratili. Napněme síly, abychom získali pro věc naši i ženy, které by si zřídily samostatný odbor Sokolek! Nebot' snahy naše musí vniknouti do rodinného života Čechů — jinak věc sokolská nedozná u nás hlubšího pochopení. Tam u rodinného krbu vychovávají se příští Čecho-američané a proto musíme získati pro věc sokolskou i ženy.

Máme naději, že Župa Jižní bude vydržovati společného cvičitelte, který rozdmýchá ohýnek myšlenky sokolské na Jihu. Získání dobrého řečníka pro přednášky u texaských jednot mohlo by přinésti neocenitelné ovoce snahám našim. Akce tato mohla by býti provedena hravě za součinnosti jiných spolků, řádů Č. S. P. S. a S. P. J. S. T., musela by však býti řízena rozumně. Byla by vzpruhou nejen naší, nýbrž i veškerého národního života v Texasu. Naši krajané v Texasu považují se býti nejlepšími vlastenci, když náleží k české podpůrné jednotě — jiné snahy, jako české školství, práce osvětlová a pod. jsou u nás zjevy ojedinělé; o tom můžeme se přesvědčiti v texaských časopisech v rubrikách dopisovatelských! A časopisy jsou věrným a výmluvným obrazem kulturní výše národa.

Na zdar!

B. Hatka.

Chicago, Ill., 29. ledna.

Ještě nikdy mi nebylo péro tak těžké, jako právě při tomto dopise, který nerad píši a přece musím. Ne snad k obhajobě své, ale k obhajobě cvičičího členstva, toho sokolského jádra. Sám již jsem zvykl podobnému lehtání. V posledním čísle "Sokola" je podrobná zpráva o činnosti Plz. Sokola za rok 1911, podaná br. Dvořákem, nynějším starostou naší jednoty. Po přečtení oné zprávy poznal jsem, že se br. Dvořák špatně informoval a proto jsem nucen sám jemu vysvětliti o tělocvičně podati. Nebudu citovat jednotlivé věty, bylo by zbytečné, dlouhé a proto omezím se na pár slov. Ovšem nejprve zase jsou v tom ty naše nešťastné závody Župy naší v Cedar Rapids, Ia. Předně s těmi prvními četami bří, stačí se jen podívat do Památníku N. J. S., vydaného na oslavu 25letého trvání, na závody N. J. S. pořádaných. Dále v srpnovém čísle 1911 jsou uveřejněny soudcovské tabulky, kde pěkný jest přehled o postupu jednotlivých čet, a zda-li mne zrak neklamal, je četa třetí čtvrtou, ačkoli všech čet bylo dvanáct. A proto snad je to vina onoho pořádacího výboru, že dal jen tři ceny. Kdyby bylo více cen, mohli obdržet též. (Viděl jsem, že četa obdržela sedmou cenu a co bylo radosti a chvály.) A kdyby i toho nebylo, ta četa nevyčvičená dostala první cenu na prostná. Či snad jsou prostná vůbec zbytečná v zápolu? Nebudu šířiti slov, co

prostná jsou, k čemu slouží a čeho jsou základem, ale když již se pohlíží na ně jako nežádoucí, pak musí každý doznat, že prostná cvičit je umění; to snad ví každý Sokol. A v které tělocvičně tyto cviky zůstávají ladem, pak toho jména Sokol škoda. A tohoto ti bří. se dodělali v několika nedělních a sám musím doznat a všichni ti, kteří přítomni závodů byli a je sledovali, že ti hoši naši se statečně drželi, že chvály zasluhují. A konečně, v čem spočívá ten náš úkol a cíl? Vždyť prý nechodíme na závody proto, abychom všude vyšli s palmou vítězství. — A konečně ta vlastní práce v naší tělocvičně. Slyšel jsem mnoho od jiných jednot a od bří. naší jednoty: takové návštěvy cvičení vůbec nepamatují, atd. Br. Dvořáku a bří. Plz. Sokola, některý večer s večerními žáky cvičí nás až přes 70 pravím přes sedmdesát. A chování mezi nimi vzorné. Radost přijít, jak cvičící bří. spolu jednájí a spolu drží, lepší jsem dosud neviděl. Stane-li se však někdy nějaká šlamastrika, ta řevnivost, pak tím nebyli cvičící členové vinni. Jsem jist, kdyby byl br. Dvořák rádně o věci se informoval, když již chtěl psát, možná, že po vyšetření by se byl o tělocvičně tak nezmiňoval.

Na zdar!

Rudolf Stýblo, t. č. cvičitel.

Long Island City, N. Y., 30. ledna.

V posledním čísle jsem opomněl, že i bratr Fr. Vozáb jest stále dobrým a činným členem a že také pracuje ve výborech po řadu let jeho členství u jednoty naší. Právě v den naší jubilejní slavnosti 25leté slavil jeho padesáté narozeniny. Dostalo se mu gratulací ze všech stran a tu ještě jednou mu přeji, aby v jeho posud dobrém věku dočkal se zase v dobrém zdraví příští naší slavnosti. Dne 30. prosince 1911 náčelník svolal nás členstvo jednoty ku prohlídce stejnokroje. Jak se těšil, že se mu dostaví do jednoho, jelikož bylo poslední den v roce, ale chybou je, že jej bratři zklamali, neboť se mu jich sešlo jen asi 12, jak mně pravil. Sám přišel jsem později, tak že nevím, mnoho-li jich bylo celkem. Jen po místnosti jich několik hovořilo. Sám jsem dostal důtku, že je napomínám v "Sokole", že mají býti v čas na místě a sám že tak pozdě přicházím. Ano, bratře náčelníku, tentokrát bylo mojí vinou, přiznávám. Dne 27. ledna jsme odbyvali naše 21. Šibřinky, které se nám zase jednou skvěle vydařily a to jest jen zásluhou našeho dobrého výboru zábavního, že jaksi vybouřil naše Sokoly z jejich spánku a přiměl je, aby se podíleli na té rozkošné bratrské zábavě. A co nás překvapilo nejvíce, že se k nám dostavil cirkus "Vrčka z Vrčie". Bylo velmi pěkně provedeno a též každého zajímalo i bavilo. Naše sestry se dostavily v plném počtu a v masce jako skupina Cikánek, bylo ovšem též velmi zajímavé a dobře provedeno. Mám za to, že si bratři toho povšimli, jak naše sestry a tak malá hrstka jich, nás ve všem možném podporují. Uznáte dojista, že i my jim pomáhati máme v jejich práci, jakž naší povinnosti. Zábava trvala až do pozdních ranních hodin, v čemž má též zásluhu náš dobrý bratr kapelník Jos. Sladovnik.

Na zdar!

Jos. Koutník.

Chicago, Ill., 31. ledna.

Nejprve několika slovy zmíniti chei se o činnosti T. J. Sokol Praha v našem Town of Lake. Co se týká tělocvičny a cvičičích bratří, mohlo by býti trochu živější, jelikož za nedlouho budeme pořádat zase veřejné, a tak by neškodilo, by se bratři připravili, jak náleží v pravý čas, ne zase nechat všechno až na poslední chvíli. Nyní jsou ovšem zase na prvním místě zábavy a to maskární plesy atd. Naše jednota pořádala svůj maskární ples 13. ledna. Abych se o tom šfíjeji rozepisoval, to by asi málo koho zajímalo, proto se zmiňuji jen stručně a sice, že se nám vydařil dobře, návštěva byla četná, masek různých velké množství, tak že čistý zisk bude sti slušný a jelikož se účastnily známé spolky a kluby, máme zase co oplácet a nemine týžne, abychom se hromadně

nesúčastnili zábav těch, kteří zase nás podporovali. Dne 20. února pořádáme dětské sokolské Šibřinky pro naše káňata, aby se zase vespolek pobavili a další chut' do sokolování dostali.

Smutnou zprávu jest mně též zdělití a sice, že bratru našemu Václavu Klausovi zesnula jeho drahá choť, zcela neočekávaně, téměř náhle. Táž patřila k odboru Sokolek Praha. Zrovna dnes, co tyto řádky píšu, konal se pohřeb za velké účasti přátel a známých, kterýchž přízni se rodina br. Klause těší a kteří mimo 8 Sokolek a 4 Sokolů, již zastupovali naši jednotu, zesnulé sestře poslední poctu prokázali, doprovoduše ji na náš Česko-Národní hřbitov k věčnému odpočinku. Bratru Klausovi a zarmouceným pozůstalým vyslovujeme naši hlubokou a srdečnou soustrast.

Nastávající šestý všesokolský slet letos v Praze slibuje být pravým národním svátkem všech Sokolů jak českých, tak slovanských, "modrých i červených", a účast' bude jak z Ameriky, tak i z jiných zemí, jak se již nyní dočítám, obrovská a bude ovšem státi za podívanou na tu naši zlatou matičku Prahu, jak bude slavnostně vyzdobená a již v duchu si představuji ty nepřehledné řady a šiky jásajících Sokolů i Sokolek. Škoda, že nás zde v Americe jest velké množství Sokolů, kteří bychom rádi též brali na všem vřelého podílu, ale žel, že k vůli ponejvíce vojenským povinnostem, vzdor tomu, že jsme již americkými občany, nemůžeme se odvážit na cestu a slet se vydat. Jsem sám jeden z oněch mnohých, ačkoliv jsem si 3 roky odsloužil, přece jenom k vůli nedostavení se k pozdějším vojenským cvičením nemohu se k návštěvě staré vlasti dvážit a takových případů jest mezi námi velké množství. Ale tím dychtivěji budeme sledovat zprávy a těšit se v duchu s našimi št'astnějšími bratry, kterým bude popřáno sletu seúčastnit.

Na bdar!

Ottokar Ratchovský.

Chicago, Ill., dne 31. ledna.

Ale, ale, bylo skutečně zapotřebí takového ostrého odsuzování, protože se náhodou nepoved' vtip našemu br. Dvořákovi? Dopis byl čten v naší schůzi, my ovšem věděli, oč se jedná, přijmuli jsme za žert, obzvlášt' když prošel přísnou censurou br. pořadatele. Známe br. Orta jako nadšeného a nadaného Sokola a kdo z nás neměl by příležitost se seznámit s jeho činností novinářskou a právě proto bychom mysleli, žeť shovívavější vůči méně nadaným. Co mne ale zaráželo v onom dopise, byla poznámka o dopisovatelích vůbec. Nás nově zvolené může jen zastrašit! Ty naše dopisy psány svědomitě, ale většinou nezkušeně, že by mohly mít nějakého podílu při oceňování našeho magazínu. Kdyby tomu tak bylo, pak as málo by těch dopisů bylo. Ukládat jednotám, že mají jen lidi, kteří mají něco v péře, volit, pěkně to zní, ale kde je vždycky vzít? Schopní, kde jsou, nepřijmou úkolu toho vždy. Trochu šetrnosti k ochotným, třeba nezkušeným, je třeba, chceme-li občas nějakou tu zprávičku obdržet. Ku příkladu já sama. Odbor můj jest domácnost; že umím číst a psát česky, mám jen co děkovat té malé české školce new-yorské, ale ku pravopisu nedošlo. Přes moji vůli byla jsem sborem zvolena dopisovatelkou a teď' jestli neshledáte v tom mém péru něco, je vinou mou? A ještě ke všemu hned se mnou "ex officio do redakčního štábu"! Kritika je dobrá a potřebná, ale musí se s ní zacházet šetrně, v příliš velkých dávkách může škodit.

V rozpacích vezmu "Sokola Amer." a počnu číst od stránky první a nepřestala jsem, až jsem přišla k těm třem vevyznamným slovíčkům, totiž poslední větě v listárně redakční str. 33, pak jsem beze vší obavy počala psát. Místo dopisovatelské je naše, zcela naše. Látka pořadatelů je tak bohatá, že dovede udržet úroveň časopisu s nejlepšími beze strachu, že by naše nedostatky mohly býti na újmu magazi-

nu nám tak milého a pak ta poslední věta svědčí o dobrém strážci, jenž zároveň snaží se vychovati písmáky nové.

Ta soška, která tak nešťastně dopadla pro bra. Dvořáka, ale tak št'astně pro nás, byla elektrická lampa, darovaná a obsazená ve prospěch letního tábora sestrou K. Fialovou, a považte, vynesla sto čtyřicet doll. Zde jsou slova zbytečná, skutek mluví sám za sebe. Jen tolik, jak mocně musí mluvit právě přesvědčení, nadšení k věci a srdce stejně se žádostí o příspěvek k účelu, aby suma taková se získala. To dokáza jen zase naše Karolina Fialová. Myšlenky naše dobře vytihla starostka slovy: "Kdybys nebyla tak těžká, nosily bychom tě po síni!" Klobouk pro stejný účel darován sestrou M. Motisovou, vynesl \$53.00. Sestru Motisovou můžeme vřadit k těm tichým, skromným a stále zaměstnaným živilům, které v sokolských podnicích v čas potřeby dovedou prokázat nejplatnější služby. Ještě zlatý znak, dar bra. Šmahy, je v oběhu; nevíme, mnoho-li ten vynesel, ale jisto již je, že o pohodlí v táboru naši jednoty je postaráno. Stačí vypsát vlastní dojmy z toho našeho tábora jen, abyste pochopili to naše nadšení. Přijely jsme do New Buffalo o 6. hod., br. Babka již nás očekával s povozem pro naše zavazadla, my ale šly pěšky. Nedlouhá a nepěkná cesta po trati a náhle zabočil náš průvodce na pravo a již jsme se octly v michiganském ovocném sadě. Přála bych vám všem tu krásu právě dozrávajících broskvových sadu vidět. Od světlé písčité půdy odrážely se stromy tak posety ovocem, že místy musely být větve podporovány, aby se pod tíhou úrody nezlomily. Jabloně, hrušky, hrozny vína, černaly se mezi listy vinie, ty barvy nádherné, a již jsme v táboře. Zdálo se nám, že jsme přišli domů, že jsme u našich. Místo moje mně vykázano sestrou, která hned ochotně pomáhala ubytovat a již hlásili večeri. Zde opět nás čekalo překvapení; sud'že sami: večere sestávala z roštěné, smažených bramborů, broskvové "páje", chleba, máslo, káva, korunou večere byla rýžová kaše, ta co je promíchána máslem, žloutky, cukrem a jablky, z bílku sníl na povrchu a do zlatova upečená a prosím, na bleděmodrém pekáči se předkládá. Tábor samotný je na vršku, stánky tvoří půlkruh, na východ spatříte v dále vršky posety upravenými farmami a v dolině je rybníček. Na západ je michiganské jezero, které nám skýtá úchvatný obrázek: západ slunce, a na sever je les. Když se setmí, zapálí se velká hromada dříví naboženého pilnými Sokoly. Utvoříme kroužek kol a při arii z opery aneb "rag-time" z grafonu, půjčeném br. Luriem, ztrávíme večer aspoň pro nás v městě vychovaných, skutečně vzácný. Po největší bouři v noci ráno nespátíme žádné bláto, zem je jako houba a proto bylo vše skoro tak čisté ku konci táboření, jako ze začátku, vlhký písek vyschl záhy. Koupání nikde nemůže být lepší a mezi dnem často jsme si vynášly chvílku, kde jsme se tak radily, jak by se to u nás dalo zlepšit a při tom všem ta vzájemná úcta sokolská jednoho k druhému, inu jela jsem na týden, chtěla jsem prodloužit na dva, ale zima zakročila a tak 12. den po obědě nadívaných kuřátek, cezených nudlí, které takřka plovaly v másle, práškové buchtíčky, chleba, máslo, čaj a ovoce, jsem se ubírala k domovu s tím úmyslem, tak jako každá ze Sokolek, které byly v táboru minulém, že musíme jej upravit tak, aby co možná nejvíce našich členů a jich rodin a dětí mohli užít toho dobrodiní. A \$116 zbývalo br. Babkovi při uzavření tábora.

Byla jsem přítomna slavnostnímu otevření zvětšené síně Sokola Chicago i byla hrda na to, že se mohu zvátí Sokolkou. Tak jsem jim vše ze srdce přála, ale byl okamžik, kde jsem vám nebyla zcela upřímnou. Byl okamžik, kdy jeviště bylo ozářeno v celé své kráse a slavnostnímu řečníku plynula z úst nadšená slova o významu tělocviku a pak divadla i zpěvu v české řeči. Tu se mne zmocňoval takový pocit a náramně se podobal závisti, že měla jsem za to, že aspoň této vady jsem v hodné míře ušetřena. Stále jsem viděla to jeviště v naší jinak tak nádherné síni a nemohla jsem se po

dlouhou dobu obrazu zbavit. Co znamenalo by jeviště pro Plz. Sokol! Jaké pole činnosti by nám kynulo! Živý obraz aneb sebe menší cvičení na jevišti, jak hned dovede zábavě dodat jiný ráz. Zdá-li se vám někdy, milé sestry jiných sborů, že Plz. Sokolky jsou málo činné, vpravte se do našich poměrů. Bez jeviště a jeho výhod, ovšem vedle cvičení, a jen tak na nějakou tu zábavu odkázány a udržet počet členstva přes 225. Schůze jsou tak navštěvovány, že je často nouze o prázdnou židli v ložové místnosti a zájem takový, že se pozdě a s nechutí rozházíme. A tu musíte uznat, že s tou nečinností není to tak zlé.

Mile nás překvapil dopis sestry Ant. Porákové, nyní v Portland, Oregon, kam odjela na výlet. Krása krajiny ji tak okouzila, že se nemůže odhodlat k návratu, a aby se jí nestýskalo, založila tam sbor Portlandských Sokolek, čítající 20 členkyň. Deset jich již cvičí; pořádaly zábavu a vydělaly \$75. Je prý tam málo Čechů. Ozvěnu toho našeho hřimavého "Na zdar!" musela slyšet až tam v Oregonu, Toničko. Budeme činnost té nové větvičky sledovat s dvojnásobným zájmem, ana její zakladatelka je Plz. Sokolka. Připomeň jim slova, která tak často zní v naší schůzi: "Tužme síly své, těla, mravní i mysle a jen tak dovedeme uplatnit naše tužby ideám myšlenky sokolské a národa vůbec."

Sestře Marii Fialové odevzdán zlatý odznak starostkou jako dar za práci pro sbor vykonanou.

Musíme se vám přiznat, že při nejlepší vůli nám není možno ani jednu zastupitelku vyslat na slet do Prahy; finanční stav nás tomu nedovoluje. Vyslání Sokolek do Cedar Rapids stálo bez mála \$200 a \$300 jsme v minulé schůzi darovaly bratrské jednotě a bratři již měli asi pro ně místo a myslím, že sestry jiných sborů nejsou o mnoho bohatší. Jedině jak by se mohlo vyslání Sokolek uskutečnit, se mně zdá, je dle návrhu učiněného br. Ortem v nedělním zdejší časopisu. Stálo by za opakování. Říci mnoho málo slovy, je umění, u ženy myslím nemožností. Nepřijdu často, nerada píšu, jako bych slyšela povzdechy: není ož stát. Činovnice pro tento rok jsou: starostka O. Splaveová, náměstka Marta Fialová, tajemnice Anna Vytlačilová, účetnice M. Kalíková, pokladní M. Brožová, dopisovatelka Marie Kalíková.

New York, 31. ledna.

Pověřen úlohou dopisovatele, počínám činnost svou, ač nevím, budou-li bratři spokojeni s prací mojí. V jednotě naší jest práce dost, neboť blíží se slet a výstava sokolská v Praze. Výbor, jenž zvolen by vybrati, co patřícího na obeslání výstavy, stále pracuje a bratři zase pilně zaměstnávají br. Základníka, aby bylo doplněno členské album. V tělocvičně jest též živo, cvičí 5 čet a veteráni. V prosinci pořádali jsme veřejně, jež potkalo se s úspěchem mravním i finančním; co se posledního týče, snad poprvé za několik roků. Pěvecký odbor za spoluúčinkování Těl. Sboru Dívek a Paní sehrál, 25. prosince operetu "Kouzlo valčíku" při plném době. Dramatický odbor sehrál na nový rok "Náš Pepíček". Manželky a Příznivkyně pořádaly sylvestrovskou, kde jsme se bavili až do rána. Minulé neděle sehrál dramatický sbor "Fabriciena" i sehráno k úplné spokojenosti. Náš br. Pavlík věnoval jednotě veškeré ročníky našeho "Sokola Amerického", prvním ročníkem počínaje. Zjistě málo kdo vlastní celých 33 ročníků; jest vidět, jak br. Pavlík lne ku věci sokolské i časopisu našemu, když tak opatrně po všechna ta leta sešit po sešitu střídal a každý ročník dal svázat. Za tento dar bude mu jednota vždy vděčna a voláme "Na zdar!" Výstavka naše bude tím dojista jen obohacena. Dále cvičitelský sbor obdržel knihy odborové a pomůcky cvičební a i jednotliví cvičitelé obdrželi pomůcky od br. Pavlíka.

Smutná novina jest, že nám onemocněl náš br. J. Knedl-

hans. Doufáme, že nemoc jeho nebude dlouho trvat a že brzy nabude svého zdraví, což zajisté každý přeje.

Na zdar!

Frant. Váně.

Chicago, Ill., 4. února.

Přijav na se povinnosti dopisovatele za jednotu naší "Sokol Chicago", umínil jsem si, že vždy spravedlivě posuzovati budu činnosti jednotlivců i celé jednoty, byt' bych i přátelství některých bratří měl ztratiti. Práním mým jest, aby v jednotě naší zavládla příměst, pravdivost a v srdcích bratří všech by usídlila láska a nadšení pro světlou ideu sokolskou. Velké množství bratří u jednoty naší jest nevšimavých života sokolského, nejsou si vědomi povinností svých k organizaci sokolské, jsou jim milejší leccjaké kluby, které jsou jen pohromou našeho českého života.

Bratři, což nechápete, že Sokolstvo práci svou na poli výchovy tělesné hledí vychovati lid silnější, lid zdravější a tím že prospívá nejen lidu českému, ale i lidstvu veškerému. 17. prosince m. r. slavili jsme otevření naší nové budovy, která svojí vnitřní úpravou a krásou stává se nejkrásnější zábavní a divadelní budovou českou v Americe, slavnosti účastnilo se na dva tisíce našeho lidu, hmotný výtěžek dosahuje as \$1,000.00. Program pro tuto slavnost v pravdě příliš sokolský nebyl, mimo živého obrazu, kterýž znázorniti měl účel budovy, představováno v něm: tělesná výchova, dramatické umění a zpěv. Líto mně bylo, když bratří z jiných jednot ptali se mne, zdali budeme míti též cvičební ukázkou a já jim musel odpověděti — ne. Zábavní výbor myslil asi, že důstojnější je dáti v program několik hloupých kupletů. Těšilo nás, že při představení našeho obětavého ředitelstva a stavebního výboru nalézal se na platformě náš pořadatel "Sokola Amer.", br. Jos. Čermák, a župní náčelník br. Rud. Stýblo. Smutno je, že tak málo respektu je pro náčelníka naší jednoty, kde ten se nalézal?

Jak již v předu řečeno, síň naše krásná je, ale bratři, prosím vás, nezapomeňte na ten náš dorost, na tu hrdost Sokolstva, chtějme věnovati se tomu, čemu nás učili naši velcí mužové Fugner a Tyrš. Zařídili jste vše pro pohodlí zábav a divadel, zaříd'te pro naše cvičence a cvičenky vše tak, aby nemusely se cítiti podruhy v této budově — pamatujte článku v "Sokole Amer." "Do svého chceme", nechtějte by dělo se tak u nás. Vštípte v paměť svou: Jednota, která nemůže se vykáhati leč šatem svým a planou zábavou, došla by již jen soustrasti a opovržení.

Dne 25. prosince m. r. sehráli naši ochotníci historickou hru "Psohlavci" na svém novém velice krásně zařízeném jevišti, hra byla dobrá. Dne 21. ledna sehráli lidovou hru "Hraběnka z Podskalí", souhra rovněž zdařilá.

Očekával jsem, že celoroční schůze bude navštívena každým členem; zvědavost, když povinnost ne, že bude pohnutkou dostavení se do schůze, jak nyní naše jednota po tak důležitém podniku, jaké je přestavění naší budovy, si vnitřně stojí. Styd'te se, bratři, je nás 370 členů a schůze navštívena byla asi 75 členy, práci tak ohromnou, jakou prodělávala a prodělává naše jednota, necháváte na bedrách několika jednotlivců, zmužte se a konejte také svoje povinnosti; budeme-li pracovati všichni společně, nebude to námahou pro jednotlivce, povzbudí nás to všechny k práci usilovnější a lehce pomůžeme sobě z dnešní nebezpečné situace v jaké se jednota nalézá.

Do ředitelstva zvoleni zase většinou ti staří naši činovníci, kteří nikdy nelitují námahy, ani času, který věnují životu našemu. Starostou zvolen náš obětavý br. V. Roubal, náměstek starosty br. J. Čermák, tajemníkem J. Zeman, účetníkem V. Otcovský, pokladníkem br. J. Juřena, náčelníkem Fr. Hešík.

Bratří! Jednota jest nucena založiti finanční kroužek, který bude utvořen, jak vám známo na způsob výpomocného spolku, jest na vás, byste se přihlásili všichni za členy tohoto kroužku, pročež neopomeňte tak učiniti, chcete-li, by jednota naše všem požadavkům vyhověla.

Bratří cvičenci! Neochabujte a slibte sobě v novém roce tomto, že pilně a svědomitě konati budete svoje povinnosti k sobě i k jednotě naší. Vzpomeňte, jak Kritobul o proslulé hostině Xenofontově dí: "U všech bohů přísahámť já, že raději krásným chei býti než králem Persie," ve výroku tomto způsobem nepřekonatelným jest stvrzeno, co na paměti každý z nás míti má. Nedbejte, zdali některý člen náš taky Sokol, nazve nás kluky, jak se stalo, politujte ho, že mozek jeho tak zatemněn jest.

Bratru J. Eiseltovi blahopřeji k jeho přijetí do družstva stanoveného pro sletové závody všeslovanské v Praze. Tuž se, bratře, at' cvikem svým četu tu sesílíš a chováním svým at' účtu k Sokolstvu vzbudíš. Škoda, že br. J. Křišťůvkovi byla odepřena příležitost zápolu onoho se účastniti, byl by velkou posilou onoho družstva. Doufám, že pro jiné české závody mu nebude odepřeno účastniti se zápolů, neb není možno, bychom chtěli pro chybu tu, že 2 měsíce m. r. vystupoval na jevišti, vzíti mu možnost účastniti se našich závodů vůbec. Br. Křišťůfek opravdu hledí onu chybu napravití svojí příkladnou prací v naší tělocvičně.

Na zdar!

Rudolf Langer.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

New York, 29. ledna.

Starosta K. E. Hrbek zahájil schůzi, ze členů scházeli br. St. Kostka a sestra A. Veselá, jež byla omluvena.

Br. K. Bernreiter z Clevelandu a br. K. Matoušek z Baltimore zaslali blahopřejné zdravice Výk. Výb. N. J. S. k novému roku, které byly s díky přijaty.

Klatovský Sokol z Chicaga se hlásí v počtu 55 členů za člena N. J. S. a žádá ji o přijetí do svazu N. J. S. Žádost tato byla přijata a jednota ta byla dnešním dnem členem N. J. S. prohlášena.

Sokolky z Platsmouth oznamují, že jim není možno se nadále udržeti, neboť nemají dosti členkyň, následkem toho jsou nuceny ze svazu N. J. S. vystoupiti.

Springrovo knihkupectví v Praze žádá dopisem, aby jim bylo zasláno 100 kusů výtisků "Těloevik" od Čermáka. Usneseno, aby jim bylo vyhověno, a sice, aby bylo čítáno \$2.00 za výtisk bez dopravného, jednatel má obstarat.

T. J. S. Minneapolis oznamuje dopisem, že si přeje býti uveden do svazu N. J. S., dne 25. února 1912, má být požádána T. J. S. St. Paul, by ze svého středu vybrali člena, jenž by onu funkci na se vzal a Výk. Výb. N. J. S. zastupoval a jednotu onu do svazu N. J. S. uvedl.

T. J. S. New York zasílá návrh, jenž si přeje, aby byl všem jednotám k odhlasování předložen, má býti vyhověno.

T. J. S. Little Ferry vyslal výbor do této schůze, jenž zval Výk. Výbor N. J. S., by se účastnil jich slavnosti a otevření nové tělocvičny, zároveň žádali o 2 řečníky. Pozvání bylo přijato a žádosti stran řečníků má býti vyhověno, a sice mají se účastnit br. K. Hrbek a M. Grabenstein.

Vrchní pořadatel "Sokola Amer.", br. J. R. Jičínský, zasílá různé dopisy, vztahující se vesměs k 6. sletu v Praze, stranu výstavky sokolské a vyslání boreů. Dopisy byly přijaty a obsah vzat k vědomosti, zároveň doporučuje, aby červencové číslo "Sokola Amer." bylo vynecháno a srpnové by bylo dvojnásobné. Odporučení toto bylo přijato a jednatel má vyřídit.

Br. J. Čermák zasílá různé dopisy, vztahující se na zkoušky boreů, v Chicagu odbývané; zároveň doporučuje, by bylo vysláno 8 boreů na místě 7 k 6. sletu do Prahy, což bylo přijato; zároveň zasílá účet v obnosu \$6.30 vydání soudců při zkoušce. Účet k vyplacení odkázán. Rovněž podává různá odporučení a dobrozdání v záležitosti, týkající se výpravy, jakož i žádá, aby bylo dopsáno předsednictvu Č. O. S. v Praze a požádáno, aby zaslali veškeré informace, vztahující se na slet přímo na br. Čermáka do Chicaga. Žádosti má býti vyhověno a jednatel má vyřídit. Usneseno zároveň, aby výprava jela pod jménem "Výprava Česko-Amerického Sokolstva", dále usneseno, aby příští nacvičování boreů bylo odbýváno opětně v Chicagu aneb okolí a br. Čermák má být o tom uvědomen. Jednatel má vyřídit.

Firma Brodský & Sovák se táže dopisem, mnoho-li boreů míníme do Čech s výpravou vyslati, aby jim byla místa v čas vyhrazena. Má jim být oznámeno, že vyšleme 8 boreů, vyjma br. Čermáka a Jičínského. Jednatel má vyřídit.

T. J. S. Philadelphia zasílá dopis, jenž byl přijat a má být zaslán župnímu výboru Župy Východní.

T. J. S. Rozvoj zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

Župní výbor Župy Střední zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Svornost žádá záslužní listinu pro br. V. Pospíšila; T. J. S. New York pro br. J. Modra a T. J. S. Blesk pro br. Al. Lejska. Žádostem má být vyhověno.

Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy Sokolkám Omaha, T. J. S. Cleveland, Čechie, Sokolkám So. Omaha.

T. J. S. Edwardsville žádá o poshovění poplatků, vyhověno.

T. J. S. Slov. Lípa, Granger a Portland zasílá jména nových činovníků.

T. J. S. Taylor, Texas, byla dnešním dnem suspendována, neboť nezasílají zprávy ani poplatky vůbec a na zaslané jim dopisy neodpovídají.

Následující účty byly předloženy:

Národní Tiskárna za výpravu a tisk Sokola Amer. za měsíc leden 1912 \$300.05, za tiskovou práci Slovan Amer. \$6. Commercial Eng. Co. za štočky \$5.29.

Br. F. Lier za rytinu pro záslužné listiny a tisk 500 listin \$19.00.

Redakci Sokola Amer. za registraci dopisů a special delivery a poštovné za rok 1911 \$22.90.

Účet br. Liera, pokl. N. J. S. za rok 1911: za 98 registrovaných dopisů \$9.60, za 112 2c poštovních známek a 6 5c do Čech \$2.54, money orders a výměna čeků \$12.56; úhrnem \$27.70.

Účty byly vesměs přijaty a k vyplacení odkázány.

M. Grabenstein, taj.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC LEDEN 1912.

Leden	Příjem.
1. Předpl. na S. A., L. Koutník, Karlín, Čechy...	1.00
S. J. Philadelphia, Pa., za III. 1911.....	14.30
T. J. S. Oenaville, Tex., za IV. 1911.....	12.95
Za těl. knihy od Slov. Sok., N. Y.	.29
2. Předpl. na S. A., St. Zahradník, Čechy.....	1.00
Za knížku Povely od Mendika, V. Hampl.....	.10
T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb., za 1. a II. 1911	35.70
4. T. J. S. Jan Žižka, Waller, Tex., za IV. 1911....	3.90
8. T. J. S. Klatovský Sok., Chicago, za vstupné..	5.00
Sbor Sokolek, Omaha, Neb., za IV. 1911.....	2.25
T. S. D. a Paní, New York, N. Y., za IV. 1911..	13.70
do fondu pro sjezd	25.40
13. T. J. S. East St. Louis, Ill., dluh	8.80

Č. A. S., Chicago, Ill., za IV. 1911.....	26.00
T. J. S. Ravenna, Neb., za IV. 1911.....	7.80
Předpl. na S. A., V. Kuří, New Bedford.....	.75
Sokolky Blesk, Baltimore, Md., za IV. 1911....	2.80
do fondu pro sjezd.....	3.10
Sokol Cleveland, Cleveland, O., za I. 1911.....	51.10
T. J. S. Edwardsville, Ill.....	6.80
15. Předpl. na S. A., Slov. Sok. pro br. Poláčka....	1.50
Č. A. S., St. Paul, Minn., za I. 1911.....	11.70
T. S. D. a Paní, Newark, N. Y., na r. 1912....	2.15
T. S. D. a Paní, Long Isl. City, N. Y., za IV. 1911	2.25
20. T. J. S. Malin, Oreg.	.30
T. J. S. Little Ferry, N. J., za IV. 1911.....	19.30
T. J. S. Milwaukee, Wis., za I. 1911.....	41.90
do fondu pro sjezd za 2. půlletí 1911.....	7.30
T. J. S. Minneapolis, Minn.	2.00
Plzeňský Sokol, Chicago, za IV. 1911.....	110.90
T. J. S. Dodge, Neb., za II. 1911.....	17.10
T. J. S. Iowa City, Ia., za II. a na III. 1911....	11.00
T. J. S. St. Louis, Mo., za IV. 1911.....	58.80
do fondu pro sjezd.....	18.80
22. T. J. S. Praha, Chicago, za IV. 1909.....	71.40
24. T. J. S. Ord, Neb., za IV. 1911.....	26.60
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.	1.55
Č. A. S. Manitowoc, Wis., za IV. 1911.....	11.10
Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb., na IV. 1911	2.60
Za knihu Tělocvik, Sokol Newark, N. J.....	2.00
25. T. J. S. Malin, Oreg.	.60
T. J. S. Praha, Chicago, za IV. 1911.....	64.00
T. J. S. Tábor, Chicago, na III. 1911.....	56.40
27. T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., za IV. 1911..	6.30
29. T. J. S. Schuyler, Neb., za IV. 1911.....	19.20
do fondu pro sjezd.....	6.20
T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans., za IV. 1911	7.80
T. S. D. a Paní, Little Ferry, N. J., za IV. 1911	2.45
31. T. J. S. Žižka, Bruno, Neb., za IV. 1911.....	9.70
do fondu pro sjezd.....	2.90
T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., za IV. 1911..	29.80
T. J. S. Lorain, O., splátka na dluh.....	25.00
T. J. S. Hawthorne, Ill., za IV. 1911.....	7.00
T. J. S. Chicago, Chicago, za IV. 1911.....	113.50

\$ 993.84

Hotovost z minulého měsíce 4,268.98

Úhrnem \$5,262.82

Leden

Vydání.

2. Procenta z ohlášek v S. A., jednatel T. Štefek za rok 1911	\$ 12.50
22. Pořad. S. A. za měsíc leden, Dr. J. R. Jičínský	35.00
Pořad. S. A. za měsíc leden, Jos. Čermák.....	25.00
31. Náhrada soudcům při hlav. skoučce v Chicagu Za 6350 výt. S. A. s výpr., pošt. a přílohou pro leden, Národní Tiskárna v Chicagu.....	300.05
Za obálky a dopisnice pro redakci S. A., br. Letovský	6.00
Za štočky pro S. A., Comm. Art Engr. Co., Cedar Rapids, Ia.	5.29
Za poštovné, registr., express a special delivery za r. 1911, Dr. J. Rudiš-Jičínský.....	22.90
Za pošt. znám., registr., money orders, výměna checků za r. 1911, Fr. Lier, pokl.....	24.70
Za rytinu pro zásluž. listiny a 500 těchže, Fil. Lier	19.00
Za vyplnění diplomů pro T. J. S. Minneapolis, Minn., Alb. Šedivý	1.00

Služné taj. V. V. za čtvrté čtvrtletí 1911, M. Grabenstein	8.75
Služné pokl. V. V. za IV. čtvrtl. 1911, Fr. Lier	5.00
Služné jednat. V. V. za IV. čtvrtl. 1911, J. Černý	60.00
Poštovné za IV. čtvrtl. 1911, a sice poštovné, dovoz a pod	\$8.76
Poštovné za knihy Tělocvik.....	2.80

11.56

Úhrnem \$ 543.05

Příjem \$5,262.82
Vydání 543.05

Hotovost \$4,719.77

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md....	\$1,941.19
Fond pro příští cvičitelský běh.....	54.85
Fond základní N. J. S.	300.00
Záloha na nářadí u Žup a jednot.....	299.74
Půjčky u župních výborů	363.50
Na Union Dime Savings Banku	\$1,000.00
Na Emigrant Industrial Savings Banku.....	2,000.00
Hotovost v pokladně N. J. S.....	1,719.77

\$4,719.77

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA ČTVRTÉ ČTVRTLETÍ od 1. listopadu 1911 do 31. ledna 1912.

Příjem.

Vstupné a příspěvky od jednot.....	\$2,029.55
Sokol Americký	82.00
Knihy Tělocvik	35.88
Výcvik a vzdělání ve sborech.....	1.04
Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md.....	161.20
Úroky z banku	35.30

\$2,344.97

Hotovost z minulého čtvrtletí..... 4,197.08

Úhrnem \$6,542.05

Vydání.

Sokol Americký	\$1,438.87
Organisátor	46.40
Tiskopisy	70.25
Různá vydání	11.45
Různé příjmy	136.00
Sjezdy, závody a slavnosti.....	9.30
Poštovné, dovoz a pod.	33.46
Knihy Tělocvik	2.80
Služné taj., pokl. a jednatele V. V.....	73.75

\$1,822.28

Úhrnem \$1,822.28

Příjem \$6,542.05

Vydání 1,822.28

Hotovost \$4,719.77

Na zdar! Jan Černý, jednatel V. V.

NA MILODAR STARÝM RODIČŮM

po zemřelém br. A. Šváchovi od T. J. S. Jan Žika ve Waller, Tex., zaslaly následující jednoty:

Minule kvitováno	\$22.35
T. J. S. Omaha, Neb.....	5.00
Sok. Jed. Blesk, Baltimore.....	5.00
K. Šiller, Galveston, Tex.....	2.00
Dosud přijato	\$34.35

Zpráva náčelníka Župy Střední za IV. čtvrtletí 1911.

Jméno jednoty:	Počet všech příslušníků jednoty								Sokolové				Žáci od 14 roků				Žáci do 14 roků			Žačky od 14 roků				Žačky do 14 r.			Sokolky				
	Všech členů	Členů cvičících	Žáků od 14 roků	Žaček do 14 roků	Žaček od 14 roků	Žaček do 14 roků	Všech Sokolek	Sokolek cvičících	Kolikrát cvičili	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kolikrát cvičili	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kolikrát cvičili	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kolikrát cvičily	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kolikrát cvičily	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kolikrát cvičily	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	
T. J. S. East St. Louis, Ill.	58	9	17	10		9	9		24	1	168	7					24	390	16	24	1	168	7				24	1	180	6	
Plzeňský Sokol, Chicago	374	40	51	91	17	83	212	21	26	4	575	22	26	3	663	26	26	1732	67	22	1	378	18	26	1502	57	22	1	378	17	
T. J. S. Milwaukee, Wis.	146	26	16	42		37	30	30	24	2	403	17	24	1	271	12	24	534	22					12	199	16	11	1	125	11	
Č. A. J. S., St. Paul, Minn.	40	20		11		14	15	8	13	6	192	14					13	127	10					13	152	11	13	3	91	7	
T. J. S. Edwardsville, Ill.	17	5	2		8		3	2	21	1	87	4	21	1	40	2				23	1	152	7								
T. J. S. Oak Park, Ill.	63	12	16	26	11	28	42	6	24	2	219	9	16	1	81	5	16	400	25	16	1	129	8	16	289	18	16	1	68	4	
T. J. S., St. Louis, Mo.	194	25	13	40	5	50	77	21	24	2	329	14	24	1	204	5	25	852	34	12	1	65	5	26	1119	43	12	2	220	18	
T. J. S., Iowa City, Ia.	26	9	10	9		8	12	12	16	1	101	6	13	1	125	10	12	92	8	cvičili se Sokolkami				10	75	7	11	1	105	9	
T. J. Tyrš, Cedar Rapids	190	30	41	39	4	22	65	37	24	3	388	16	24	4	694	29	24	617	26	cvičili se Sokolkami				24	379	15	24	2	438	18	
T. J. S. Tábor, Chicago	212	12	20	38	31	49	76	20	24	1	185	8	24	2	457	19	24	782	32	24	2	710	29	24	1079	45	24	1	397	16	
T. J. S. Praha, Chicago	225	5	22	42	19	36	213	14	17	1	66	4	17	2	173	11	17	538	32	23	2	379	17	23	754	29	23	1	237	10	
Sokol Slov. Lípa, Chic.	190	16		20		15	25	25	24	2	280	12					24	195	8					24	120	5	24	3	242	10	
Sokol Chicago, Chicago	365	28	28	89	23	59	195	46	19	3	399	21	19	3	456	24	38	1549	40	18	3	324	18	36	1764	49	18	4	684	38	
T. J. S. Vlast', Chicago	33						6		není místnosti a sil cvičitelských																						
T. J. S. Rozvoj, Chicago	35						35	32	není sil cvičitelských																			14	3	238	18
Č. A. Sokol, Chicago	85	26	14	12			23		24	2	197	8	24	2	340	14	24	289	12												
T. J. Čechie, Chicago	81						31		není ku cvičení místnosti																						
Č. A. S., Manitowoc, Wis.	37	7	10	19	15				10	1	41	4	10	1	72	7	20	322	16	8	2	95	12								
T. J. S. Hawthorne, Ill.	22	2		15	6	14	33		14	1	28	2					12	202	14	14	1	84	6	14	196	14					
Celkem	2393	272	243	510	149	415	1102	283	328	33	3658	168	241	22	3576	164	325	8621	362	184	15	2484	127	248	7628	309	235	24	3403	182	

Počet členů cvičitelských sborů v Župě 57
 Veřejné cvičení odbýváno 3
 Pořadových cvičení odbýváno 28
 Průměrná návštěva pořadového cvičení 238
 Poučené přednášky v Župě pořádány byly 3

Následující jednoty vlastní tělocvičny: Plzeňský Sokol, T. J. S. Tábor, Sokol Slov. Lípa, T. J. Sokol Chicago, v Chicagu. — T. J. S. Oak Park, Ill. — T. J. Sokol, St. Louis, Mo. — T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia. — T. J. S. Milwaukee, Wis. — T. J. S. East St. Louis, Ill.

Jednotlivé odbory v Župě: 18 odborů Sokolek, 6 dramatických, 2 pěvecké, 3 trubačsko-bubenické čty.

Z každé jednoty v Střední Župě zastoupené jsem zprávu obdržel, vyjma T. J. S. Owatonna, Minn., ačkoli mimo v Sok. Amer. byli zvláště upozorněni dvěma listky.

RUDOLF STÝBLO, náčelník Župy.

K ODHLASOVÁNÍ.

Bratři! Na žádost T. J. S. New York předkládá Vám Výkonný Výbor N. J. S. následující návrh k odhlasování a žádáme br. tajemníky, aby též v nejbližší schůzi přednesli; zároveň žádáme za odpověď, jak naloženo bylo se žádostí T. J. S. Čech, Clevel.; T. J. S. Čechie, Chicago, a A. J. S. Oak Park, Ill. Jan Černý, jed.

Draží bratři! — Těl. Jed. Sokol v New Yorku podává návrh všem br. jednotám k odhlasování, aby veškerí členové patřící k jednotám Nár. Jed. Sokolské zaplatili 10 centů mimořádných příspěvků. Tyto peníze pak by odvezly zástupci Nár. Jednoty Sokolské jedoucí na VI. slet Vsesokolský v Praze a odvedli by je ve prospěch Ústřední Matice Školské v Čechách. Na zdar!

Za Těl. Jed. Sokol v New Yorku Vác. Elian, taj.

NÁČELNICKÁ ZPRÁVA PLZENSKÉHO SOKOLA ZA ROK 1911.

Bratři! — Podávám vám zprávu o činnosti a návštěvě Sokolů a večerního žactva naší tělocvičny za rok 1911.

Sokolové

Žáci

1911	Zapsaných členů cvičilo	Počet hodin cvičících	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Zapsaných žáků cvičilo	Počet hodin cvičebních	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva
Leden	46	9	225	25	25	9	138	15
Únor	46	6	182	33	27	6	128	21
Březen	44	9	251	28	33	9	202	22
Duben	42	8	230	29	36	8	206	26
Květen	40	8	198	25	35	8	202	25
Červen	35	8	175	22	35	8	197	25
Červenec	20	6	103	17	26	6	126	21
Srpen	Prázdniny				Prázdniny			
Září	38	8	185	23	41	8	152	19
Říjen	41	9	184	24	35	9	210	23
Listopad	30	8	174	22	33	8	221	28
Prosinec	40	9	203	29	38	9	232	26
Celkem	46	88	2110	277	41	88	2014	251

V roce cvičilo 46 Sokolů a 41 žáků večer.

Největší návštěva byla v měsíci březnu a dubnu, nejmenší v červenci a září. Cvičebních hodin vynecháno celkem 5, jelikož tělocvična byla upotřebena pro jiný účel.

Závody a zápasy.

V lednu bratři Fr. Paul a Jiří Veselý zúčastnili se závodů A. A. F. a vydobyli: Veselý 2. cenu na nářadí a 1. cenu šplh; Paul 5. cenu na nářadí a 3. cenu skok daleko-vysoký o tyči.

Večerní žáci zúčastnili se závodů I. G. U. na nářadí.

Zápasů I. G. U. zúčastnili se členové a večerní žáci počtem 14 zápasníků. Z nich vítězství získali: Kasalický váhy 155 lb. první cenu, Novák 115 lb. první cenu, Čejka 125 lb. první cenu a Svoboda 115 lb. třetí cenu; celkem 3 první ceny a 1 třetí cenu.

V dubnu. Br. Paul zúčastnil se závodu A. A. F. Závodil v přebornické čteti a vydobyl 3. cenu.

Červenec. Závody Župy Střední, účast 13 závodníků. Br. Paul 2. cenu přeborní ve vyšším oddělení. Druhá četa 1. cenu čtetovou; přeborníci bratři: Boh. Mikuta první přeborník a Vác. Stránský třetí přeborník na všem nářadí. Další vydobyli ceny: Němec 3. cenu bradla, kůň na děl a skok o tyči, 2. cenu běh. Macák 3. cenu kůň na šíř a skok vysoký. Freml 3. cenu skok daleký a vrh koulí. Vokoun 3. cenu skok vysoký. Třetí četa obdržela první cenu na prostná.

Září. Závody Župy Fugner-Tyrš, vyššího oddělení zúčastnili se bratři a vydobyli br. Paul 1. cenu a br. Stránský 2. cenu přebornickou na všem nářadí.

Prosinec. Četa večerních žáků při závodech I. G. U. vydobyla 3. cenu a Jan Matějka 5. cenu.

Veřejná cvičení.

Jednota pořádala velké veřejné cvičení denního žactva, Sokolů a Sokolek a večerních žáků. Cvičení samo se vydařilo tak, že každý účastník si odnesl krásný úsudek o naší tělocvičně. Druhé cvičení bylo pořádáno v listopadu a to bez vstupného a též byly k němu pozvány všechny jednoty chicagské. Při onom cvičení byly odevzdány odměny za pilnou návštěvu cvičení bratřím, Sokolkám, večerním žákům a žákám. V prosinci bylo pořádáno veřejné a denní žactvo bylo poděleno dárky. Cvičení žactva bylo provedeno bezvadně. Návštěva na všech cvičeních byla veliká.

Pořádán též večírek ku odevzdání cen vydaných v závodech Župy Střední a odevzdání diplomů záslužným členům.

Účast naše při následujících vystoupeních a slavnostech: Veřejného cvičení jednoty chicagských v Riverview parku — účast cvičícího členstva a žactva velká.

Sletu v Cedar Rapidsích — členové a Sokolky.

Položení základního kamene Sokola Chicago a Oak Park a též otevření tělocvičen obou jednot.

Slavnosti odhalení pomníku Karla Havlíčka Borovského a cvičení při oné slavnosti.

Slavnosti 35-ti letého trvání Č. S. P. S.

Sletu Župy Fugner-Tyršovy a cvičení též.

Uvádění Sokola Rozvoj k N. J. S. naší jednotou a cvičení tamtéž.

V prosinci zúčastnili se br. Paul a Stránský závodů ku sestavení družstva N. J. S. na závody a slet do Prahy a můžeme býti hrdi, že zaujali první místa a sice Paul první 222 bodů a Stránský čtvrtý 189.50 bodů.

Získal jsem 12 cvičících členů, z kterých již mnohý vydobyl jednotě naší čestné místo a jeden zaujal místo v čteti do Čech. Přispívajícím členstvem nebyl dosud ani jeden člen cvičící získán; z toho viděti, jaký zájem má o tělocvičnu naši.

Pracoval jsem pro tělocvičnu, abych udržel a dosáhl ten největší počet žactva a členstva cvičícího a zároveň, abych udržel ten nejlepší pořádek a kázeň v naší tělocvičně, přičinil jsem se též, abych měl ty nejlepší a nejdokonalejší bore, aby předčili všechny druhé jednoty chicagských a mohu říci, že zdařila se práce i myšlenka a jednota naše byla vždy vítězem v různých závodech, též při různých vystoupeních tělocvičných jednot byla zastoupena velkou silou cvičenců.

Nač musím upozorniti je, že členové naši se vyhýbají účasti různých průvodů a slavností ve stejnokroji.

Odstupuji z úřadu náčelníka a volám všem bratřím, kteří hlavně pracují pro myšlenku sokolskou, bratrské Na zdar!

Franta Macák, náčelník.

LISTÁRNA REDAKCE.

N. Cleveland: Nelze uveřejniti, protože citovali jsme listy sokolské, pražské, hlavně "Věstník" Č. O. S. a o pravdě tu pronesené nemáme příčin ani dost málo pochybovat. Jako na odpověď "Tobě stůž zde otisk ze "Sokola na Českém Západě", jenž vychází v Plzni, čili tam, kde se stalo. Prečti si pozorně: "Komédie. Dr. Soukup měl v Americe přednášku "O poměru socialismu k Sokolstvu". Odmítl výtku vrženou proti němu před odjezdem do Soustátí a dovedl, že ani sám, ani strana, jejíž jest členem, není nepřítelem Sokolstva. Na důkaz toho uvedl, že patřil sám po dlouhá léta v řady sokolské a i cvičení se zúčastnil a stále pro Sokolstvo chová sympatie. Pak jednal o důležitosti, jež pro národy vůbec a český zvláště má tělocvik a zejména snahy sokolské. Odvolal-li také nebo popřel při odmítnutí výtky titul "komediant", kterým obšťastnil nás v Plzni před odjezdem do Ameriky — o tom zpráv z Ameriky nemáme. Podle uvedených výroků vůdce čes. sociálně demokratického a na druhé straně podle psaní

sociálně demokratických časopisů, zvláště v poslední době, možno souditi, že vedení soc. demokratické bylo by raději, kdyby jejich těl. jednot nebylo, že jsou tu však již a nutno straně s nimi počítati — hlava byla by tu v rozporu s tělem. Činy dr. Soukupa v Americe jsou však opakem v předu uvedeného prohlášení. Dozvídáme se totiž, že výsledkem přednášky jeho v Racinu má být založení "Dělnické těl. jednoty" tamtéž. Ze samých sympatií k Sokolstvu a ze samého uznávání důležitosti snah sokolských pro národ český zakládá tedy soc. dem. tělocv. jednoty v Americe. V Čechách to nečinil."

Náčelník: Za taková oznámení soukromého rázu se platí a musel bys dopsat br. J. Černému, jednatele V. V., ten již by Ti ochotně cenu zdělil. Jinak uveřejnění nelze, podle stanov našich a pak se ani nehodí.

L. V.: Zůstalo v tiskárně zpět pro nával látky a také do Listárny nezbylo již času.

A. L. Scio, Oregon: Praviš, na každý způsob očekáváš vysvětlení. My knihy nerozesílali a proto si dopiš br. Černému do New Yorku, jenž poslal do knihovny každé jednotě a to zdarma. Bylo ostatně i v listě již oznámeno a jest nám divné, že by jste nebyli dostali vůbec.

S. Č. Z.: Příteli drahý co si to jen myslíte o tom našem listě. Bylo by škoda takového "drahokamu" uveřejnění ve sloupcích našich, pro které ještě nedávno jste jen úšklebek měl. Kdyby bylo výplodů těchto více mohli bychom zaříditi stálý humoristický koutek v našem "Sokolu".

S. P. Chicago: Že budou mít i "Orlice"? Nu přej jim toho, vždyť jsou mezi nimi přec ještě pannenky snad, aby se i na nich vyplnili mohla nějaká ta slova boží: "A já děvka páně staním si se podle slova tvého," atd. atd.

F. R. San Francisco: Dostali jsme ony fotografie a zařadili jsme do výstavky, proto v listě být nemohlo. Díky za zásluhu. Přičiň se, aby v Župě zodpovídaly se listky dotazní a archy měření a vážení vrátily co nejdříve.

Š. P. R.: Výstřižky došly. Neuveřejňujeme však ničeho "z druhé ruky". Chceš-li napsat nám a pouze nám a hodí-li se, list náš jistě přinese a to s vděkem.

J. O. Neb.: Posudky lze pronášeti přec způsobem slušným a netřeba hned ve vlastním táboře mlátit kol sebe zběsile a tak, že si živly zpátečnické radostí jen mnou ruce. Víme, že postup jednotný, svorný pokud se celku týče prospěl by rozhodně, jak v tom rozváděném Sokolství českém, tak i v řadách svobodomyšlných. A protože zájem celku nám nade vše a jednotlivci ničím, přičiníme se.

Těm bratřím, našim i v druhém táboře, kteří mne pokládali — a snad posud pokládají — za pisatele článku v zdejší "Daily News" o blížící se naší výpravě, dávám na vědomí, že pisatelem článku onoho nejsem a že článek ten sám viděl jsem až asi za dva dny po jeho vyjití, když mi byl jedním žákem ve škole ukázán. Nevím, v které knize jest psáno, že jakmile objeví se něco podobného v anglickém tisku, musím já být potahován za to k zodpovědnosti a divím se, že mohou bratři zodpovědnost tu na mne uvalovati zcela otevřeně, aniž by si vzali práci dříve přesvědčiti se, tvrdí-li pravdu anebo ne. Mnozí lidé patrně nejsou příliš úzkostliví, pronášejí-li veřejně o svém bližním nepravdu — ale mezi Sokoly by toho nemělo být. Neohrožoval bych se proti autorství zmíněného článku (neb jakéhokoliv tisku) o sobě samém, prozrazuje velice špatný takt — mírně řečeno, a proto nařknutí to co nejrozhodněji odmítám. Komu ani toto mé ujištění nestačí — ten může zajíti si do redakce zmíněného listu, kde mu jméno pravého pisatele článku udáno bude.

PÍSEMNICTVÍ.

Přinesli jsme v listě našem několik ukázek povídek veršem a básniček, jakž napsal br. Václav Kotek v Chicagu a nyní vyšla jich celá sbírka pod názvem "Pod modrou peruti". Povázíme-li, že psal samouk musíme mu vysloviti jen pochvalu za snahy jeho, třeba verš některý byl ještě trochu drsný. Myšlenkově práce však pěkně je založena a v obhajobě těch "modrých" šiků našich br. Kotek jest zcela upřímným i dovede říci i silněji, ba s nadšením a zápalem. Některé chyby, jež se v práci té vyskytují mohly snadno se opravit a anglicismy za v čas odstraniti v korektuře. Výtisk stojí 25 centů, poštou 30c i rozesílá se z knihkupectví Jar. Staňka, 3445 W. 26th St., Chicago, Ill. Páli bychom autorovi, aby prodal a jednoty naše, aby hodně objednávaly, protože sokolské ty verše povzbuzení zaslouží a u mnohých příležitostí dají se přednáseti.

"Bordynkáři" podle Škaloudových figurek ze života chicagského vybraných R. J. Pšenkou a upravených v kus divadelní o třeš jednániích se zpěvy v Chicagu u Ludvíkovců "táhli" znamenitě. A není také divu, protože jsou tu obrázky ze skutečného života, třeba někdy zdálo se hodně hrubé. Ona pravda nikdy nehladí a také nehladí zde, odkrývajíce co ten který "budník" dokáže a jak se dorost vychovává. Přiznáme, že se Pšenkovi povedlo, tak jako jsme si jisti, že "matku" Hadršincovou nemohla žádná jiná herečka z povolání lépe podati než paní Ludvíkovou. Právo provozovací zadává Pšenka sám. Vyšlo u Geringra a knížečka stojí 35 centů. První, kdož z venkova si objedná a budou hrát jsou ochotníci v Cedar Rapids a bratři Sokolové.

Knížečku, kterou měli byste všude pro dorost svůj objednat, čteme již podruhé. Co tu krásné látky sokolské, co slov nadšených a ukázek snah upřímných. Jest to "Ročenka dorostu sokolského", pořádatelstvím R. V. Nováka a nákladem časopisu "Sokolských Besed" na Smíchově. Jest tu jen 170 as stránek, ale jaký ušlechtilý obsah a co krásných ilustrací. Uvedeme zejména Mladé strážní naší, od Jar. Borotinského, Mladý druhu, od M. Zacha, Tělesná výchova, od V. Sokola-Borského. Rozvoj českého Sokolstva, od V. Kukaně, Dámantové srdce (vzpomínka na Fugnera), kresby Vác. Brožíka s původním doprovodem dra. Mir. Tyrše, Sokolská krasověda, od K. Domorázka, Stručný nástin dějin nářadí tělocvičného, od A. a Fr. Kroupy, O úrazech při tělesných cvičeních, od dra. Fr. Tieého atd. Na konec připojena jest sbírka písní a zápisník. Zajímavým jest titulní obraz "I. slet všesokolský v Praze 18. června 1882" a fotografie I. družstva z ústavu dra. Tyrše r. 1864, pracovny dra. Tyrše atd. Cena 60 h., poštou 70 haléřů.

"Ženský Obzor", revue českých žen, ukončil právě desátý ročník. Za dobu tuto došel všestranné přízně v celé české pokrokové veřejnosti a náležitého uznání v pokrokovém tisku. Jedna z posledních časopiseckých kritik cení si "Ženský Obzor" následovně:

"Všichni, kteří opravdově zajímáme se o ženské hnutí bez předpojatosti, kteří vidíme v ženských snahách lepší utvoření společnosti, zajímáme se v první řadě i o časopisy propagující ženskou otázku. Jednou z nejlepších revuí, a to můžeme se vši zodpovědností konstatovati, jest revue českých žen, "Ženský Odbor". Jest v první řadě revuí pokrokovou. Informuje nás o všech důležitých událostech našeho kulturního, uměleckého, sociálního a politického života.

"Proto nemělo by být ani jedné pokrokové ženy, ani muže, pokrokového spolku, který by nevyžádal si ukázkové číslo "Ženského Obzoru", revue českých žen (Praha — Král. Vinohrady). Roční předplatné obnáší pouze K 6.55

V chystaném prvním čísle budou mimo jiné zastoupeni: J. S. Machar — Dr. A. Fischerová — Žofie Pohorecká — J. I. Lancová — Olga Stránská — Rozhledy po slovanském světě atd. Tento nejsamostatnější pokrokový list, jakým bez

odporu "Ženský Obzor" jest, doufáme, že ve svém XI. ročníku dojde náležitě pozornosti a podpory celého pokrokového světa jak v Čechách, tak i u nás v Americe.

Nejedenkrát již upozornili jsme naše kruhy na list věnovaný drobné práci národní a pokroku vůbec, jest to "Vzdělání Lidu" s přílohou "Vzkříšení" pro dospělejší mládež. Časopis toho druhu zde ještě nemáme. Přináší vše, co nového ve světě a píše o tom lidově. Jsou tu rubriky, jako: Člověk a společnost, Výchova a školství, Umění a literatura, Člověk a příroda, Hospodářský koutek, Co nového, Hlídka vzdělávací práce a tu Sokolstvo jest na prvním místě, Z kuchyně, Černá hodinka atd. Jednotlivé články jsou tak uspořádány, že poskytují dobrou látku ku přednáškám a co hlavního, naučí českého člověka uvažovat a přemýšlet. Doporučujeme vřele. Vychází v Moravanech u Pardubic dvakrát měsíčně. Pět korun a 72 haléře obnáší předplatné ročně pro cizinu. Pro sokolské čítárny hodí se zvláště a také dobře učiníte, jestli předplatíte veřejným knihovnám, kde naši jsou.

Dostali jsme dva kalendáře z Čech a sice první "Pod praporem sokolským", nákladem A. Hynka, a druhý "Osvěta", nákladem časopisu "Volná Myšlenka", redakcí Dr. Frant. Loskota. Cena v obou případech pouze 1 koruna. V sokolském kalendáři jest dosti povídek a velice poučných článků odborných, jakož i mnohé o příštím sletu v Praze. "Sokolské Credo" Velkobrodského dokazuje, že i šiky české se uvolňují v našem smyslu a po přání Tyršově, že s pokrokem jde se výš a to k rozmachu a cestami, jimiž my zde jdeme dávno, znajíce, co prohlásil Tyrš doslovně: "Pokládám za právo, ba za povinnost každého jednotlivce, aby ke katolicismu nebo protestantismu bezpodmínečně se hlásil, anebo nesrovnávali se ani to, ani ono s plným přesvědčením jeho, aby ze všeho svazku církevního poctivě vystoupil." — Kalendář Osvěta je pravou pastvou pro člověka svobodomyšlného v našem smyslu, třeba všude patrné byly stopy pouze a výhradně boje proti klerikalismu Říma. V tom smyslu vyznívá každý článek a každá povídka, tak jakoby klerikalismu protestantského tam nebylo. V čele kalendáře jest obraz Nerudy a práce Macharovy, Loskotovy Novotného, Stránské a jiné musí se líbiti. Administrace obsažného sborníku protiklerikálního "Volná Myšlenka" a "Volné Školy" jest nyní Praha II. Myslíkova ul. č. 15 n. Tam kalendář byl vydán a po šesti letech práce volného hnutí jen slouží silám vůdčím ku cti, třeba tyto nemohly činností svou rozvinouti jako bychom mohli my, kdybychom si uvědomiti chtěli, že společný postup svobodářů českých mnoho by znamenati musel v zemi této celkem volnější.

ČESKÉMU LIDU V AMERICE!

Ústřední Matice Školská, které ve vlasti staré svěcen českým národem velký a posvátný úkol chrániti matičními školami tisíce dětí ve známečném území, českému lidu urvaném, obrací se k Vám, drazí krajané, s prosbou o pomoc, již vznášejí jménem celého milionu Čechů, žijících v krajích národnostně smíšených, v nichž český lid mimo jiná práva pozbyl zvlášť národního odporu též možnosti, aby veřejným nákladem vychovával a vzdělával děti své v jazyku a v duchu českém v českých školách a ústavech veřejných. Ve dnech novoročních, kdy dobročinnost projevuje se skutky nejšlechetnějšími, odevzdali jste, drazí krajané, před rokem Milionovou sbírku českého lidu z nové vlasti na veliké, obranné úkoly Ústřední Matice Školské. Na památku skutku tak velkodušného, jenž byl mohutným projevem kulturních snah Čechů amerických, vykonáte čin neméně vznešený a krásný, svěříte-li Ústřední Matici Školské dary pro ty nebohé děti české, které na nenahraditelnou škodu všeho národa se mu ztrácejí ve školách cizího jazyka a ducha, který z nich tvoří řady odrodilců, úhlavních nepřátel a pronásledovatelů všeho

českého lidu. Cizina cťi ve Vás příslušníky národa slavné minulosti, který pro pokrok, volnost a svobodu nejen vlastní, ale i všeho lidstva přinesl oběti nejtěžší. Přítomnost však vykazuje neméně slavné a čestné boje českého lidu. Jsou to boje o české děti, jimž obdivuje se nejen všechno Slovanstvo, ale i všichni ti národové, kteří ve výbojích odpůrců českého národa vidí i nepřímý postup proti vlastní existenci. Pomáhejte v tomto velikém a slavném boji Ústřední Matici Školské, která za 30 let zápasu zachovala trvale čtvrt milionu nadějného dorostu a rok co rok chrání ve svých školách na 16.000 českých dětí. Ve školním roce 1911—1912 odhodlala se Matice k vydržování dosud největšího počtu škol, jichž má na 150 se školkami pro nejútlejší české dívky. Za uplynulých 30 let nákladem 16,213,863 korun založila Matice celkem 80 opatroven, 110 obecných škol, 10 gymnasií, 4 reálky, 1 reálné gymnasium, 1 obchodní akademii, 1 ústav učitelský a 2 školy měšťanské. Nynější roční náklad činí 1,300,000 korun (260,000 dolarů). V novém roce staň se heslem každého amerického občana: "Nové a další dary Ústřední Matici Školské!" S upřímným novoročním přáním a vřelým krajským pozdravem za výbor Ú. M. Š. v Praze, Fr. Kneidl, starosta, Dr. V. Dewetter, jednatel.

Drazí bratři a sestry:—Čas kvapí, jestli jste nezaslali ještě listiny o výsledku měření a vážení členstva svého i Sokolek, pošlete ihned. Změřte co možná členstvo všechno i začtvo, dorost. Zasláný poštovní lístek vyplňte podle toho, jakž jevil se stav jednoty vaší, dne 31. prosince 1911 a ihned nám vraťte. Máte-li nějaké památky a jiné, jež chcete míti vystaveny v Praze o sletu zašlete jednoty východní přímo na br. J. Černého do New Yorku a nám seznam, co jste poslali, jednoty od nás na západ pošlete na poradatele našeho listu. V každé jednotě zakupte pohlednice a alba města vašeho k výzdobě výstavy N. J. S. a po případě okolí vašeho a rovněž pošlete a to co nejdříve. — Na zdar! Váš oddaný

Dr. J. Rudiš-Jičínský, Cedar Rapids, Ia.

(ZASLÁNO.)

ZE SVOBODNÉ OBCE V OMAZE, NEB.

Provolání k obeslání sjezdu svobodomyšlných, jenž svolán je do Omahy, Neb., roku 1912.

Svobodná Obec v Omaze, uvažující o naléhavé potřebě soustavné a jednotné práce na poli svobodomyšlnosti, uznala, že by svolání sjezdu do Omahy v roce 1912 mohlo platně k tomu cíli přispěti. Zdělila své usnesení Svobodné Obci v Chicagu a ta ve své výroční hromadě svolání sjezdu do Omahy schválila a pověřila své předsednictvo, aby nápomocno bylo Svobodné Obci v Omaze při všech přípravných pracích.

Při společné poradě zástupců obou jmenovaných Svobodných Obcí uznáno za nutné, k zajištění klidného a plodného průběhu sjezdu, prohlásiti následující:

Sjezd v Omaze naváže na první sjezd svobodomyšlných v Chicagu, pótud, pokud týž setrval na základním svém usnesení, jímž za vodítko pro své jednání přijal následující návrh nezapomenutelného Jana Rosického:

"Jednání tohoto sjezdu omezeno budiž na pole osvětové a na svobodomyšlnost náboženskou."

Nic jiného nebude k jednání na našem sjezdu v Omaze připuštěno. Z činnosti na poli osvětovém zvláštní pozornost obrátíme k našemu svobodomyšlnému školství, jež má vychováti nám lidi s uvědomělým přesvědčením svobodomyšlným a zachováti dorost našemu národnímu a spolkovému životu. — Také vynasnažíme se najítí cesty a prostředky,

jak by měla osvětová práce v našich česko-amerických osadách prováděna býti soustavně, pořádáním pravidelných shromáždění s pořadem vzdělávacím, povznášejícím i ušlechtilě-zábavným. Za tím účelem chceme na sjezdu uvažovati zda, kde a jak zříditi příslušné ústředí, jež by o soustavnou práci osvětovou pečovalo a do jednotlivých osad dodávalo své pokyny, rady a především vhodné pomůcky k čilejší činnosti osvětové, jako řeči, proslovy, písně, divadla.

To bude jednání sjezdu na poli osvětovém, při tom ovšem východištěm a základním kamenem bude nám svobodomyslnost náboženská.

Svobodomyslnost náboženská, v jejímž zájmu sjezd svoláváme, je velkým kruhem, jež tvoří ti, kteří zavrhují přelíčené církevní názory, nahrazující je čistým názorem na svět a život. Svobodomyslnost právě proto, že je svobodomyslností, ponechává každému volnost, aby přiklonil se k tomu neb onomu systému politickému, k těm neb oněm naukám národohospodářským a názorům sociálním. A tak v tom velkém kruhu svobodomyslných přirozeně vznikají menší kruhy, jež tvoří ti, kteří hlásí se k stejným zásadám politickým, hospodářským neb sociálním. Všecky tyto kruhy mají dosti místa vedle sebe, v tom velkém kruhu svobodomyslnosti náboženské, v němž je vážou společné snahy na poli osvětovém a volného myšlení.

Sjezd bude respektovati politické a sociální přesvědčení každého a každý, kdo na sjezd přijde, musí podržeti na paměti, že je na sjezdu svobodomyslných, kde jednáno může býti pouze a jen o záležitostech svobodomyslnosti na poli náboženském, dle programu, vysloveného naším Zdrůbkem v těchto slovech: "Lidskost jest nejvznešenějším náhradkem náboženství, jsouc vyšší nežli bohosloví; vědění jest přednější nežli víra; konání vydatnější než modlitba; nejlepší služba člověka jest poctivá práce ku zmúdrnění a oblažení všech bližních."

Každý, kdo v tom duchu, tím směrem a při soustředění veškerého jednání na ten jediný cíl chce spolupracovati, bude vítán na sjezdu svobodomyslných v Omaze.

Za Svobodnou Obec v Omaze:

Frank Svoboda, předseda; Fr. J. Janák, tajemník.

Místní sjezdový výbor: Fuks Václav, Janák F. J., Janák Jan, Krejčí Josef, Langpaul Frank, Michalová Marie pí., Pecháčová Marie pí., Rosický Ladislav, Rosická Růžena sl., Semín Jos., Šerpán Stanislav, Šitera Martin, Špičková Olga pí., Vančura Václ.

Za Svobodnou Obec v Chicagu:

Dr. F. Iška, předseda. Alois Vaňouček, tajemník.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu přijati byli: Václav Mrázek, Jindřich Kadera, Josef Voják, Frant. Luzum, Karel Kolář. Vystoupili: Ant. Mendlín, Jan Cvrk, Jan Kálal, Frank Kotal, Mat. Jindra, Ladie Prokeš. Vyloučení byli: Frant. Cais a J. W. Voldan.

— Do T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids, Ia., přijati byli: Frant. Víšek, Adolf Kadner, Karel Loufek, Jos. Pohorský, Frant. Soukup. Odstoupil Jos. V. Dolecký.

Z T. J. S. Lorain, O., odstoupil Ant. Linhart st.

— Do T. J. S. Cleveland přijat byl Fr. Kamiš. Odstoupili: Jakub Vacík, Josef Jílek. Pro neplacení vyloučen Jos. Chaloupka.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., přijat byl Fr. Lorenz. Odstoupil Ant. Jirásek.

— Do T. J. S. Žižka v Bruno, Neb., přijati byli: Jos. Havel a Fr. Proškovce.

— Do T. J. S. Omaha znovu přijat byl Geo. R. Nováček. Odstoupil Fr. Fouček. Zemřel Ant. Duda.

— Do T. J. S. So. Omaha přijat byl Vilém Tlustý. Pro neplacení vyloučen Jos. Pleskač.

— Do T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., přijati byli: Josef Švach (jakou má adresu? Byla udána ulice, číslo však ne), Jan Rathuský. Odstoupil Anton Straka. Vyloučení: Anton Ciebra, Vilém Hošek, C. W. Penker.

— Do T. J. S. Philadelphia, Pa., přijati byli: Frant. Mikeš (z Kyjovice, Slezsko) a Albert Kahoun.

— Do T. J. S. Owatonna, Minn., přijat byl Fr. W. Oufdník. Odstoupil Frank Skeřík.

— Do T. J. S. Ennis, Tex., přijat byl Karel Hejkal.

— Do Čes. Slov. Sokola v Bayonne, N. J., přijat byl Rudolf Formánek s přest. listinou z Little Ferry.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Ant. Soucha, George Menzl, Josef Razím, Jan Kriza, Josef Tlapa, Frant. Janoušek.

— Z T. J. S. Praha v Chicagu čestně odstoupil Václav Stroner.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijati byli: Frank Pošvie, Frank E. Zajíček, a žáci jednoty: Ladislav Čáp, Václav Moulis, Josef Lesák, John Tanel. S přestupní listinou přijati: Jan Matějka (od Sok. Slávského), Frank Hodek (od T. J. S. Milwaukee). Odstoupili Dr. J. Čepelka, Ed. F. Jedlan a Ant. Kalík. Vyloučení pro neplacení: Adam Hoppe a Frank Málas. Zemřel Josef De Holien.

— Do Sokola Chicago přijati byli: Jaroslav Koe, John Slabý, Lid. Stopka, Fr. Novák, Ant. V. Kalík (od Plzenského Sokola) Rud. Kašpar, Fr. Šimek, Fr. J. Krejčí, Jos. Levý, Alois Šolar. K. Heřmánek se vyrovnal a jest nadále členem. Vystoupil Jar. Čírka. — Schůze jsou teď 1. a 3. čtvrtěk.

— Do Česko-Amer. Sokola v Chicagu přijati byli: Vojtěch Šiška a Vojt. Brabec (jaké mají adresy?). Vyloučení byli: V. Misliveček, Jos. Marek, Jos. Rout, Václav Zoulek a Josef Slivka.

— Do T. J. S. Edwardsville, Ill., přijati byli: Anton Podhora, Jos. Kohout, Fr. Kohout, Vác. Mužík, J. Hodina.

VOLBY.

— Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk: Starostka Barbora Štětková, náměstka Boh. Cihlářová, tajemnice Josefina Klimentová, účetnice Emilie Stupková, pokladnice Marie Kaďanová, náčelnice Božena Klečková.

— T. J. S. Cedar Rapids: Starosta J. W. Pichner, náměstek Jos. Halq, taj. Jos. Trejtnar, účet. Frant. Kaňák, pokl. E. B. Žbánek, náčelník Fr. Filip, podnáčelník a evičitel Frant. Jirásek, praporečníci Fred. Jose, Jaroslav Němec; zábavní výbor: Václav Janda, Tomáš Suchomel, Jos. Chmelíček, Frant. Uzel, Jaroslav Němec; účetní výbor: Št. E. M. Haluza, Alois H. Straka, Anton Vondrček; majetkový výbor: W. H. Štěpánek, Jos. Hurka, Václ. Vorlíček, Fred. Engelthaler, Milvoj Hašek.

— T. J. S. Nová Vlast, Cleveland: Starosta Jindřich Koděra, náměstek Jar. Pokorný, účetní Karel Kvarda, jednatel Václav Mrázek, pokladník Karel Noska, náčelník Václav Přech, podnáčelník Karel Horák, praporečník Jindř. Málá.

— T. J. S. Lorain, O.: Starosta Jos. Němeček, náměstek Václav Čárek, tajemník Adolf Navrátil, účetní Ant. Tyler, pokladník Jan Homolka, domácí správce Alois Panoš, dopisovatel Jan Homolka, praporečník Alois Panoš, náčelník Alois Nezbeda, evičitel Karel Rezek.

— T. J. S. San Francisco, Cal.: Starosta J. W. Holetz, náměstek Boh. Kantner, tajemník Karel Kokeč, účetní Josef Babka, pokladník Gabriel Harazin, náčelník Luděk Jirsák, dopisovatel do S. A. Jaromír Zeman.

— T. J. S. Vlast, Chicago: starosta V. Filípek, nám. K. Moravec, taj. Vác. Fikar, účetní Vác. Malík, pokl. Jan Pražský, správce majetku M. Pešek, praporečník Jar. Růžička.

— Slovanská Lípa, Chicago: Starosta Vác. Zárobský, nám. Jak. Hrodej, taj. Jos. Hladovec, účetní V. H. Černý, pokl. Fr. Mencl, náčelník V. H. Černý, praporečník Jan Eliček, knihovník V. H. Černý; revisorní výbor: Antonín Toman, Vojta Kožíšek, Lorene Bílek; do správního výboru Frank Bílek.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze poslední pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 1185 Lexington Avenue, New York. — J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůnek; výbor finanční: St. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesař, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze oddávají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zaslány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Vinc. Ševčík, 2300 E. Madison St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 71 E. 31st St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Ant. Žamburek, 357 Walnut St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 1649 Germantown ave.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Hattie Yanda, 1087 Lexington ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ullman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o ½3. odpol.; taj. Ant. Smietansky, c. o. Mrs. A. S. Demarest, 28 Warren St., Hackensack, N. J.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Josef Frčka, 5638 Broadway S. E.; náměstek Karel Turek, 2843 E. 111th St., S. E.; jednatel Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E.; pokladník Jan Pavelka; náčelník Ant. Panka, 2675 E. 96th St., S. E.; 1. podnáč. Ant. Čermák, 2. podnáč. J. Vozka (z Detroit); další členové výboru: Vác. Hořice, Rud. Sýkora, Vác. Levý, Vác. Přech, A. Kolářský a Jan Pohanka. Schůze konají se každou 4. sobotu v 8 hod. večer v síni Sokola Čech. Všechny dopisy buďtež zaslány na jednatele.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Skala, 9597 Easton Ave.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Vác. Mrázek, 3160 W. 48th St., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděli v měsíci. Tělocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Václav Huml, 2834 E. 101 St. S. E., Cleveland, Ohio.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasík 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Vác. Becker, 147 Williams.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabec St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Princelík, box 77.

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Jos. Halq, jednatel Fr. Filip, Security Bank, pokladník Václav Janda, náčelník Rudolf Stýblo, 1346 W. 20th St., Chicago, Ill.; 1. podnáčelník K. Eliášek, St. Louis, Mo. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a Rud. Novák. — Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st., taj. K. Doubek, 2537 Augusta St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st av.; taj. Jos. Čapek, 1339 S. 42. Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj.: Jak. Janeš, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lída, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Josef Hladovec, 2514 So. Lawndale ave.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. A. Lisý, 4911 N. 40. Ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Schůze 3. středu v měsíci v síni Čes. Am. Svob. Školy 4. wardy, roh 30. ul. a Union ave.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill., schůze 1 a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. Škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

Klatovský Sokol, Chicago, Ill. Taj. Lud. Hejlík, 2212 W. 19. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měs. Taj. Fr. Šindelář, 1506 So. Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Taj. Ant. Kopic, 5026 W. 29 St., Cicero, Ill.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Fr. Hrdlička, 764—15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; jednatel V. K. Triska, 2039 Russell Ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. Trejtnar, 1502 K. St. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Jos. Eisman, box 344.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. J. M. Kadlec, 225 N. Lucas St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. H. Dvořák, 746 Logan St.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. O. F. Meiner, 2644 — 30. Ave. So. — Schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síní, 2226 Washington ave. a 23. Ave. No.

župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: starosta J. J. Mík; jednatel Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jos. Vonásek; náčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb. Další výbory: Karel Špalek, Fr. Křeček, Fr. Říha, Vojt. Košťál, Fr. Benák, Emilie Jelenova, Til. Kmentova, Mamie Kmentova, Kamila Dlaskova, Ethel Dlaskova, Olga Dlaskova, Marie Jindrova. — Schůze každé 2. pondělí v měsíci večer v Sokolovně T. J. S. Omaha.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. F. Johanes.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. F. R. Okřina.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. úterý ve své síni; taj. Jos. Smrž.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Karel Špalek, 1230 S. 12th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Chas. Hulla, P. O. B. 135.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. neděli ve 2 hod. odp.; taj. Vác. Opočenský, 367 So. 21. St.

T. J. S. Jiří v Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Z.Č.B.J.; taj. Ant. Odyárka.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Marie Ourada, 176 So. 22. St.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. pondělí. Taj. Eliška Špička, 1903 So. 10th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Ord, Neb. Tajemník Ant. Bartunek.

T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb. Taj. Václav Elznic.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma Kovář.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb.; taj. Fr. Skoředopole.

Sbor Sokolek Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

župa Jižní. Sídlo v Ennis, Texas.

Ústřední výbor: starosta Fr. Toupal, náměstek Fr. Trojáček, jednatel Karel Moučka, R. 3; poklad. L. O. Hošek, náčelník Ant. Brožek, 1. podnáč. Fr. Vrla, 2. podnáč. Jar. Houdek. Další členové výboru: Fr. F. Toupal, Joe Toupal, Alois Šediví, Joe Skroch. Schůze každou prvou neděli v měsíci. Veškeré dopisy bud' tež zaslány na jednatele.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. Jiříček, R. F. D. 2., Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. E. Doleček.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník Dominik Tuma, 433 W. Frisco St.

T. J. S. Praha, Okla.; taj. Joe Chmelář, R. 3, box 3, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek, R. 4 — box 24.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Tajemník Jos. Zázvorka.

T. J. S. Galveston, Tex., taj. J. J. Oveský, c. o. Hotel Texas.

T. J. S. Shiner, Tex., taj. Al. Černý, R. R. 2.

T. J. S. Granger, Tex. Tajemník B. Hatka, box 323.

T. J. S. Oenaville, Tex., taj. J. R. Bartek, R. 3, box 52.

T. J. S. Zizka, Waller, Tex.; taj. K. A. Kulháněk.

T. J. S. Hallettsville, Tex., taj. F. G. Fabian.

župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Starosta J. J. Justice, 1989 Geary St.; jednatel Fr. Rýzner, 823 Webster St.; pokl. B. Kantner, 4206 — 24th St.; náčelník L. Jirsák, 460 Herman St.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. C. Kokeš, 1659 Bush St.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon; taj. Ant. Liška, Scio, Oregon.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Marie Křeček, 383 Arkansas St.

T. J. S. Oakland, Cal. Taj. Vác. Machek, 2239 Peralta St.

T. J. S. Portland, Oregon; jednatel Čeněk Krémář, 95 N. 17. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.); Tajem. Frant. Šik, 341½ S. Central Ave.

T. J. S. Main, Oregon. Taj. Fr. Zumpf, Malin, Clamath Co., Oregon.

Súčastníte se velké výpravy na - VI. Vsesokolský Slet v Praze - v červnu 1912 pořádaný?

Výprava tato jistě předčí všechny dřívější a účastní se jí velké množství Sokolů a Čechů amerických vůbec, neboť levné ceny přeplavni tento krásný výlet každému umožní. — Krajané z Chicaga a celého našeho Českého Západu s nadšením zajímají se o výpravu a místa na lodi si zajišťují. Chicago bude střediskem, kde sjedou se všichni návštěvníci a odtud společně vyjede se za průvodu našeho zvláštním vlakem do New Yorku. Pro Sokoly stanoveny jsou zvláštní ceny.

Přihlaste se rychle o podrobné informace u známé bankovní, notářské a přeplavni firmy

F. J. Skala & Co. 966-970 W. 18th St.
CHICAGO, ILL.

Vzorné cvičební úbory a veškeré potřeby

— dodává i ve velkém —

odborný velkozávod sokolský

MILOSLAV ZACH

Praha, Žitná ul., čís. 40

Úbory družstva Č. O. S. při návštěvě v Americe byly
zhotoveny v mém závodě.

NOVÉ KNIHY.

Na skladě u Výkonného Výboru Nár.
Jednoty Sokolské:

1. Památník Nár. Jed. Sok.	\$1.25	14. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. s náradím....	.18
3. Kožíšek Fr. Cvičební večery na koni na šíř.....	.14	15. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. s náradím....	.25
4. Jindř. Fugner: Životopis....	.17	16. Hanušová Kl.: Dětský tělocvik	.22
5. Vaníček Karel: Sokolstvo, jeho směr a cíl. — Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné	.04	18. Pexa Václ.: Cvičební večery na bradlech	.20
7. Hanušová Kl.: Duchácká: Hry mládeže	.47	19. Klenka Jos.: Cvičební večery na kružích	.14
8. Pexa Václav: Cvičební večery na hrazdě	.22	Veselý J. Z.: Rukověť tělocviku pro školy a spolky.....	.36
9. Kožíšek Fr.: 100 příkladů cvičení prostných	.20	Osvald Jos. Dr.: Cvičební látka pro ferneslný dorost a začátečníky, členy.....	
11. Mendík Jan: Pověly ku podrobnému procvičení poř. cvičení	.10	21. Vaníček Karel: Sokolské epistoly	.10
12. Scheiner, Jos. E. Dr.: Úvahy a řeči Dra. Mir. Tyrše. — Povšechné úvahy o věci Sokolské, I. 1.....	.25	22. Ploc Kar.: Návod o prvé pomoci při úrazech a nehodách	.25
13. Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2.	.25	23. Klenka Jos., skoky prosté, útokem o tyči.....	.14
		24. Klenka Jos., skoky smíšené na koze a na stole.....	.14
		25. Vaníček J. Dr.: O rohování (box) a šermu holí dlouhou (baton)	.14
		26. Očenášek August: Zápas....	.26
		27. Klenka Jos.: Cvičení s kužely	.17